

ผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

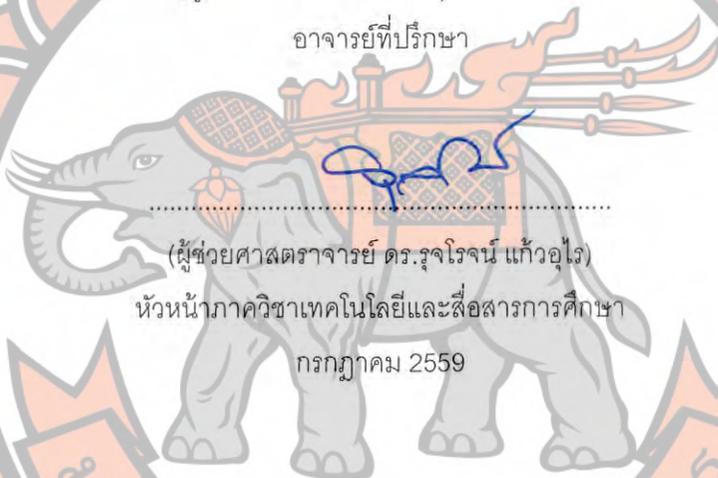
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
กรกฎาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ได้พิจารณา
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง "ผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ
B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยนเรศวร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี เสงี่ยมศรี)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจโรจน์ แก้วอุไร)

หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

กรกฎาคม 2559

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถเป็นอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี เล็งศรี ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ ปรึกษาตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเองสำเร็จสมบูรณ์ได้ คณะผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ แก้วนุช อาจารย์ประจำสาขาวิชา ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อาจารย์สวัสดิ์ บุตรประดิษฐ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์ อาจารย์จรัล รุ่งเรือง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลไพศาลี อาจารย์ ชื่นจิตร อินประสิทธิ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองลาด (ราษฎร์ประสิทธิ์ฯ) อาจารย์ นิตยา อินทร์มี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสระงาม ที่กรุณาให้คำแนะนำตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากรและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดคลอง ยางพัฒนา (ประชาพัฒนา) และโรงเรียนวัดดงกะพี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 และโรงเรียนธารทหาร (แสงสว่างอุปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่ได้อนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่าง ยิ่ง ในการเก็บข้อมูลจนประสบผลสำเร็จด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ขออุทิศแด่ บิดา มารดา และผู้ มีอุปการะคุณทุกท่าน

มณฑิยา

ชัยประเสริฐ

ชื่อเรื่อง	ผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้ศึกษาค้นคว้า	มณฑิยา ชัยประเสริฐ
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี เล็งศรี
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559
คำสำคัญ	ค่ายภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อการสื่อสาร รูปแบบ บี สลิม

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประการแรกเพื่อพัฒนาค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประการที่สองเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ประการที่สาม เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนารายณ์ (แสงสว่างอุปถัมภ์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 32 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และการทดลองวิจัยเป็นแบบ One Group Pretest - Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและเก็บข้อมูล ได้แก่ คู่มือค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบทดสอบก่อนและหลังกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Means) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 70/ 70 คือ 73.07/ 75.94 ประการต่อมา ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสุดท้ายผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ย อยู่ในระดับ ดี

Title THE RESULT OF ORGANIZED COMMUNICATIVE ENGLISH CAMP BY B SLIM MODEL IN MATHAYOM SUEKSA 1 STUDENTS

Authors Monthien Chaiprasert

Advisor Assistant Professor Supanee Sengsri, Ph.D.

Academic Paper Independent Study M.Ed in Educational Technology and Communications, Naresuan University, 2016

Keywords English Camp, Communicative Language, B SLIM model

ABSTRACT

The purposes of this study were firstly, to develop English camp for communication by B SLIM model for Mathayomsueksa 1 students who study under the Office of the Basic Education Commission: OBEC. Secondly, to compare the pretest and posttest achievement of Mathayomseuksa one students. Thirdly, to study the satisfaction of English camp from Mathayomseuksa 1, Thanthahan (Seangsawan-uppatham) school. The sample group was 32 students of Thanthahan (Seangsawan-uppatham) school in semester 2/ 2015 which was purposive sampling. Data was collected by one group pretest - posttest design.

The research instrument was the English camp handbook which consisted of 6 lesson plans, worksheets, pre – posttest and satisfaction questionnaire. The data were analyzed using descriptive statistics to find the efficiency of process and products, Mean, Percentage and Standard Deviation of use.

The result of the study showed that firstly, English camp performance by B SLIM model was successful efficiency ($E1=73.07/ E2=75.94$). Posttest score was significant higher at the level of .05. And finally, The English camp satisfaction of students were average at the good level.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของงานวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	8
ภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	12
ค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ.....	15
การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบ B SLIM.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
รูปแบบวิจัย.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
การดำเนินการวิจัย.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	52
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่าย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	54
ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	54
5 บทสรุป.....	63
สรุปผลการวิจัย.....	63
อภิปรายผล.....	64
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	67
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป.....	67
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	76
ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า.....	184

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงรูปแบบการทดลองค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	44
2	แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย.....	52
3	แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร ตามรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	53
4	แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อน (Pretest) และหลัง (Posttest) เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	54
5	แสดงผลความพึงพอใจของหน่วยกิจกรรม You & Me.....	55
6	แสดงผลความพึงพอใจของหน่วยกิจกรรม My Favorite Menu.....	56
7	แสดงผลความพึงพอใจของหน่วยกิจกรรม Signs & Labels.....	57
8	แสดงผลความพึงพอใจของหน่วยกิจกรรม My Idols.....	58
9	แสดงผลความพึงพอใจของหน่วยกิจกรรม Culture Shock.....	59
10	แสดงผลความพึงพอใจของหน่วยกิจกรรม My Lifestyles.....	60
11	แสดงผลสรุปความพึงพอใจกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM ทั้ง 6 หน่วยกิจกรรม.....	61
12	แสดงผลสรุปความพึงพอใจกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาพรวม.....	61
13	แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ.....	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
14	แสดงหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	78
15	แสดงคะแนนระหว่างค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแต่ละกิจกรรม.....	89
16	แสดงคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร.....	92
17	แสดงคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	96
18	แสดงองค์ประกอบของค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM....	99
19	แสดงการประเมินคุณภาพคู่มือค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจาก ผู้เชี่ยวชาญ.....	105
20	แสดงการวิเคราะห์กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบ B SLIM	118

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	แสดงกระบวนการเสริมต่อความรู้ชั้น The More Knowledgeable Other: MKO.....	27
2	แสดงขั้นตอนการพัฒนาภาษาอังกฤษตามรูปแบบ B SLIM Model.....	33
3	แสดง Four Quadrants – Gradations of Form.....	38
4	แสดงขั้นตอนการดำเนินงานค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM.....	103
5	แสดงภาพกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	180

มหาวิทยาลัยพระนคร

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในศตวรรษที่ 21 โลกได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี รวมถึงการศึกษา วิชาหลักในการเรียนเพื่อดำรงตนในศตวรรษที่ 21 หนึ่งในนั้นก็คือ การเรียนรู้ภาษาแม่ และ ภาษาโลก (วิจารณ์ พานิช, 2553) ภาษาแม่ก็คือภาษาที่เด็กได้ซึมซับจาก แม่ผู้ให้กำเนิดหรือญาติหรือผู้คนในสังคมอย่างมีความหมาย (Davies, 2003) สำหรับภาษาโลกคือ ภาษาที่ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกันอย่างเข้าใจได้ทุกที่ในโลกซึ่งประเทศต่าง ๆ ได้ยกให้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของโลก (Ross Smith, 2005) สำหรับองค์การสหประชาชาติ (United Nations) ได้บัญญัติให้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในภาษาราชการและภาษาเพื่อใช้งาน (UNITED NATIONS, n.d.) รวมทั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations, 2008) ได้บัญญัติในกฎบัตรข้อที่ 34 ไว้ว่า "Working language of ASEAN shall be English." ภาษาที่ใช้งานในอาเซียนควรเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นประเทศสมาชิก ของอาเซียน 10 ประเทศ รวมถึงประเทศไทยจึงมีความจำเป็นต้องเรียนรู้และนำภาษาอังกฤษไปใช้ ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงศึกษาธิการไทยได้เล็งเห็น ความสำคัญของภาษาอังกฤษ โดยได้จัดทำหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครูเพื่อให้ผู้เรียน สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตน

แต่ขีดความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยไม่มีศักยภาพพอที่จะแข่งขันกับ ประเทศอื่น ๆ ได้ ซึ่งเกิดจากสาเหตุหลายประการ ซึ่ง เสี่ยม โตรันต์, พัฒนวิมล อิศรางกูร ณ อยุธยา และดอริส โกลด์ วิบูลย์ศิลป์ กล่าวถึงปัญหาไว้ว่า 1) ความไม่ชัดเจนของนโยบาย การศึกษาซึ่งนักเรียนเพียงแต่รับรู้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ส่วนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ และเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระวิชานั้น ซึ่งต่างจากประเทศอื่น ๆ ที่กำหนด เป้าหมายการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างชัดเจน 2) การขาดแคลนบุคลากรที่มีความชำนาญ ประเทศไทยคาดหวังเพียงให้ผู้เรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน เพียงเท่านั้น ขณะที่การผลิตครู ในประเทศไทย ต้องเป็นผู้ที่มีวุฒิครู และจบการศึกษาเอกภาษาอังกฤษจากคณะครุศาสตร์ ซึ่งพื้นฐานความรู้จะน้อยกว่าผู้ที่จบการศึกษาเอกภาษาอังกฤษจากคณะอักษรศาสตร์หรือศิลปศาสตร์

3) การขาดการประเมินผล ในปี 2555 ประเทศไทยกำหนดให้เป็นปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ โดยใน 1 สัปดาห์ให้พูดภาษาอังกฤษ 1 วันทั้งครูและนักเรียน แต่ก็ขาดการติดต่อการประเมินผลที่ดี ทำให้ไม่เห็นถึงการพัฒนาที่ชัดเจน 4) คุณภาพการสอนของครู หากเปรียบเทียบนักเรียนไทยกับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน พบว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของไทย เมื่อเรียนจบไปแล้ว ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษยังค่อนข้างต่ำมาก ดังนั้นประเด็นสำคัญจึงต้องหันกลับมามองเรื่องคุณภาพการสอนของครู 5) การเล็งเห็นความสำคัญจากภาครัฐซึ่งถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งขณะนี้ถือว่าเป็นตัวอย่างที่ควรเร่งดำเนินการเพราะทั้งตัวนักเรียนและครูผู้สอนควรมีความกล้าและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น แต่ประเด็นสำคัญคือคนไทยยังขาดการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ดังนั้นภาครัฐจึงจำเป็นต้องผลักดันนโยบายพัฒนาภาษาอังกฤษเป็นวาระแห่งชาติ (กรุงเทพธุรกิจออนไลน์, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับ ดร. สมเกียรติ อ่อนวิมล ที่กล่าวไว้ว่า เด็กไทยไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษทั้งที่เรียนมามากมายยาวนาน 12 ปี แต่ใช้ภาษาอังกฤษไม่ได้ เพียงใช้คำว่า “ไม่กล้า” พูดภาษาอังกฤษเท่านั้น (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2556)

จากปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยดังกล่าว ทำให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเกิดการตื่นตัวอย่างมากในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างโอกาสอันดีในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบการศึกษาของชาติโดยตรงได้หาวิธีการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กไทย จึงทำการร่างนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ได้แก่ 1) ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) 2) ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) 3) ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก ด้วยหลักสูตรแบบเรียน สื่อการเรียนการสอน แต่ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันได้ 4) ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ การขยายโครงการพิเศษด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ English Program (EP), Mini English Program (MEP), International Program (IP), English Bilingual Education (EBE) และ English for Integrated Studies (EIS) การพัฒนาห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนที่มีศักยภาพทางภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารทางสังคม กิจการและ

สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ได้แก่ การเข้าค่ายภาษาอังกฤษแบบเข้ม การเพิ่มชั่วโมงเรียน การจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศ กระตุ้นการฝึกทักษะการสื่อสาร การจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษเป็นการทั่วไป และมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเข้ม หรือเพิ่มเติมเป็นวิชาเลือก 5) ยกกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครู ให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร Communicative Language Teaching: CLT และเป็นไปตามกรอบของความคิดหลัก The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR โดยจัดให้มีการประเมินความรู้สำหรับครูและมีการฝึกอบรมครู 6) การส่งเสริมให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและนักเรียน

จากการสอบถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าปัญหาสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ การขาดแคลนครูเอกภาษาอังกฤษและการขาดแคลนงบประมาณจ้างครูชาวต่างชาติ จึงทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว ผู้ศึกษาค้นคว้าซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาภาษาอังกฤษ และทำหน้าที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบ B SLIM ของ ดร.โอเลนกา บิลาช (Olenka Bilash) จาก University of Alberta, Canada ร่วมกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบค้าย มาเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากรูปแบบ B SLIM เป็นรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มีประสิทธิภาพรูปแบบหนึ่ง แต่ในประเทศจีน และได้เห็น ซึ่งเป็นประเทศที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งมีบริบทเหมือนกับประเทศไทย ได้นำรูปแบบ B SLIM มาใช้แล้วเกิดผลการพัฒนาภาษาอังกฤษเป็นที่น่าพอใจ จึงทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้ามีแนวคิดจะนำรูปแบบ B SLIM มาใช้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยบ้าง ส่วนการจัดค่ายภาษาอังกฤษก็เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนานผ่อนคลายซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติเชิงบวกกับภาษาอังกฤษ

สำหรับเหตุผลที่เลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก็เพราะว่าต้องการวางรากฐานภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้แข็งแรง เพื่อต่อยอดไปยังขั้นที่สูงขึ้นไปซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ให้ผู้เรียนมีทักษะ พูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

ตอบรับกับกรอบของ The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR และ Communicative Language Teaching: CLT

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาคำยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/ 70
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเข้าคำยภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM

ความสำคัญของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) โดยใช้คำยภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM
2. เพื่อดำเนินตามแนวนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาอย่างมีมาตรฐาน

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาในคำยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้วิเคราะห์เนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งออกเป็น 6 หน่วย คือ

หน่วยที่ 1 You and me

หน่วยที่ 2 My Favorite Menu

หน่วยที่ 3 Signs and Labels

หน่วยที่ 4 My Idol

หน่วยที่ 5 Culture Shock

หน่วยที่ 6 Lifestyles

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประเภทโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำนวน 40 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 848 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3, 2558)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนธรรพาทหาร (แสงสว่างอุปลัมภ์) ประเภทโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำนวน 32 คน โดยใช้สุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (เกษม สาทิตย์ทิพย์, 2542)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบ B SLIM คือ รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ออกแบบโดย ดร.โอเลเนกา บีลาช จากมหาวิทยาลัยอัลเบอร์ตา ประเทศแคนาดา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนวางแผนหรือเตรียมการ 2) ขั้นตอนทำความเข้าใจตัวป้อนหรือความรู้ใหม่ 3) ขั้นตอนทำความเข้าใจและฝึกทักษะ 4) ขั้นตอนผลลัพธ์ และ 5) ขั้นตอนประเมินผล

2. คำยภาษาอังกฤษ คือ กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนโดยเป็นแบบ ไป - กลับ ประกอบด้วย กิจกรรมวิชาการและกิจกรรมนันทนาการ โดยที่เน้นการปฏิบัติที่มีกฎกติกาและรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ภายใต้บรรยากาศที่สนุกสนานซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของรูปแบบ B SLIM

3. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางที่ทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารเกิดความเข้าใจตรงกัน โดยใช้ทักษะ การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน และภาษาเชิงสัญลักษณ์ภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ประสิทธิภาพของกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของรูปแบบกิจกรรมภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบ B SLIM ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ 70/ 70 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2520)

1. ผลฝึกปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละหน่วยได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากทำกิจกรรมภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM ในแต่ละหน่วย ได้คะแนนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70

5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

6. ความพึงพอใจ คือ ทศนคติและความรู้สึกนึกคิดในเชิงบวกของผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่ผ่านการเข้าค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเข้าค่ายภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเข้าค่ายภาษาอังกฤษ และมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM อยู่ในระดับ ดี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้วยตนเอง เรื่องผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้นำเสนอตามหัวข้อ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 แนวทางการจัดการศึกษา

1.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.1 ความหมายของภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.2 แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.3 หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3. ค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของค่ายกิจกรรม

3.2 ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ

3.3 ประเภทของค่าย

3.4 ขั้นตอนการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

3.5 การสร้างเครื่องมือค่ายภาษาอังกฤษ

4. การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบ B SLIM

4.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ B SLIM

4.2 การเรียนรู้ด้วยรูปแบบ B SLIM

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1. แนวทางการจัดการศึกษา

การที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” ดังนั้นผู้สอนจึงต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตนเอง การจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ 1) ความสามารถในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมทั้งมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะพลเมืองไทยและพลเมืองโลก คือ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย และ 8) มีจิตสาธารณะ

ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังได้กำหนดให้ผู้สอนต้องพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมองเน้นให้ ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม

นอกจากนี้ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จำพาดตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร โดยมีกระบวนการที่เรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนา เพราะจะสามารถช่วย

ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 6–27)

ดังนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองตามศักยภาพของแต่ละคนและนำความรู้ที่ได้รับมาสร้างสรรค์ผลงานด้วยองค์ความรู้ของตนเอง นอกจากนี้ผู้เรียนต้องมีคุณธรรม จริยธรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สำหรับผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้แนะให้คำปรึกษาในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน และยังต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับแต่ละคน พร้อมกับอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1 ความสำคัญของเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2.2 สาระการเรียนรู้ในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2) ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.3 สารมาตรฐานและตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต1.3 นำเสนอข้อมูลสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.4 คุณภาพผู้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ข้อความข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ในความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบายให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำถามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น) ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ไฮเบล ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาษาว่าเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารโดยนำภาษาไปใช้ได้ สถานการณ์จริง (Hybel 1995, หน้า 6)

เดล ไฮมส์ ได้ให้ความหมายว่าเป็นความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ว่าเมื่อไหร่ควรจะพูด และควรจะพูดอะไร กับใคร เมื่อไหร่ ที่ไหนและในลักษณะอย่างไร

เทย์เลอร์ กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับภาษาที่จะเรียน นั่นคือเรียนรู้ด้วยการใช้ภาษามากกว่าเรียนภาษาด้วยการศึกษารูปแบบของภาษา (สิริพร ปาณางษ์และคณะ 2558, หน้า 51, 65)

ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนปฏิบัติทักษะทางภาษา สามารถใช้สื่อความให้ผู้อื่นได้เข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ

2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching-CLT)

2.1 แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของไทย ได้นำรูปแบบมาจากยุโรป เนื่องจากเป็นแนวทางการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยมุ่งเน้นหน้าที่และสื่อความหมายของคำ ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สองในการสื่อสาร โดยเน้นความสามารถในการพูดหรือเข้าใจคำพูดที่แม้ไม่อาจถูกหลักไวยากรณ์ แต่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกับสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ นูนัน (Nunan, 1991, หน้า 31) ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทั้ง 4 ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนซึ่งทักษะการฟังและการพูดเป็นทักษะที่ถูกให้ความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากต้องใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน และฮอร์ (อดิกานต์ ทองมาก, 255, หน้า 1 อ้างจาก Ur, 1981, หน้า 2) ที่กล่าวไว้ว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาเป็นอย่างดี

2.2. หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ ลาเซ็น – ฟรีแมน (กิจจา กำแหง, 2549 อ้างจาก Larsen – Freeman. 2001, หน้า 125 - 128) ได้เสนอหลัก 16 ประการในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1) ผู้สอนมักใช้เอกสารที่เป็นจริง เช่น ข่าวจากหน้ากีฬาในหนังสือพิมพ์ โฆษณา ดังนั้นในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรใช้เอกสารจริง (authentic material) ในการสอนเท่าที่จะทำได้

2) การที่เข้าใจจุดมุ่งหมาย หรือความตั้งใจของผู้เขียนบทความที่นำมาใช้ในการสอนเป็นส่วนหนึ่งของสมรรถนะในการสื่อสาร

3) ไม่เพียงแต่จุดมุ่งหมายของการเรียนเท่านั้นที่เป็นตัวขับเคลื่อนในห้องเรียน ภาษาเป้าหมายก็เป็นตัวขับเคลื่อนสำหรับการสื่อสารในห้องเรียนด้วย

4) สามารถที่จะพูดประโยคได้หลายแบบ ในความหมายทางภาษาที่เหมือนกัน (one function from different linguistic structure) เช่น

Close the door, please.

Could you please close the door?

Would you mind closing the door?

Excuse me, could I trouble you to close the door? (กิจจา กำแหง อ้างจาก Littlewood, 1992, หน้า 2)

ตัวอย่างดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า มีจุดมุ่งหมายหรือหน้าที่ ที่จะสื่อสาร เพียงอย่างเดียว คือ ให้ปิดประตู แต่สามารถแสดงรูปแบบทางภาษา ได้หลายรูปแบบ

5) ผู้เรียนควรฝึกฝนภาษาที่มากกว่าระดับประโยค (suprasentential) และควร จะได้เรียนรู้การเชื่อมโยง (cohesion) และการเกาะเกี่ยวความ (coherence)

6) เกม เป็นสิ่งสำคัญ เพราะการเล่นจะคล้ายกับการสื่อสารในสถานการณ์จริง

7) ผู้เรียนควรได้มีโอกาสแสดงความคิดหรือเสนอความคิดเห็นในการเรียนการสอน

8) ความผิดพลาดเป็นสิ่งที่ต้องอดทน และถือว่าเป็นผลที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากกิจกรรมมุ่งเสริมความคล่องแคล่ว ครูผู้สอนจะทำกาบบันทึกรวบรวมข้อผิดพลาดแล้วมาพูดถึงภายหลัง

9) ครูผู้สอนมีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการสร้างสถานการณ์ เพื่อสนับสนุนการสื่อสาร

10) ปฏิสัมพันธ์ด้านการสื่อสารสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันในการเจรจา และแสดงความคิดเห็น กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน เช่น pair work หรือ group work

11) บริบททางสังคมของเหตุการณ์ที่ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้สิ่งที่ผู้เรียนพูดออกมามีความหมาย ในกรณีนี้ ผู้สอนให้ผู้เรียนทุกคนแสดงบทบาทเป็นลูกจ้างในบริษัทแห่งหนึ่ง

12) การเรียนรู้ที่จะใช้รูปแบบทางภาษาอย่างเหมาะสม เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของสมรรถนะในการสื่อสาร ในกรณีนี้ ผู้สอนได้บอกผู้เรียนว่ามีคนหนึ่งในกลุ่มเป็นหัวหน้าหรือเจ้านายคนอื่นต้องใช้ภาษากับเขาอย่างระมัดระวัง

13) ครูผู้สอนมีหน้าที่อำนวยความสะดวก ในการสร้างกิจกรรมเพื่อช่วยในการสื่อสารและเป็นที่ปรึกษาขณะที่ผู้เรียนแสดงกิจกรรม

14) ในการสื่อสาร ผู้เรียนมีสิทธิไม่เพียงแต่จะพูดอะไร แต่ยังมีสิทธิที่จะพูดอย่างไรก็ได้

15) สำหรับไวยากรณ์และคำศัพท์ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากหน้าที่ บริบทตาม สถานการณ์ และบทบาทของคู่สนทนา หลังจากแสดงบทบาทสมมติ ผู้เรียนจะมาแยกแยะคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่แสดง

16) ผู้เรียนต้องมีโอกาสที่จะได้ฟังบทสนทนาที่ใช้ในการสื่อสารจริง ศึกษาวิธีการ ที่จะทำให้เข้าใจหรือจับประเด็นต่าง ๆ จากเรื่องที่ฟัง

ค่ายกิจกรรมภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของค่ายกิจกรรม

ไพโรจน์ โตเทศ (อ้างถึงใน ณัฐิมา จรุงเทียบ, 2547, หน้า 15) กล่าวไว้ว่า ค่ายกิจกรรม คือ การกระทำที่นำไปสู่การเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ และเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ได้มากกว่าการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน และที่น่าสนใจ คือ ความประทับใจ และค่ายกิจกรรม มีหลายประเภท อาทิเช่น ค่ายผู้นำ ค่ายจริยธรรม ค่ายพักแรมลูกเสือ ค่ายเยาวชน ค่าย วิทยาศาสตร์ ค่ายศิลปะ ค่ายภาษาอังกฤษ ทั้งนี้การจัดค่ายกิจกรรม ขึ้นอยู่กับเนื้อหาสาระ เป้าหมายที่ต้องการพัฒนาบุคคล

Donaldson, George W. (1950, หน้า 529 – 532) ได้นิยามคำว่า ค่าย ดังนี้

ค่าย คือ การชุมนุมอย่างมีแบบแผน

ค่าย คือ การรวมอยู่ของมนุษย์อย่างเป็นมิตร

ค่าย คือ การรวมตัวของเด็กชายและเด็กหญิง

ค่าย คือ ความเรียบง่าย เป็นสถานที่สำหรับเด็ก

ค่าย คือ เป็นสถานที่ที่ทำการกิจกรรมยามว่าง

ค่าย คือ สถานที่ที่ได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติ

ค่าย คือ ความสนุก

สรุปค่ายกิจกรรม คือ สถานที่ที่ผู้เรียนเข้ามาเรียนรู้ทักษะอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีกิจกรรม ต่าง ๆ ให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนภายนอกห้องเรียน ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและมีทัศนคติที่ดีกับการเรียน ภายใต้การวางแผนอย่างเป็นขั้นตอนของผู้สอน

2. ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ

ศิริยา คนิวรานนท์ (2541, หน้า 10) และ ศิริพันธ์ โรจนุตมะ (2541, หน้า 3) กล่าวถึง ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษไว้ว่า ค่ายที่มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่ มุ่งเน้นจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึก

ประสบการณ์ทางภาษา ในบรรยากาศที่ผ่อนคลายสนุกสนานนอกห้องเรียน ซึ่งแฝงอยู่ในรูปแบบของการใช้กิจกรรมและเกมทางภาษาต่าง ๆ

เจลิยวศรี พิบูลชล (2535, หน้า 30) กล่าวไว้ว่า คำยภาษาอังกฤษ หมายถึง คำยที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษ ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษามากที่สุดนอกห้องเรียน ในบรรยากาศที่สนุกสนาน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้จากประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ภาษาที่เพลิดเพลิน ซึ่งแอบแฝงอยู่ในรูปของเกมและกิจกรรมต่างๆ และได้เรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นเป็นกลุ่มเป็นหมู่คณะ มีอุปกรณ์ในการเรียนน้อยที่สุดหรือแทบไม่มีเลยเพื่อความสะดวกในการเรียนนอกสถานที่

ณัฐมา จรูเทียบ (2547, หน้า 16) ได้กล่าวถึงความหมายของคำยภาษาอังกฤษดังนี้ คำยภาษาอังกฤษ หมายถึง กิจกรรมคำยที่ส่งเสริมประสบการณ์ตรง โดยเน้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับความรู้ทางภาษาอังกฤษจากการได้ฝึกฝนในสถานการณ์จริง ในบรรยากาศที่สนุกสนาน ซึ่งแอบแฝงอยู่ในรูปของเกมและกิจกรรมต่าง ๆ และได้เรียนรู้ทั้งตนเองและผู้อื่นเป็นกลุ่มเป็นคณะ

ดังนั้นคำยภาษาอังกฤษ หมายถึง เป็นกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษา โดยครูนอกจากจะให้ความรู้และยังเป็นผู้ในคำชี้แนะ ให้คำปรึกษา และจัดบรรยากาศการเรียนให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ทั้งเรียนรู้ด้วยตนเองหรือเป็นหมู่คณะก็ได้

3. ประเภทของคำยภาษาอังกฤษ

เจลิยวศรี พิบูลชล (อ้างถึงใน ศรีนัยภรณ์ นาตา 2554, หน้า 9) และ ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2540, หน้า 16) ได้กล่าวถึงประเภทของคำยไว้ว่า การจัดคำยภาษาอังกฤษสามารถจัดได้ทั้งแบบคำยกลางวันและคำยกลางคืน

1) คำยกลางวัน หมายถึงคำยที่อยู่เฉพาะในเวลากลางวัน เหมาะสำหรับชาวคำยที่ไม่สะดวกในการพักแรมค้างคืน โดยชาวคำยจะมาร่วมกิจกรรมในตอนเช้าและแยกย้ายกลับบ้านเมื่อตกเย็น

2) คำยกลางคืน หมายถึงคำยพักแรมที่อยู่ค้างคืน อาจเป็นคืนเดียวหรือหลายคืนก็ได้ ในการจัดทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษาและข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น จำนวนวิทยากร งบประมาณ เวลา และสถานที่

การแบ่งประเภทคำยภาษาอังกฤษตามลักษณะกิจกรรม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท (วิภาดา ศรีวิโพธิ์, 2555) ได้แก่

1) คำยประเภทกิจกรรมวิชาการ กิจกรรมควรมีความแตกต่างจากการเรียนในหลักสูตรปกติ กล่าวคือ กิจกรรมมีความน่าสนใจ สนุก ทำทาย มีความอิสระทางความคิด เปิด

โอกาสให้ปฏิบัติมากที่สุดและผู้เข้าค่ายทุกคนได้แสดงออกถึงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

2) ค่ายประเภทกิจกรรมนันทนาการ นอกจากจะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดแล้ว กิจกรรมนันทนาการ ยังช่วยสร้างเจตคติที่ดีต่อการอยู่ค่ายไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาหรือกระบวนการ ช่วยฝึกให้มีวินัย ความมีน้ำใจ ความเสียสละ ความอดทน ความสนุกสนาน ส่งเสริมการแสดงออก ความสามัคคีและความเป็นผู้นำ ผู้เข้าค่ายจะมีความรู้สึกประทับใจมากน้อยเพียงใดในการอยู่ค่าย ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมนันทนาการ หากได้มีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมแล้ว ผู้เข้าค่ายจะเกิดความประทับใจต่อการอยู่ค่าย กิจกรรมนันทนาการในค่ายปฏิบัติกร่างๆคลายโลกร้อน กำหนดไว้ 6 ประเภทได้แก่ 1) กิจกรรมละลายพฤติกรรม 2) กิจกรรมเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ 3) กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ 4) กิจกรรมประกอบเพลง 5) กิจกรรม Walk rally 6) กิจกรรมรอบกองไฟ

ดังนั้น ค่ายภาษาอังกฤษสามารถแยกประเภทได้ 2 ประเภทใหญ่ คือ 1) ประเภทค่ายที่แบ่งตามช่วงเวลา คือ ค่ายกลางวัน และค่ายกลางคืน 2) ประเภทของค่ายที่แบ่งตามลักษณะกิจกรรม คือ ค่ายวิชาการ และค่ายนันทนาการ

4. ขั้นตอนของการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

อนุสิษฐ์ พันธุ์กล้า (2557) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดค่ายภาษาอังกฤษดังนี้ ก่อนที่จะดำเนินการค่ายภาษาอังกฤษ ผู้จัดควรคำนึงถึงหลักการจัดค่าย เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สามารถให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างแท้จริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้เข้าการใช้ชีวิตจริงในสังคมได้ ในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนที่ค่อนข้างละเอียด ดังนั้นจึงต้องมีการเตรียมการบริหารจัดการค่ายภาษาอังกฤษให้ครอบคลุม เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการดำเนินงาน โดยปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 สิ่งที่ต้องเตรียมก่อนจัดค่าย มีขั้นตอนดังนี้

1) ระดมความคิดเพื่อวางแผนจัดค่าย ค่ายภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่ต้องร่วมกันหลายฝ่าย ก่อนจัดค่ายจึงควรประชุมปรึกษากับผู้ร่วมงานทั้งจากโรงเรียนคือ ผู้บริหาร ผู้สอน บุคลากรทางการศึกษาอื่น เพื่อวางแผน กำหนดรูปแบบเนื้อหา วัตถุประสงค์ของการจัดค่าย ช่วงเวลาและสถานที่จัดค่าย

2) การกำหนดหัวข้อของค่าย จำเป็นที่จะต้องวางแผนล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกสถานที่จัดค่าย เลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับหัวข้อรวมถึงการจัดหาวิทยากรเพิ่มเติม

3) สถานที่จัดค่ายภาษาอังกฤษ ควรเลือกสถานที่ที่มีการคมนาคมสะดวก ไม่ไกลจากโรงเรียนมากนัก มีความปลอดภัย ถ้าเป็นค่ายค้างคืนต้องเลือกสถานที่ที่มีที่พักเพียงพอ และสะอาด ที่สำคัญสถานที่จัดค่ายควรสอดคล้องกับหัวข้อเรื่องของค่าย ควรจัดในแหล่งเรียนรู้ ธรรมชาติ อาจเป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น ชายทะเล อุทยานแห่งชาติ สวนพฤกษศาสตร์ อาจจัดค่าย ให้ใกล้แหล่งศึกษาดูงานที่จะใช้เป็นแนวคิดในการทำกิจกรรม

4) ช่วงเวลาและระยะเวลาในการจัดค่าย ต้องสอดคล้องกับหัวข้อกิจกรรมค่าย และจัดให้ถูกฤดูกาล ช่วงที่เหมาะสมคือ ฤดูร้อน และฤดูหนาว ที่ไม่ใช่ในช่วงร้อนจัดหรือหนาวจัด และควรจัดในช่วงวันหยุด หรือระหว่างปิดภาคเรียน

4.2 สิ่งที่ต้องเตรียมขณะเข้าค่ายภาษาอังกฤษ มีดังนี้

4.2.1 กิจกรรมวิชาการ สามารถจัดได้หลากหลาย แต่ควรเป็นกิจกรรม ที่แตกต่างจากการเรียนตามหลักสูตรปกติ กล่าวคือ กิจกรรมมีความน่าสนใจ สนุก ทำท่าย มีความอิสระทางความคิดพอสมควร เปิด โอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติมากที่สุด และให้ผู้เรียนทุกคนได้ แสดงออกถึงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ กิจกรรมวิชาการที่จัดให้ค่ายภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น กิจกรรมหลัก ๆ ได้แก่

1) กิจกรรมสำรวจภาคสนาม ผู้เรียนจะมีโอกาสสัมผัสแหล่งเรียนรู้ใน สถานการณ์จริง ได้สำรวจและรวบรวมข้อมูลจากเจ้าของภาษา

2) กิจกรรมแก้ปัญหา ผู้เรียนจะระบุดำถามหรือปัญหาตามความสนใจ โดยใช้ข้อมูลแหล่งเรียนรู้ หรือสถานการณ์จริง ซึ่งแตกต่างจากคำถามหรือปัญหาที่เรียนในชั้นเรียน

3) กิจกรรมคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนจะแสดงออกอย่างอิสระถึงความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ ผลผลิตของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จะออกมาในชิ้นงานที่อาจเป็นสิ่งประดิษฐ์ ต่าง ๆ เช่น การวาดภาพ การฝึกใช้ภาษา การแสดงละคร เป็นต้น

4) กิจกรรมการสื่อสาร เป็นกิจกรรมทำท่ายที่ผู้เรียนจะมีโอกาสทำปฏิบัติ ที่ไม่สามารถทำได้ในเวลาเรียนปกติเนื่องจากข้อจำกัดเรื่อง บุคคล สถานการณ์ สถานที่ ฯลฯ

5) กิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจด้านภาษาอังกฤษ ได้แก่ การศึกษาดูงาน ในแหล่งเรียนรู้ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น การได้พบปะสนทนากับเจ้าของภาษา

4.2.2 กิจกรรมนันทนาการ สามารถจัดได้หลากหลาย กิจกรรมนันทนาการมี จุดมุ่งหมายเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ สร้างความเป็นกลุ่ม สร้างความเป็นผู้นำ เพื่อการผ่อนคลาย กิจกรรมนันทนาการจัดแรกกิจกรรมวิชาการเป็นระยะ ๆ หรือจัดเป็นการนันทนาการโดยเฉพาะใน ภาคเข้าก่อนกิจกรรมค่ายหรือค่ำ ได้แก่

- 1) การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
- 2) เกมต่าง ๆ และการแข่งขันที่มีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาภาษาอังกฤษ

เช่น เกมทายคำ Walk Rally

- 3) การร้องเพลง
- 4) เล่นละคร
- 5) กิจกรรมชมภาพยนตร์ วิดีทัศน์สารคดีต่าง ๆ ที่มีเรื่องเกี่ยวกับภาษา

วัฒนธรรม

- 6) กีฬาและการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ
- 7) การแสดงรอบกองไฟ สำหรับค่ายกลางคืน
- 8) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ผู้เรียนอาจทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่

สัมพันธ์กับสถานที่จัดค่าย เช่น ในกรณีจัดค่ายใกล้ชายหาด สวนรุกขชาติ สวนสาธารณะ อาจจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้ ปรับปรุงสภาพแวดล้อม

4.2.3 จัดทำโครงการค่ายภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมค่ายจะต้องเสนอโครงการเพื่อให้ได้รับความเห็นชอบและอนุมัติจากผู้บังคับบัญชา โครงการค่ายประกอบด้วยเนื้อหาหลัก ๆ คือ หลักการเหตุผล และความสำคัญของการจัดค่าย วัตถุประสงค์ สถานที่ กิจกรรม วิชาการและกิจกรรมนันทนาการ จำนวนผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่าย วิทยากร งบประมาณ ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการจัดค่าย และกำหนดการจัดกิจกรรมค่ายที่แสดงรายละเอียดของแต่ละวัน

4.2.4 เตรียมบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ การจัดค่ายแต่ละครั้ง ควรระดมความร่วมมือจากครู ผู้บริหารบุคลากรต่าง ๆ ทำงานร่วมกันในค่ายโดยแบ่งความรับผิดชอบงานแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการค่ายภาษาอังกฤษ คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจมีผู้แทนผู้เรียนเป็นผู้ช่วย จำนวนของคณะกรรมการแต่ละฝ่ายควรพิจารณาตามความเหมาะสมกับงานและจำนวนผู้เรียนที่เข้าค่าย กรรมการฝ่ายต่าง ๆ ในค่ายได้แก่

- 1) ประธานและรองประธาน มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดค่ายภาษาอังกฤษ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของทุกฝ่ายให้เป็นไปอย่างราบรื่น

- 2) กรรมการฝ่ายวิชาการ มีหน้าที่เลือกสรรกิจกรรมวิชาการ จัดทำเอกสารกิจกรรมค่าย เอกสารคู่มือที่เสริมการทำกิจกรรม จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์สำหรับกิจกรรมสำรวจสถานที่จัดค่าย ประสานกับสถานที่ศึกษาดูงาน จัดเตรียมแบบประเมินผลค่าย จัดหาวิทยากร และจัดหาพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม ซึ่งอาจเป็นครูหรือผู้แทนผู้เรียน

3) กรรมการฝ่ายนันทนาการ มีหน้าที่คิดและเลือกกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสม จัดหาวิทยากรที่เชี่ยวชาญด้านนันทนาการ เตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้อง วัสดุอุปกรณ์ และของรางวัลสำหรับกิจกรรมนันทนาการ

4) กรรมการฝ่ายบริการ มีหน้าที่จัดการสถานที่พัก (สำหรับค่ายค้างคืน) อาหาร น้ำดื่ม ห้องน้ำ ห้องส้วม ยา และอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น ยานพาหนะ จัดบุคคลดูแลความปลอดภัยและการเจ็บป่วยของผู้เรียนในค่าย เรื่องความปลอดภัยเป็นเรื่องสำคัญมาก ต้องดูแลตั้งแต่เมื่อเดินทางไปเข้าค่าย ช่วงเวลาที่อยู่ค่ายและเดินทางกลับ

5) กรรมการฝ่ายธุรการ มีหน้าที่ทำจดหมายติดต่อขออนุญาตผู้ปกครอง จดหมายประสานงานหน่วยงานต่าง ๆ จัดทำประกันอุบัติเหตุ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมค่าย จัดทำเรื่องงบประมาณ จัดเตรียมวุฒิบัตร ประกาศนียบัตร เตรียมของที่ระลึกสำหรับหน่วยงานหรือวิทยากรพิเศษ จัดบุคคลบันทึกภาพนิ่งและหรือวีดิทัศน์

4.2.5 เตรียมวัสดุอุปกรณ์เมื่อกำหนดสถานที่ตั้งค่ายภาษาอังกฤษและกิจกรรมที่จะจัดในระหว่างอยู่ค่ายแล้ว แต่ละฝ่ายต้องเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อมตามที่จะต้องใช้ในกิจกรรม และจำนวนของอุปกรณ์ ควรมีเพียงพอกับจำนวนผู้เรียนที่เข้าค่าย วัสดุอุปกรณ์ที่ต้องเตรียมได้แก่

- 1) วัสดุอุปกรณ์สำหรับกิจกรรมวิชาการ
- 2) วัสดุอุปกรณ์สำหรับกิจกรรมนันทนาการ
- 3) วัสดุอุปกรณ์สำหรับการบริการ เช่น น้ำดื่ม ภาชนะบรรจุอาหาร และอุปกรณ์พื้นฐานสำหรับการปฐมพยาบาล

4.2.6 เตรียมวางแผนเรื่องการแต่งกาย การเข้าค่ายภาษาอังกฤษแตกต่างจากการเรียนในเวลาปกติ เนื่องจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดเวลา ตั้งแต่ช่วงเช้ามีดจนถึงเวลาค่ำ ควรแต่งกายให้เหมาะสมและสะดวกต่อการทำกิจกรรม ในกรณีที่เป็นค่ายค้างคืน ผู้เรียนต้องเตรียมของใช้ส่วนตัวด้วย สิ่งที่ต้องให้ผู้เรียนเตรียมการก่อนเข้าค่าย เช่น หมวก ผ้าเช็ดตัว รองเท้าผ้าใบ ยาประจำตัว เสื้อยืด สมุดบันทึก ดินสอ ปากกา กางเกงขายาว ชุดพลศึกษาและชุดนอน ของใช้ส่วนตัว เป็นต้น

4.2.7 ช่วงกิจกรรมค่าย ควรดำเนินการต่าง ๆ ดังนี้

- 1) จัดกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในโครงการ
- 2) กระตุ้นให้ผู้เรียนที่เข้าค่ายทุกคนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม
- 3) ดูแลความเรียบร้อย ความปลอดภัยของผู้เรียนในค่าย

4) แก้ปัญหาเฉพาะหน้าและตัดสินใจในกรณีที่มีเหตุต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่าง
คาดไม่ถึง

4.2.8 ประชุมกรรมการทุกฝ่ายร่วมกับผู้แทนผู้เรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อประเมิน
สถานการณ์ ปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขตามความจำเป็นและเหมาะสม

4.2.9 การประเมินผลเมื่อสิ้นสุดกิจกรรมค่าย ควรมีการประเมินผลการจัด
กิจกรรมค่ายดังนี้

1) ประเมินผลจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละวัน โดยผู้สอนและ
ผู้เรียน

2) ประเมินผลการจัดกิจกรรมทั้งด้านวิชาการ นันทนาการ โดยใช้
แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ จัดให้มีการประชุม และสังเกตขณะผู้เรียนทำกิจกรรม

3) ประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการทุกฝ่าย โดยใช้ข้อมูล
จากความเห็นของผู้เรียนและกรรมการ เพื่อพิจารณาข้อดี ข้อบกพร่อง และข้อเสนอแนะในการ
ปรับปรุงแก้ไข

4) การประเมินการจัดแสดงผลงานรวมของผู้เรียนที่เข้าค่ายในวันปิดค่าย
ซึ่งประเมินโดยครู ผู้เรียน และเชิญบุคลากรในชุมชนมาร่วมประเมินด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความ
ภาคภูมิใจ การดำเนินการทำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ มีรูปแบบที่หลากหลายและมีขั้นตอนใน
การดำเนินการที่เป็นแบบแผน

ดังนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาและเลือกรูปแบบ B SLIM เป็นแนวทางในการพัฒนา
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพราะเป็นรูปแบบที่ใช้พัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง
โดยให้เป็นแบบผสมผสานระหว่างค่ายวิชาการและค่ายนันทนาการแบบค่ายกลางวันเนื่องจาก
จำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่ โดยด้านวิชาการผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดหน่วยการเรียนรู้
วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ รูปแบบกิจกรรม ระยะเวลา สื่อและชิ้นงาน ภายได้
กิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบ B SLIM คือ 1) การวางแผนและจัดเตรียม 2) การป้อน
ความรู้ใหม่ 3) การทำกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะ 4) การสร้างผลงาน และ 5) การประเมินผล สำหรับ
ด้านนันทนาการ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำเพลงภาษาอังกฤษ เกมภาษาอังกฤษ และสื่อการสอนใน
รูปแบบมัลติมีเดียมาสอดแทรกในการทำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการ
ปฏิบัติจริงและเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินกับการทำกิจกรรมไปพร้อมกัน

5. การสร้างเครื่องมือค่ายภาษาอังกฤษ

5.1 แนวทางการวางแผนสร้างคู่มือค่ายภาษาอังกฤษ

การวางแผนการทำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ต้องมีการกำหนดรายละเอียดของเนื้อหา

ให้ชัดเจนเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่คาดหวังไว้ ผลจากการวางแผนการสอนที่ดีทำให้ได้คู่มือที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการสอน (สมชาย รัตนทองคำ, 2556, หน้า 227-232) ซึ่งประกอบไปด้วย

5.1.1 ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร ได้แก่ หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง ระยะเวลา จัดการเรียนการสอน แนวดำเนินการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตอบสนองจุดประสงค์ การเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของรายวิชา/ หลักสูตร การวัดและการประเมินการเรียน คำอธิบายในแต่ละรายวิชา ซึ่งระบุเนื้อหาโดยย่อที่ต้องให้ผู้เรียนได้เรียน ตามลำดับขั้นตอนกระบวนการที่ต้องให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดการเรียนรู้

5.1.2 ศึกษาความสอดคล้องสัมพันธ์กันกับองค์ประกอบแต่ละส่วนของรายวิชา ตามหลักสูตร

5.1.3 ลำดับความคิดรวบยอดที่จัดให้นักเรียนแต่ละระดับชั้นได้เรียนรู้ก่อนหลัง โดยพิจารณาขอบข่ายเนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนดไว้ในคำอธิบายรายวิชา

5.1.4 กำหนดผลที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อได้ผ่านการเรียนรู้ความคิดรวบยอดแต่ละเรื่องแล้ว

5.1.5 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้ในคำอธิบายรายวิชา หรืออาจพิจารณาจากกิจกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ

5.1.6 กำหนดเวลาเรียนให้เหมาะสมกับขอบข่ายเนื้อหาสาระหรือความคิดรวบยอดจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมที่กำหนดไว้

5.1.7 รวบรวมรายละเอียดตามกิจกรรมข้อ 1-6 จัดทำเป็นเอกสารที่เรียกว่า แผนการสอนหรือแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้เป็นแนวทางในการเตรียมแผนการสอนต่อไป

สรุป แนวทางการจัดทำคู่มือคำยภาษาอังกฤษต้องประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหา 2) การวางแผน ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหา การกำหนดรูปแบบกิจกรรม การกำหนดระยะเวลา การวัดและประเมินผล 3) การสร้างเครื่องมือ ได้แก่ คู่มือคำยภาษาอังกฤษ

5.2 ลักษณะคู่มือคำยภาษาอังกฤษ

ลักษณะคู่มือคำยภาษาอังกฤษ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำแนวทางสร้างสื่อประเภทเอกสารของกรมวิชาการ (2536) ซึ่งกล่าวไว้ว่า ลักษณะของเอกสารที่ดีจะมีความสำคัญ และมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ดังนี้

- 1) ทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลิน
- 2) ผู้เรียนมีจินตนาการ
- 3) กระตุ้นให้ผู้อ่านแสวงหาข้อเท็จจริง
- 4) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน

กรมวิชาการ (2545) ได้เสนอว่า เอกสารประกอบการเรียนที่ดีจะต้องประกอบด้วย

- 1) ความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญในแต่ละบทเรียน
- 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ว่ามุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง
- 3) เนื้อหาสาระที่กำหนดไว้
- 4) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 5) สื่อการเรียนการสอน
- 6) วิธีการวัดผลและประเมินผล

สรุป คู่มือคำยภาษาอังกฤษที่ดี ต้องมีความสอดคล้องของสาระสำคัญของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และวิธีวัดผล และประเมินผล โดยเมื่อนำคู่มือมาใช้แล้วจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการและเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

5.3. ขั้นตอนการพัฒนาคู่มือคำยภาษาอังกฤษ

การสร้างคู่มือคำยภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการดำเนินงานตามรูปแบบการพัฒนาสื่อประเภทเอกสาร ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ผู้เรียน
- 2) วิเคราะห์เนื้อหาวิชา
- 3) วิเคราะห์ทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
- 4) สร้างเอกสารประกอบการเรียน
- 5) ประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญ
- 6) ผลการประเมินมาปรับปรุง
- 7) ทดลองใช้ และนำผลการทดลองใช้มาปรับปรุง
- 8) นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (กรมวิชาการ, 2545)

สรุปได้ว่า ลักษณะของคู่มือคำยภาษาอังกฤษ ต้องมีลักษณะเป็นเอกสารที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลิน กระตุ้นการเรียนรู้ สามารถแสวงหาความรู้ตามที่ต้องการได้ โดยในคู่มือต้องมีกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระ โดยมีการสร้างสื่อการสอนที่ดี

สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ ส่วนการพัฒนาคู่มือคำยภาษาอังกฤษจะต้องมีการวิเคราะห์ผู้เรียน เนื้อหา และกำหนดวัตถุประสงค์ การสร้างเอกสารคู่มือ การประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญและนำผลจากการประเมินนั้นมาพัฒนาให้ดีขึ้นก่อนจะนำไปใช้จริง

5.4 แผนการจัดการจัดกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM

เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ แผนการจัดการจัดกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษ มีองค์ประกอบสำคัญ

- 1) ชื่อเรื่อง
- 2) สาระสำคัญ
- 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ (จุดประสงค์ปลายทาง/ นำทาง)
- 4) เนื้อหา
- 5) กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 6) สื่อการเรียนการสอน
- 7) การวัดและประเมินผล
- 8) กิจกรรมเสนอแนะของผู้สอนและของผู้บริหาร (สำลี รักสุทธีและคณะ,

2554, หน้า 63)

5.5 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบทดสอบ มีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบดังนี้

- 1) กำหนดจุดมุ่งหมายของการทดสอบ
- 2) กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด
- 3) กำหนดลักษณะหรือรูปแบบของแบบทดสอบ อาจเลือกแบบทดสอบ

ประเภทความเรียงหรือแบบทดสอบอัตนัย (Subjective Test) แบบตอบสั้นและเลือกตอบหรือแบบทดสอบปรนัย (Objective Test) ซึ่งขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการทดสอบเช่นกัน

- 4) การจัดทำตารางวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด
- 5) กำหนดส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบ เช่น คะแนน ระยะเวลาการ

สอบ

- 6) ขั้นตอนดำเนินการสร้างแบบทดสอบ
- 7) ขั้นตอนตรวจสอบคุณภาพข้อสอบก่อนนำไปใช้ แบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อ

ตรวจสอบคุณภาพ (พรเพ็ญ ฤทธิสัน, 2554)

5.6 แบบประเมินความพึงพอใจค่ายภาษาอังกฤษ การสร้างแบบสอบถามประกอบไปด้วยขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

- 1) ศึกษาคุณลักษณะที่จะวัด การศึกษาคุณลักษณะอาจได้จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบแนวคิดหรือสมมติฐานการวิจัย จากนั้นจึงศึกษาคุณลักษณะหรือตัวแปรที่จะวัดให้เข้าใจอย่างละเอียดทั้งเชิงทฤษฎีและนิยามเชิงปฏิบัติการ
- 2) กำหนดประเภทของข้อคำถาม ข้อคำถามในแบบสอบถามอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ คำถามปลายเปิด (Open Ended Question) และคำถามปลายปิด (Close Ended Question)
- 3) การร่างแบบสอบถาม เมื่อผู้วิจัยทราบถึงคุณลักษณะหรือประเด็นที่จะวัด และกำหนดประเภทของข้อคำถามที่จะมีอยู่ในแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงลงมือเขียนข้อคำถามให้ครอบคลุมทุกคุณลักษณะหรือประเด็นที่จะวัด โดยเขียนตามโครงสร้างของแบบสอบถามที่ได้กล่าวไว้แล้ว และหลักการในการสร้างแบบสอบถามต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการจะถามอะไรบ้าง โดยจุดมุ่งหมายนั้นจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่จะทำ
- 4) การปรับปรุงแบบสอบถาม หลังจากการสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ผู้วิจัยควรนำแบบสอบถามนั้นมาพิจารณาทบทวนอีกครั้งเพื่อหาข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไข และควรให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบแบบสอบถามนั้นด้วยเพื่อที่จะได้นำข้อเสนอแนะและข้อวิพากษ์วิจารณ์ของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น
- 5) วิเคราะห์คุณภาพแบบสอบถาม เป็นการนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเล็กๆ เพื่อนำผลมาตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ซึ่งการวิเคราะห์หรือตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม
- 6) ปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะต้องทำการแก้ไขข้อบกพร่องที่ได้จากผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม และตรวจสอบความถูกต้องของถ้อยคำหรือสำนวน
- 7) จัดพิมพ์แบบสอบถาม ที่ได้ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วเพื่อนำไปใช้จริงในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย (กัญญาณ อินทวงศ์, 2555)

การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบ B SLIM

วิธีสอนแบบ B-SLIM เป็นรูปแบบหนึ่งของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเพื่อมุ่งเน้นการสื่อสารโดยอาศัยหลักการและแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการเชาวน์ปัญญาของพือาเจต์

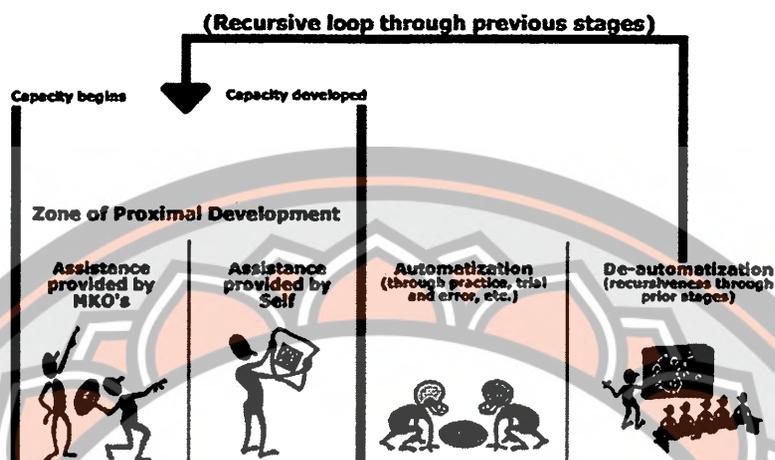
(Piaget) ทฤษฎีพัฒนาการเชาวน์ปัญญาของวิกทอสกี (Vygotsky) และทฤษฎีการเรียนรู้โดยการค้นพบของบรูเนอร์ (Bruner) ซึ่ง ดร.โอเลนกา บีลาช (Olenka Bilash) เป็นผู้ออกแบบวิธีการสอนซึ่งมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้นวางแผนและการจัดเตรียม (Planning and Preparation) 2) ชั้นทำความเข้าใจตัวบ่อนหรือความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) 3) ชั้นกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) 4) ชั้นผลลัพธ์ (Output) 5) ชั้นประเมินผล (Evaluation)

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ B SLIM

1.1 ทฤษฎีการเรียนรู้พื้นที่รอยต่อพัฒนาการของวิกทอสกี (Vygotsky)

ทฤษฎีการเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (ฟ้าสว่าง พัฒนะพิเชฐ, 2555, หน้า 41 – 45 อ้างจาก Vygotsky, 1978) เป็นหนึ่งในทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมของ Vygotsky's Social Constructivism ซึ่งเน้นในเรื่องบทบาทสำคัญของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมต่อพัฒนาการการเรียนรู้ Vygotsky มีความเชื่อว่าพฤติกรรมทางสังคมนำไปสู่พัฒนาการการใช้ภาษาและเป็นการเพิ่มพัฒนาการทางความคิดได้ด้วย วิกทอสกีอธิบายว่าในการจัดการเรียนรู้สิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงคือระดับพัฒนาการ 2 ระดับ อันได้แก่ ระดับพัฒนาการที่เป็นจริง (Actual Development Level) และระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ (Potential Development Level) ระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นจริงและระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้นั้นเรียกว่าพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ตามข้อมูลที่ปรากฏใน วิงค์และพุดนีย์ (Wink & Putney, 2002) วิกทอสกีเปรียบเทียบการเรียนรู้กับพัฒนาการไว้ว่าการเรียนรู้ในอดีต (Past learning) คือ ระดับพัฒนาการที่เป็นจริงส่วนการเรียนรู้ในปัจจุบัน (Present learning) คือ พื้นที่รอยต่อพัฒนาการสำหรับการเรียนรู้ในอนาคตนั้น (Future learning) คือ ระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้

นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ว่า การชี้แนะหรือการช่วยเหลือ เป็นการร่วมมือทางสังคม (Social collaborative) ที่สนับสนุนให้พัฒนาการทางความรู้ความเข้าใจเกิดการเจริญงอกงามโดยจำเป็นต้องมีผู้ที่เชี่ยวชาญกว่าให้ความช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น วิกทอสกีเปรียบเทียบความช่วยเหลือดังกล่าวว่าเป็นเสมือน “นั่งร้าน” (Scaffold) ที่ทำหน้าที่ในการเสริมต่อการเรียนรู้ นั่นเอง การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) คือ บทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนโดยการเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวย การให้คำแนะนำ การช่วยเหลือและการสนับสนุนในขณะที่ผู้เรียนกำลังอยู่ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ จนกระทั่งผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจภายในตนเอง หรือ Internalization ซึ่งเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน ให้ก้าวไปสู่ขั้นหรือระดับพัฒนาการที่สูงขึ้นไปจะทำให้ผู้เรียนสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้และมีความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนรู้ที่เพิ่มมากขึ้น

ภาพ 1 กระบวนการเสริมต่อความรู้ขั้น The More Knowledgeable Other: MKO

ที่มา: http://www3.uakron.edu/schulze/610/lec_vygotsky.htm

Tharp and Gillimore (1988) ให้คำอธิบายกระบวนการเสริมต่อความรู้ The More Knowledgeable Other: MKO มี 4 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) เสริมต่อความรู้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มีความรู้มากกว่า
- 2) เสริมต่อความรู้ด้วยความช่วยเหลือของตนเอง
- 3) การทำให้เกิดความคล่องแคล่ว ความเป็นอัตโนมัติผ่านการฝึกฝน
- 4) การสูญเสียความคล่องแคล่วความเป็นอัตโนมัติเป็นการย้อนกลับสู่ขั้นตอนแรก

แรก

การที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถพึ่งพาตนเองทางภาษาได้ผู้เรียนจำเป็นต้องผ่านการกำกับเรียนรู้จากผู้อื่นซึ่งอาจเป็นผู้ปกครอง ครูอาจารย์ หรือเพื่อน (ขั้นที่ 1) ในห้องเรียนขั้นตอนนี้เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกัน (Co-constructed collaborative learning) ที่มีการให้ความช่วยเหลือเสริมต่อความรู้ (Scaffolded) ผู้สอนหรือบางครั้งอาจเป็นเพื่อนร่วมชั้นมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนเพื่อเป็นการสร้างนั่งร้านการเรียนรู้ช่วยผู้เรียนเสริมต่อความรู้จนผู้เรียนสามารถขยายความรู้ความสามารถของตนเองผ่านการทำกิจกรรมร่วมกัน ความรู้ใหม่เกิดขึ้นจนกระทั่งถึงระดับที่ผู้เรียนสามารถครอบครองกำกับทักษะทางภาษานั้น (Appropriating) เมื่อถึงขั้นนี้สามารถถอดถอนหรือลดทอนระดับความช่วยเหลือ(ขั้นที่2) จนกระทั่งผู้เรียนใช้ภาษาอย่างเป็นอัตโนมัติด้วยตนเอง (ขั้นที่3)

Tina Sharpe (อ้างถึงใน Hammond, J., 2001, หน้า 31-48) ได้อธิบายว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่มีการเสริมต่อความรู้นั้นเกิดขึ้น 2 วาระโอกาส วาระที่หนึ่งเรียกว่า 'Design-inscaffolding' ซึ่งเป็นประเภทของการให้ความช่วยเหลือต่อยอดความรู้ที่เกิดขึ้นในกระบวนการวางแผนโดยผู้สอนจะต้องพิจารณาถึงผลลัพธ์ที่ต้องการจะประเมินและความรู้ความสามารถเดิมที่ผู้เรียนมีอยู่แล้ว หลังจากนั้นครูผู้สอนจึงทำการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้หรือ 'Design-inscaffolding' เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ทักษะ พฤติกรรมใหม่ วาระที่สองเรียกว่า 'Point of need Scaffolding' อาทิการพูด ทำซ้ำ (Repetition) การทวนความหรือหล่อหลอมคำพูดใหม่ (Recasting) การบรรยายขยายความ (Elaboration) เพื่อใช้เป็นกลยุทธ์ในการสอนโดยเกิดขึ้นในสถานการณ์ฉบับพลันเมื่อจำเป็น

ทฤษฎีการเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการและการเสริมต่อความรู้เป็นที่นิยมและมีงานวิจัยสนับสนุนมากมายอันเนื่องจากว่าแนวความคิดทั้งสองนี้ให้ความสำคัญทั้งกับกระบวนการ (Process) และผลลัพธ์ (Product) ของการเรียนรู้ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งกับการเรียนการสอนภาษาดังนั้นจึงสามารถนำไปปรับใช้กับวิธีการเรียนการสอนได้อย่างมากมาย

กล่าวโดยสรุปก็คือ การเรียนรู้พื้นที่รอยต่อพัฒนาการนั้นทำได้ด้วยขั้นตอนการเรียนรู้ดังนี้ ผู้เรียนต้องได้รับการช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งนั้น แล้วค่อยดำเนินการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กระจ่างและคอยหมั่นฝึกฝนจนเกิดความชำนาญนำมาใช้ได้อย่างเป็นอัตโนมัติ ถ้าทักษะความชำนาญนั้นลบเลือนไปก็สามารถทบทวนความรู้ให้กลับมาได้อย่างรวดเร็ว

1.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางความคิดสติปัญญาของพ็อลเจต์ (Piaget)

พ็อลเจต์ ได้ให้ความสนใจในเรื่องสิ่งมีชีวิตสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้อย่างไร และพฤติกรรมที่ปรับตัวในเข้ากับสภาพแวดล้อมก่อให้เกิดประสบการณ์ หรือที่เรียกว่า โครงสร้างความรู้ (Schemata บางครั้งอาจเรียก schema หรือ schemes) ความเข้าใจของบุคคลนั้นเกิดจากการที่บุคคลพยายามจะปรับตัวให้อยู่ในสถานะสมดุลเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

พ็อลเจต์ สันนิษฐานว่า มนุษย์เกิดการเรียนรู้ตั้งแต่เป็นทารก ที่เราเรียกว่า การตอบสนอง (Reflexes) ในสัตว์การตอบสนองจะออกมาในรูปแบบพฤติกรรมเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามมนุษย์เมื่อยังอยู่ในวัยทารกสามารถตอบสนองและเรียนรู้ต่อสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

พ็อลเจต์ ได้อธิบายว่า กระบวนการทั้งสองนี้ เป็นกระบวนการสามารถผสมผสานที่เรียกว่า การดูดซึมหรือการกลมกลืน (Assimilation) และการปรับ ความแตกต่าง (Accommodation) การซึมซาบ หรือ ดูดซึมประสบการณ์ (Assimilation) หมายถึง การที่มนุษย์มี

การดูดซึมประสบการณ์ใหม่เข้าสู่โครงสร้างของสติปัญญา (Cognitive structure) หลังจากมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การปรับโครงสร้างทางเขาวนปัญญา (Accommodation) หมายถึง การปรับเปลี่ยนโครงสร้างของเขาวนปัญญาที่มีอยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ที่ได้เรียนรู้เพิ่มขึ้น

พฤติกรรมที่แสดงออกมาจากการจัดการได้แบ่งลำดับขั้นพัฒนาการทางด้านสติปัญญาออกเป็น 4 ระยะ (Huitt และ Hummel, 2003) ดังนี้

ระยะที่ 1 Sensorimotor stage (ช่วงทารก) ในช่วงนี้สติปัญญาเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้กิจกรรมมีต่อการเคลื่อนไหว ความรู้ที่เกิดขึ้นมีข้อจำกัดแต่ก็สามารถพัฒนาได้เพราะมีปฏิริยาทางด้านกายภาพ หรือประสบการณ์ทางด้านกายภาพ เด็กสามารถจดจำความคงอยู่ของวัตถุได้เมื่ออายุประมาณ 7 เดือน การพัฒนาทางกายเด็กจะเริ่มพัฒนาการเรียนรู้ใหม่ ๆ และเริ่มเข้าใจภาษาขั้นตอนสุดท้ายของช่วงเวลานี้

ระยะที่ 2 Pre operational stage (ช่วงวัยเตาะแตะถึงช่วงเด็กเล็ก) ช่วงนี้ สติปัญญาเกิดขึ้นจากการใช้สัญลักษณ์ ภาษา การจดจำ การจินตนาการได้รับพัฒนา แต่ยังไม่สามารถใช้เหตุผลในการคิดในการตัดสินใจ ยังไม่สามารถเข้าใจความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ได้ ขาดความยับยั้งชั่งใจ และยึดความรู้สึกตนเองเป็นหลัก

ระยะที่ 3 Concrete operation stage (ช่วงเด็กประถม ถึง ช่วงเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น) ในช่วงนี้ (สามารถเข้าใจเรื่องของรูปธรรมทั้ง 7 แบบ เช่น จำนวน ความยาว รูปร่าง มวล น้ำหนัก พื้นที่ ปริมาตร) เด็กวัยนี้จะเข้าใจเหตุผล สามารถเทียบเคียงสัญลักษณ์ในเชิงรูปธรรม การคิดเริ่มได้รับการพัฒนาถึงการเปลี่ยนแปลงของวัตถุมากขึ้น เด็กเริ่มรับฟัง เข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น และการยึดตัวเองเริ่มน้อยลงไป

ระยะที่ 4 Formal operational stage (วัยรุ่น ถึง วัยผู้ใหญ่) ในขั้นนี้เด็กสามารถคิดอย่างมีเหตุผลในเชิงสัญลักษณ์ ในเชิงนามธรรม ในระยะต้นของช่วงนี้ยังคงยึดตัวเองเป็นสำคัญ มีในประเทศอุตสาหกรรมเพียงร้อยละ 35 ของผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมที่สามารถคิดอย่างมีเหตุผลในเชิงนามธรรมได้ แต่ก็มีคนจำนวนมากในช่วงวัยผู้ใหญ่ที่ไม่สามารถคิดแบบมีเหตุผลในเชิงนามธรรมได้

ดังนั้นสถานศึกษาต้องนำรูปแบบทฤษฎีของพีอาเจตไปใช้ในการเตรียมการสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ใหม่ด้วยตนเองของนักเรียนด้วยการเรียนรู้แบบค้นพบและการส่งเสริมการพัฒนาความสนใจของเด็กซึ่งเป็นหลักการของการออกแบบการเรียนรู้เบื้องต้น มันเป็นสิ่งที่ทำทนายทั้งพ่อแม่และครูบาอาจารย์ในการพัฒนาความสามารถของเด็กซึ่งไม่เพียงแต่พัฒนาระดับความสามารถของเด็ก

เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการที่ครูนำประสบการณ์สอนมาวางแผนจัดการเรียนรู้หากกลยุทธ์การสอน และวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อช่วยให้เด็กเรียนรู้และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้

1.3 ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการค้นพบของบรูเนอร์ (Bruner)

บรูเนอร์ (Bruner อ้างถึงใน พิสิทธ์ วัฒน บัวกนก, ม.ป.ป., หน้า 5 – 7) ได้ให้ชื่อการเรียนรู้ของท่านว่า “Discovery Approach” หรือการเรียนรู้โดยการค้นพบ บรูเนอร์เชื่อว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งนำไปสู่การค้นพบการแก้ปัญหา ผู้เรียนจะประมวลผลข้อมูลข่าวสารจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และจะรับรู้สิ่งที่ตนเองเลือก หรือสิ่งที่ใส่ใจ การเรียนรู้แบบนี้จะช่วยให้เกิดการค้นพบ เนื่องจากผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันที่ทำให้สำรวจสิ่งแวดล้อม และทำให้เกิดการเรียนรู้โดยการค้นพบ โดยมีแนวคิดที่เป็นพื้นฐาน ดังนี้

- 1) การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง
- 2) ผู้เรียนแต่ละคนจะมีประสบการณ์และพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน การเรียนรู้จะเกิดจากการที่ผู้เรียนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบใหม่กับความรู้เดิมแล้วนำเสนอสร้างเป็นความหมายใหม่
- 3) พัฒนาการเขาวงปัญญามองเห็นได้ชัดโดยที่ผู้เรียนสามารถรับสิ่งเร้าที่ให้เลือกได้หลายอย่างพร้อม ๆ กัน

ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการค้นพบเน้นที่พัฒนาการเกี่ยวกับความสามารถในการรับรู้และความเข้าใจของผู้เรียนโดยนำหลักการพัฒนาทางสติปัญญาของพียาเจต์ มาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาของตนเอง บรูเนอร์ เชื่อว่า ผู้สอนสามารถช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมได้ โดยไม่ต้องรอเวลา ซึ่งสามารถที่จะสอนได้ในทุกช่วงของอายุขั้นตอนพัฒนาการทางปัญญาของบรูเนอร์ มี 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1) Enactive Representation/mode 2) Iconic Representation/mode 3) Symbolic Representation/mode

1) Enactive mode เป็นวิธีการเรียนรู้ในขั้นนี้จะเป็นวิธีที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยการสัมผัส จับต้องด้วยมือ ผลัก ดึง รวมถึงการใช้ปากกับวัตถุสิ่งของที่อยู่รอบๆ ตัว สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ เด็กจะต้องลงมือกระทำด้วยตนเอง เช่น การเลียนแบบ หรือการลงมือกระทำกับวัตถุสิ่งของ ส่วนผู้ใหญ่จะใช้ทักษะทางการที่ซับซ้อน เช่น ทักษะการขี่จักรยาน เล่นเทนนิส เป็นต้น

2) Iconic mode เมื่อเด็กสามารถที่จะสร้างจินตนาการ หรือมโนภาพ (Imagery) ขึ้นในใจได้เด็กจะสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ในโลกได้ด้วย Iconic mode ดังนั้นในการเรียนการสอน

เด็กสามารถที่จะเรียนรู้โดยการใช้ภาพแทนของการสัมผัสจากของจริง เพื่อที่จะช่วยขยายการเรียนรู้ที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะ ความคิดรวบยอด กฎและ หลักการ ซึ่งไม่สามารถแสดงให้เห็นได้ บรูเนอร์ได้เสนอแนะให้นำวัสดุทัศนวัสดุมาใช้ในการสอน ได้แก่ ภาพนิ่ง โทรทัศน์ หรืออื่นๆ เพื่อที่จะช่วยให้เด็กเกิดจินตนาการประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น เด็กประมาณ 5-8 ปี จะใช้ Iconic mode

3) Symbolic mode วิธีการนี้ผู้เรียนจะใช้ในการเรียนได้ เมื่อผู้เรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจในสิ่งที่เป็นนามธรรม หรือความคิดรวบยอดที่ซับซ้อน จึงสามารถที่จะสร้างสมมุติฐานและพิสูจน์ว่าสมมุติฐานถูกหรือผิดได้

สรุปว่า คนทุกคนมีพัฒนาการทางความรู้ความเข้าใจ หรือการรู้จัก โดยผ่านกระบวนการที่เรียกว่า Acting, Imagine และ Symbolizing ซึ่งอยู่ใน ขั้นตอนพัฒนาการทางปัญญา คือ Enactive, Iconic และ Symbolic representation ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต มิใช่เกิดขึ้นช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิตเท่านั้น

บรูเนอร์ ได้เห็นด้วยกับ พือาเจต์ว่า คนเรามีโครงสร้างสติปัญญา (Cognitive Structure) มาตั้งแต่เกิด ในวัยทารกโครงสร้างสติปัญญายังไม่ซับซ้อน เพราะยังไม่พัฒนาต่อเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมจะทำให้โครงสร้างสติปัญญามีการขยายและซับซ้อนขึ้น หน้าที่ของโรงเรียนก็คือการช่วยเอื้อการขยายของโครงสร้างสติปัญญาของนักเรียน

หลักการสอนโดยวิธีการค้นพบของบรูเนอร์ได้เสนอแนะหลักการเกี่ยวกับการสอนดังต่อไปนี้

1) กระบวนการความคิดของเด็กแตกต่างกับผู้ใหญ่ เวลาเด็กทำผิดเกี่ยวกับความคิด ผู้ใหญ่ควรจะคิดถึงพัฒนาการทางเขาวงกตปัญญา ซึ่งเด็กแต่ละวัยมีลักษณะการคิดที่แตกต่างไปจากผู้ใหญ่ ครูหรือผู้มีความรับผิดชอบทางการศึกษาจะต้องมีความเข้าใจว่าเด็กแต่ละวัยมีการรู้คิดอย่างไร และกระบวนการรู้คิดของเด็กไม่เหมือนผู้ใหญ่ (Intellectual Empathy)

2) เน้นความสำคัญของผู้เรียน ถือว่าผู้เรียนสามารถจะควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองได้ (Self-Regulation) และเป็นผู้ที่ริเริ่มหรือลงมือกระทำ ฉะนั้น ผู้มีหน้าที่สอนและอบรมมีหน้าที่จัดสิ่งแวดล้อมให้เอื้อการเรียนรู้โดยการค้นพบ โดยให้ออกาสผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

3) ในการสอนควรจะเริ่มจากประสบการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคย หรือประสบการณ์ที่ใกล้ตัวไปหาประสบการณ์ที่ไกลตัว เพื่อผู้เรียนจะได้มีความเข้าใจ เช่น การสอนให้นักเรียนรู้จักการใช้แผนที่ ควรจะเริ่มจากแผนที่ของจังหวัดของผู้เรียนก่อนแผนที่จังหวัดอื่นหรือแผนที่ประเทศไทย

บรูเนอร์ เชื่อว่า วิชาต่าง ๆ จะสอนให้ผู้เรียนเข้าใจได้ทุกวัยถ้าครูจะสามารถใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ข้อสำคัญครูจะต้องให้นักเรียนเป็นผู้กระทำหรือเป็นผู้แก้ปัญหาด้วยตัวเอง

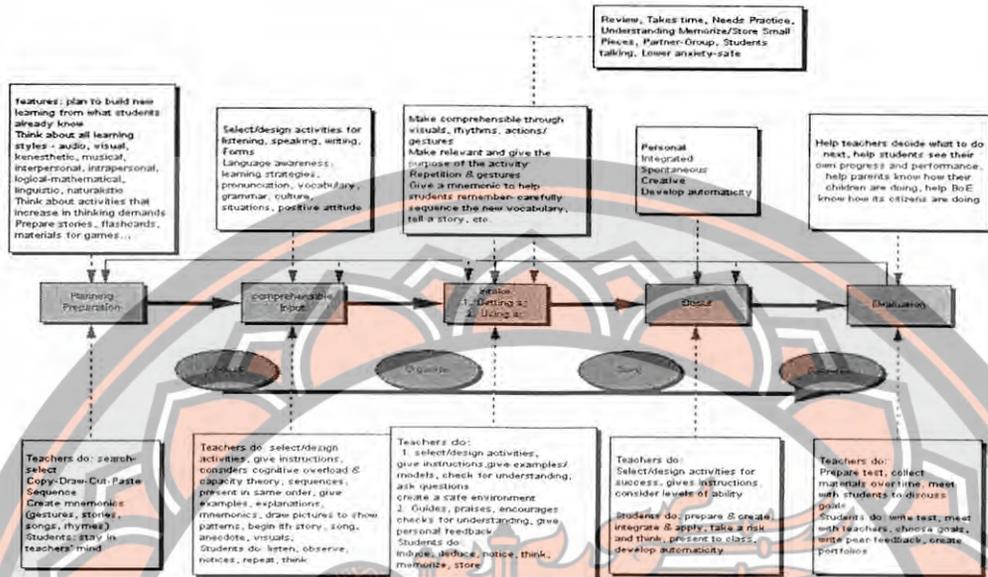
บรูเนอร์ ได้สรุปการเรียนรู้โดยการค้นพบ ว่า ดีกว่าการเรียนรู้โดยวิธีอื่นดังต่อไปนี้

- 1) ผู้เรียนจะเพิ่มพลังทางสติปัญญา
- 2) เน้นรางวัลที่เกิดจากความอึดใจในสัมฤทธิ์ผลในการแก้ปัญหา มากกว่ารางวัลหรือเน้นแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก
- 3) ผู้เรียนจะเรียนรู้การแก้ปัญหาด้วยการค้นพบและสามารถนำไปใช้ได้
- 4) ผู้เรียนจะจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ดีและได้นาน

กล่าวโดยสรุปทฤษฎีการเรียนรู้โดยการค้นพบ หรือ Discovery Approach ของบรูเนอร์ เน้นถึงกระบวนการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละวัยซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของพัฒนาการทางความคิด สติปัญญาของ Piaget ผู้เรียนจะสามารถเกิดการเรียนรู้ก็ต่อเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิมกับความรู้ใหม่ที่ได้รับก่อให้เกิดการค้นพบความรู้ใหม่หรือประสบการณ์เรียนรู้ใหม่ซึ่งความสามารถในการเรียนรู้หรือซึมซับความรู้ อาจจะแตกต่างกันในแต่ละวัย ดังนั้นผู้สอนต้องมีความเข้าใจในความแตกต่างในการเรียนรู้ในแต่ละช่วงวัย จัดสภาพสิ่งแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ และจัดหาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านสติปัญญาอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ

2. การเรียนรู้ด้วยรูปแบบ B SLIM

บีลาช (Bilash, n.d.) ได้กล่าว Seeing and Using Theory in Second Language Teaching Practice เกี่ยวกับรูปแบบของ Bilash's Success-guided Language Instructional Model ไว้ว่า รูปแบบ B-SLIM สามารถสะท้อนผลการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียนได้ซึ่งแบ่งได้เป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวางแผนและการจัดเตรียม (Planning and Preparation) 2) ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) 3) ขั้นกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) 4) ขั้นผลลัพธ์ (Output) 5) ขั้นประเมินผล (Evaluation)

ภาพ 2 ขั้นตอนการพัฒนาภาษาอังกฤษตามรูปแบบ B-SLIM
ที่มา: http://www.educ.ualberta.ca/htep/ua_pedagogy.htm

2.1 ขั้นตอนวางแผนและการจัดเตรียม (Planning and Preparation)

ในขั้นตอนนี้เป็นหน้าที่ของผู้สอน ซึ่งผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนสามารถวางแผนบทเรียนได้อย่างสร้างสรรค์และรวดเร็ว การจัดวางแผนและการจัดเตรียมต้องอาศัยเวลารวมไปถึงสื่อการสอนต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้ในห้องเรียน ดังนั้นขณะที่วางแผนและจัดเตรียมผู้สอนต้องเลือกกิจกรรมที่จะสอนและเลือกรูปแบบตัวอักษร หรือ วัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ในห้องเรียน โดยคำนึงว่าสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ต้องน่าสนใจ มีความเชื่อมโยงกัน ยึดมั่นในหลักความเป็นจริง เป็นของจริง และสะท้อนตัวตนของผู้เรียนได้ ดังนั้นในภาพรวมผู้สอนต้องมีเวลาและมีทักษะเมื่อนำเสนอหลักการใหม่ ในวิธีการสอนแบบใหม่ (Kwangsawad, 2001)

2.2 ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือความรู้ใหม่ (Comprehensible Input)

ในขณะที่ทำป้อนความรู้ใหม่ ผู้สอนต้องรู้ว่าจะสอนอะไรและจะสอนอย่างไร ผู้สอนต้องอธิบายความรู้ใหม่ นำเสนอความคิด กลยุทธ์ แนวคิด หรือข้อมูลให้กับผู้เรียนโดยการป้อนความรู้ใหม่ที่ตั้งอยู่บนฐานของความรู้เดิม ซึ่งในงานวิจัยการสอนภาษาที่สอง ได้ยืนยันว่าผู้เรียนภาษาที่สองจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยความรู้และความสามารถทั้ง 13 ชนิดดังนี้

2.2.1 การรับรู้ภาษา (Language Awareness) การรับรู้ทางภาษาเกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้

- 1) เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษา (Content about Language)

- 2) ทักษะทางภาษา (Language Skill)
- 3) ทศนคติ (Attitude Education)
- 4) การเรียนรู้จากกระบวนการทางภาษา (Metacognitive Opportunities to Reflect on the Process of Language Acquisition)

สิ่งเหล่านี้ผู้สอนต้องบูรณาการเข้าในกิจกรรมการเรียนการสอน และสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน (Bilash and Tulasiewicz, 1995, หน้า 49)

2.2.2 การออกเสียง (Pronunciation) เป็นทักษะการพูดที่ยากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ก่อนที่ผู้เรียนจะสามารถพูดในภาษาที่สองได้ พวกเขาต้องออกเสียงคำได้อย่างเป็นธรรมชาติก่อน สิ่งที่เหมือนกันระหว่างภาษาที่สองกับภาษาแม่ก็คือการไม่ใส่ใจการออกเสียงให้ถูกต้อง และสิ่งที่แตกต่างกันระหว่างภาษาแม่และภาษาที่สองก็คือ เวลาเรียนและการสอนในห้องที่มากกว่าแค่นั้นเอง การฝึกการออกเสียงควรเน้นความคล่องจังหวะ น้ำเสียง และการทำซ้ำ ได้แก่ การฝึกพูดบทสนทนาสั้น ๆ การท่องบทกวี หรือ การร้องเพลง เป็นต้น (Liskin-Gasparro, 1982)

2.2.3 ศัพท์ (Vocabulary) ผู้เรียนภาษาต่างประเทศต้องตระหนักว่าคำศัพท์มีความสำคัญและการไม่รู้คำศัพท์ทำให้เกิดความไม่มั่นใจ ลักษณะของคำศัพท์แยกออกเป็น 2 ชนิดคือ

- 1) Active Vocabulary หมายถึง คำศัพท์ที่ผู้เรียนเข้าใจความหมายออกเสียงได้ถูกต้องและใช้การพูดและเขียนได้
- 2) Passive Vocabulary หมายถึง คำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้ความหมายและเข้าใจเมื่อพบคำนั้นในรูปประโยคหรือข้อความ แต่คำพวกนี้ไม่สามารถดำรงอยู่โดยตัวของมันเองได้ คำศัพท์ในการสอนแต่ละครั้งต้องไม่มากหรือน้อยเกินไป และคำศัพท์ต้องเริ่มจากสิ่งที่สัมพันธ์กับนักเรียน เลือกคำศัพท์ที่จำเป็นต่อการสื่อสารเบื้องต้น ซึ่งประกอบไปด้วยคำและวลีประมาณ 10 คำในแต่ละเรื่อง

ดังนั้น ผู้เรียนภาษาเบื้องต้น จำเป็นต้นพัฒนาภาษาที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน (SURVIVAL language) ซึ่งประกอบด้วย คำหรือวลีที่พบในสถานการณ์ประจำวันต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียนสามารถได้ยินและใช้ภาษาที่สองได้ สำหรับภาษาที่จำเป็นต่อนักเรียน เรียกอีกอย่างว่า Classroom language เป็นคำที่ใช้ในห้องเรียน ในการเล่นเกม ในการเรียนการสอน ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (SURVIVAL language) อาจรวมถึงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตด้วย ได้แก่ การจับจ่ายซื้อของ การกรอกแบบฟอร์ม การนัดหมาย เป็นต้น (Alberta Education, 1992)

2.2.4 ไวยากรณ์ (Grammar) แม้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยังคงเน้นหลักไวยากรณ์ แต่รูปแบบการเรียนรู้ในห้องเรียนนักเรียนควรจะได้รับทั้งสอง 2 วิธี คือ

1) การสอนแบบอุปนัย (Deductive) คือ ผู้สอนสอนกฎเกณฑ์จนเกิดความเข้าใจแล้ว หลังจากนั้นผู้เรียนสร้างตัวอย่างตามโครงสร้างหรือกฎเกณฑ์ที่เรียนมา

2) การสอนแบบนิรนัย (Inductive) คือ ผู้สอนให้ตัวอย่างแล้วผู้เรียนการสนสรูปเป็นกฎเกณฑ์เองได้

การสอนหลักไวยากรณ์ในห้องเรียนมีเนื้อหาที่มากมาย ดังนั้นเราจะรู้ได้อย่างไรว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้หลักไวยากรณ์ได้ คำถามที่มักถามเกี่ยวกับการสอนไวยากรณ์ควรสะท้อนสิ่งเหล่านี้ได้แก่

- การสอนหลักไวยากรณ์มีทั้งการสอนแบบอุปนัย และนิรนัยหรือไม่
- การอธิบายหลักไวยากรณ์ครอบคลุมชัดเจนหรือไม่
- การยกตัวอย่างเพียงพอหรือไม่
- ผู้สอนมีความแม่นยำในหลักไวยากรณ์หรือไม่ (Thornbury, S., 1999)

2.2.5 สถานการณ์และความคล่องแคล่ว (Situation/ Fluency) การเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language: SL) หมายถึง การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้หลากหลายตามบริบทและสถานการณ์ได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องเรียนรู้ภาษาในเชิงสังคม ผู้สอนต้องพัฒนากิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเชิงสังคมให้มากขึ้นกว่าเชิงสัญลักษณ์

2.2.6 วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมสามารถแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ

1) ซีใหญ่ (Big "C") หมายถึง ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วรรณคดี ศิลปะ ดนตรี ฯลฯ

2) ซีเล็ก (Small "c") หมายถึง พฤติกรรม ลักษณะนิสัย การแต่งกาย ฯลฯ การใช้รูปแบบวัฒนธรรมทั้งสองด้านในการอ้างถึงสิ่งที่สัมผัสได้และสัมผัสไม่ได้ในเชิงวัฒนธรรม ซีใหญ่ (Big "C") แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ป็นรูปธรรมที่มีผลผลิตมาจากวัฒนธรรม ได้แก่ ศิลปะ วรรณกรรม ดนตรี วิทยาศาสตร์ ศาสนา การเมือง และภาษา ซีเล็ก (Small c) แสดงให้เห็นสิ่งที่เป็นนามธรรม ได้แก่ คุณธรรมจริยธรรม ความเชื่อ พฤติกรรมและภาษากาย ในการสอนผู้สอนต้องเตรียมการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาทั้งสองด้าน (Bennett , 1998)

2.2.7 กลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategy) กลวิธีการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำ พฤติกรรม ขั้นตอน หรือเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนภาษาที่สองสามารถสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น กลวิธี

การเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ภาษาเนื่องจากเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติ การเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร กลวิธีการเรียนรู้ส่งผลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพและความเชื่อมั่นตนเองอย่างยิ่งยวดในทุกด้าน จากการศึกษา ผู้วิจัยพยายามสอนให้น้อยลงแต่เพิ่มกลวิธีการเรียนรู้ให้กับนักเรียนที่เก่ง ผลปรากฏว่านักเรียนเหล่านี้มีการพัฒนาและเกิดแรงจูงใจในการเรียน (Oxford, Rebecca, 1990)

2.2.8 ทศนคติ (Attitude) ทศนคติที่นักเรียนควรจะต้องมีกับภาษา ได้แก่ ภาษา (Target Language) ผู้พูดภาษา (Target Language Speaker) วัฒนธรรมภาษา (The Target Language Culture) ค่านิยมทางสังคมของเรียนภาษา (The Social Value of Learning the Target Language) และสมาชิกของวัฒนธรรมตนเอง (Themselves as Members of Their Own Culture) ทศนคติเหล่านี้มีผลต่อความสำเร็จทางการเรียนภาษาที่สอง (Stern, 1983; Scarcella & Oxford, 1992) การมีทศนคติเชิงบวกต่อภาษา วัฒนธรรมและการเรียนของภาษาต่างประเทศนั้นมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ทศนคติเชิงบวกของผู้เรียนก่อให้เกิดกลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายสามารถช่วยทำให้เกิดทักษะ เพราะทศนคติเชิงบวกสามารถให้ผู้เรียนเกิดความพยายามในการเรียนรู้อันจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียน และสามารถดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Gardner, 1985)

2.2.9 ทักษะการฟัง (Listening Comprehension) ทักษะการฟังถือว่าเป็นทักษะสำคัญทักษะแรกในการสื่อสาร ผู้สอนจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง โดยตั้งคำถามเหล่านี้ขณะที่กำลังเตรียมกิจกรรมการฟัง คือ

- เรื่องที่ฟังเกี่ยวกับอะไร
- ผู้เรียนควรจะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับการฟัง
- ผู้เรียนควรฟังสักกี่ครั้ง
- ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความถูกต้องจากการฟังได้อย่างไร
- การตรวจสอบความถูกต้องอาจทำอย่างไรอิสระหรือเป็นกลุ่ม (Nunan & Lamb, 1996)

2.2.10 ทักษะการพูด (Speaking) ในการออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะพูดผู้สอนต้องพิจารณาว่าจะให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดมากน้อยขนาดไหน อาจเริ่มจากกิจกรรมที่ผู้สอนควบคุมให้ความช่วยเหลือ พร้อมทั้งมีรูปแบบและตัวอย่างให้ผู้เรียน กิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่อยู่ภายใต้การควบคุม (Controlled Practice) หรือเรียกว่าช่วง Getting it หลังจากผู้เรียนทำกิจกรรมในส่วนของ Getting it จนเกิดความชำนาญแล้ว นักเรียนอาจทำกิจกรรมที่มีความยากขึ้น

เช่น บทบาทสมมุติ การเลียนแบบการอภิปราย ในช่วง Using It ต่อไป ผู้สอนควรตั้งคำถามในการพิจารณาขณะเตรียมกิจกรรมการพูด ดังนี้

- จำเป็นหรือไม่ที่จะทบทวนความรู้ก่อนเมื่อจะให้ทำกิจกรรม
- ผู้เรียนจะทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มย่อยดี
- ผู้เรียนจะตรวจสอบความสมบูรณ์ของงานได้อย่างไร
- ผู้สอนต้องจัดเตรียมผลสะท้อนของผู้เรียนอย่างไร

2.2.11 ทักษะการอ่าน (Learning Reading) หลังจากผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับตัวอักษร และสัญลักษณ์แทนเสียงแล้ว บทเรียนเกี่ยวกับการอ่านควรมี 3 ส่วน คือ การอ่านก่อนเรียน (Pre-reading Phase) การอ่านขณะเรียน (Reading Phase) และการอ่านหลังเรียน (Post-reading Phase) ในขณะที่เตรียมตัวอ่าน ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมก่อนอ่านโดยมีการพูดคุยอภิปรายหรือแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ของผู้เรียนในหัวข้อ ผู้สอนบอกแนวคิดและภาษาที่อยู่ในบทเรียน ผู้สอนควรสอนคำศัพท์ที่จำเป็นและโครงสร้างทางภาษาที่สำคัญก่อนทำกิจกรรมการอ่าน งานที่ทำให้ผู้เรียนลงมือทำอาจได้แก่ การเขียนศัพท์ตามคำบอก เป็นต้น กิจกรรมสำหรับพัฒนาทักษะการอ่าน จัดได้ทั้งกิจกรรมเดี่ยว คู่ กลุ่มทั้งชั้น ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของเนื้อหาที่อ่าน

2.2.12 ทักษะการเขียน (Writing) ก่อนทำกิจกรรมเสริมทักษะการเขียน ผู้เรียนต้องรู้เป้าหมายการเขียนและถ่ายทอดภาษาหรือศัพท์ที่สำคัญได้ ผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมตามเนื้อหาอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการเขียนและลองให้ผู้เรียนฝึกการเขียนตามแบบที่กำหนด อาจกำหนดให้เป็นงานกลุ่มหรือจับคู่ก็ได้ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีการแบ่งปันความคิดและฝึกฝนการเขียนได้ ผู้สอนทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนและส่งไปให้ผู้เรียนทำการแก้ไขให้ถูกต้องต่อไป

2.2.13 เทคนิคแบบ (Forms) การพิจารณาเลือกแบบที่ดีจะมีผลต่อการยกระดับทักษะการพูดและการเขียนได้ เทคนิคนี้แบ่งแบบออกเป็นคำศัพท์ และ กฎเกณฑ์ ซึ่งความยากง่ายขึ้นอยู่กับจำนวนของคำและกฎเกณฑ์ บิลลาชออกแบบจากง่ายไปหายากเพื่อลดสิ่งที่เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ (Affective Filter) ซึ่งได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจ ความวิตกกังวล เทคนิคการสอนเขียน “แบบ” ประกอบไปด้วย 4 ส่วน ดังนี้

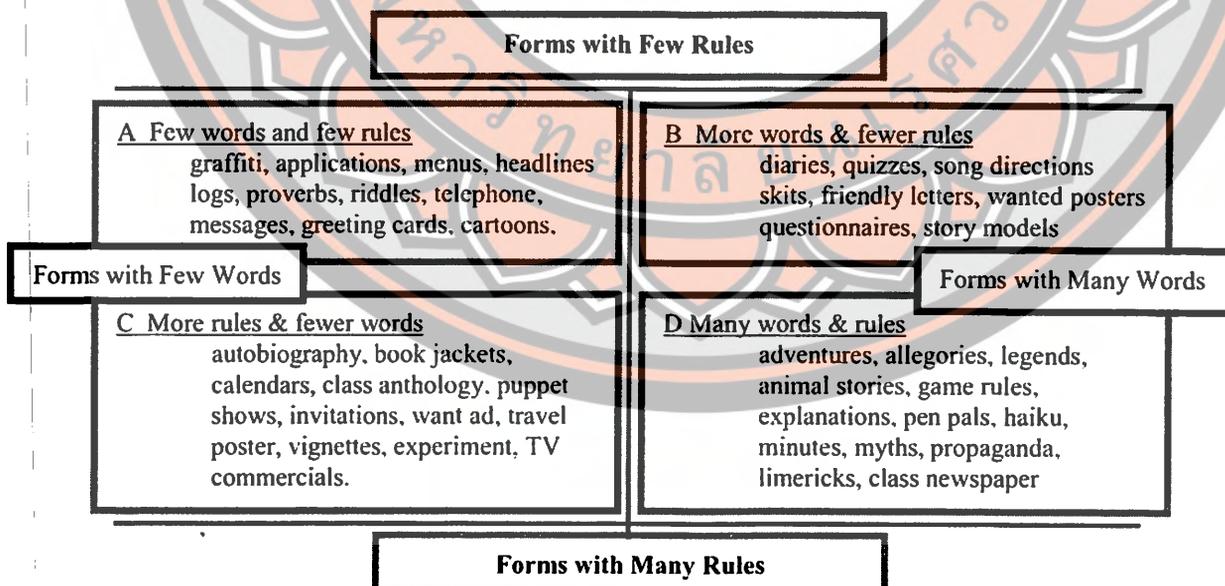
ส่วนเอ (Quadrant A) เรียกว่าส่วน “ศัพท์น้อยกฎน้อย” เริ่มจากการฝึกเขียนในสิ่งที่ใช้คำศัพท์น้อยและกฎน้อย เช่น คำขวัญ ไบสมัคร เมฆ คำพังเพย สุภาชิต ข้อความ ปริศนา คำทาย การ์ด เป็นต้น

ส่วนบี (Quadrant B) เรียกว่าส่วน “ศัพท์มากกฎน้อย” จำนวนคำศัพท์มีคำศัพท์มากแต่กฎเกณฑ์น้อย เช่น ไดอารี่ คำถาม เพลง ละครสั้น จดหมายส่วนตัว ไปสเตอร์ แบบสอบถาม เป็นต้น

ส่วนซี (Quadrant C) เรียกว่าส่วน “กฎมากคำศัพท์น้อย” คือการเขียนต้องใช้กฎเกณฑ์มาก แต่ใช้คำศัพท์น้อย ได้แก่ การเขียนเกี่ยวกับชีวประวัติ ปกนอกหนังสือ ปฏิทิน บัตรเชิญ โฆษณา ไปสเตอร์ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว โฆษณาทางโทรทัศน์ เป็นต้น

ส่วนดี (Quadrant D) เรียกว่าส่วน “คำศัพท์มากกฎเกณฑ์มาก” การเขียนในขั้นนี้จะยากขึ้น เพราะสิ่งที่เขียนนั้นประกอบไปด้วยทั้งกฎเกณฑ์และคำศัพท์เป็นจำนวนมาก ได้แก่ นิยายผจญภัย นิทานเปรียบเทียบ ตำนาน กฎการเล่นเกม เขียนบทกวี การอธิบายหนังสือพิมพ์ประจำห้อง เป็นต้น (พีชญา สารดี อ่างถึงใน ธูปทอง กว่างสวัสดิ์, 2544 หน้า 24 - 30)

ขณะที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้แบบต่าง ๆ อยู่ นั้น ผู้สอนต้องสอนโครงสร้างหรือองค์ประกอบ และเป้าหมายของแต่ละแบบด้วย เช่น ผู้สอนสอนการทำโปสเตอร์ ผู้เรียนจะได้รับความรู้เกี่ยวกับการโครงสร้างการเขียนจดหมายด้วย นอกเหนือจากองค์ประกอบต่างๆ ของการทำโปสเตอร์ (Bilash, 1998)

ภาพ 3 Four Quadrants-Gradations of Form

ที่มา: <http://docs.exdat.com/docs/index-99882.html>

2.3 ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) ขั้นนี้ได้แบ่งกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ 2 ประเภท คือ กิจกรรมที่ปฏิบัติได้ในเวลาอันสั้น เรียกว่ากิจกรรม Getting It และ กิจกรรมที่สามารถยกระดับความสามารถได้ เรียกว่า กิจกรรม Using It กิจกรรม Getting It มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัด ส่วนกิจกรรม Using It เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถให้ภาษาในการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ

ความรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากผู้สอนในแต่ละครั้ง ผู้สอนต้องแน่ใจว่าผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ โดยพิจารณาได้จาก สิ่งแรกคือต้องเข้าใจในสิ่งที่เรียน ผู้สอนอาจใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ อย่างเช่น การทำซ้ำ การตรวจสอบความเข้าใจ การให้ตัวอย่าง การถามคำถาม การให้รูปแบบ และการแสดงความคิดเห็น ผู้สอนต้องสังเกตผู้เรียนเมื่อผู้เรียนยังไม่เข้าใจ เช่น ผู้เรียนทำหน้ามึนงง หน้ามึนควมวด ระหว่างนี้ผู้สอนต้องอธิบายใหม่อีกครั้งด้วยวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจใคร่รู้และลดความวิตกกังวลของผู้เรียน อย่างที่สอง ผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ภาษา เพื่อให้เกิดความชำนาญและไปประยุกต์ในสถานการณ์ที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนต้องฝึกสรุปความคิดรวบยอด การแก้ปัญหา การอภิปรายในเรื่องต่างๆ และการประเมินการสร้างสรรค์ผลงาน ในขณะที่กำลังกิจกรรมเพื่อยกระดับความสามารถผู้สอนต้องออกแบบการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย การทำงานอาจเป็นงานเดี่ยว งานคู่ หรืองานกลุ่มก็ได้ กิจกรรมที่ทำให้ต้องเริ่มจากง่ายไปยาก ในกรณีผู้เรียนไม่สามารถทำกิจกรรมขั้นยกระดับความสามารถได้ ผู้เรียนต้องย้อนกลับไปทำกิจกรรมขั้นตอนแรก หรือบางทีอาจให้ผู้เรียนตอบคำถามเพื่อโยงความสู่ความเข้าใจและยกระดับความคิดให้ได้ (Gardner, 1983)

2.4 ขั้นผลลัพธ์ (Output) กิจกรรมขั้นนี้ผู้เรียนสามารถทำงานได้อย่างอิสระโดยนำความรู้ความสามารถทั้งหมดมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และความรู้เชิงวัฒนธรรม ผลงานที่ผู้เรียนสร้างสรรค์ออกมาเป็นการพิสูจน์ถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน หรือเรียกว่า โครงการ (Project) อันประกอบด้วย บูรณาการ (Integrative) สร้างสรรค์ (Creative) ทรงคุณค่า (Personal/ Meaningful) บ่งบอกความเป็นตัวตน (Spontaneous)

ความแตกต่างระหว่างกิจกรรมขั้น Using It และ Output คือ กิจกรรมขั้น Using It เป็นกิจกรรมที่พัฒนาความถูกต้องทางภาษา แต่กิจกรรมขั้น Output เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องผลิตชิ้นงานทางภาษาเชิงสร้างสรรค์ซึ่งมีขั้นตอนที่สลับซับซ้อนกว่า มีการจัดเตรียม การวางแผนภายใต้เวลาที่กำหนด

2.5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ขั้นตอนนี้ผู้สอนต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทั้งหมดเพื่อตัดสินผลการเรียนว่าผู้เรียนจะได้เรียนอะไรต่อไป ดังนั้นผลการประเมินที่ได้เป็นตัว

สะท้อนประสิทธิภาพการสอนของผู้สอน ซึ่งการประเมินอาจเป็นลักษณะ วัดผลระหว่างเรียน (Formative Evaluation) หรือ ประเมินผลการเรียน (Assessment) อันที่จริงการประเมินผลควรจะประเมินทุกขั้นตอนตั้งแต่ขั้นการวางแผนแล้วการเตรียมการกระทั่งถึงขั้นผลลัพธ์เพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องในการปรับปรุงการเรียนการสอนครั้งต่อไป ขั้นนี้เป็นขั้นการประเมินผลการเรียนของผู้เรียน ผู้สอนอาจใช้การประเมินทักษะตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และการสอบเก็บคะแนนปลายภาคเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การจัดกิจกรรมค่าย และการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามรูปแบบ B Slim มีผู้วิจัยเป็นจำนวนมาก ทั้งงานวิจัยในประเทศ และต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัย รวมทั้งสรุปผลการวิจัยที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง เรื่อง การพัฒนาค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

1) ณัฐมา จรุงเทียบ (2547) ได้วิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเกิดขึ้นจากกิจกรรมและเกมทางภาษาที่หลากหลาย กิจกรรมแต่ละกิจกรรมมีความยากง่าย ทำทหายความสามารถ ช่วยในการฝึกภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกคิดฝึกทำและทำให้นักเรียนเกิดความพยายามในการใช้ภาษาอังกฤษ

2) วีร์ ระวัง (2551) ได้รายงานผลการวิจัยเรื่อง การปฏิรูปการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับคนไทยว่า จำเป็นต้องบูรณาการ กระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กับ กระบวนการสื่อสารภาษาอังกฤษ เข้าด้วยกันซึ่งกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนแรก ความถูกต้องเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ขั้นตอนสอง ความชำนาญในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และขั้นตอนสาม ประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3) ศิริรัตน์ มงคล (2553) ที่พบว่า การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบ B-SLIM พบว่า การพัฒนาการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบ B SLIM ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีความรับผิดชอบ ผู้เรียนระดมความคิด รวบรวม เรียบเรียงข้อมูล ปรับปรุงผลงานการเขียนของตนเองและมีพัฒนาการ ด้านการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นตามลำดับ

4) สุניתา โฆษิตชัยวัฒน์ (2013, หน้า 430 - 447) ได้วิจัยหัวข้อเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และทักษะสังคม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรการฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษมีความสำคัญที่ผู้สอนต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็น (Need Assessment) ของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ยังต้องดำเนินการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยต้องมีการตรวจประสิทธิภาพทุกชิ้นเพื่อแน่ใจว่าเครื่องมือที่ใช้วัดนำไปใช้ในการฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) อาริน สะอืด และ สุรียา สุไลมาน (2551, หน้า 56 - 81) ได้ทำวิจัยเรื่อง การประเมินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนในจังหวัดปัตตานีที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ว่ากิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษต้องเป็นกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจในการเรียน เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและกล้าสื่อสารมากขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษควรให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมุ่งฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในรูปกิจกรรมที่หลากหลาย

2. งานวิจัยต่างประเทศ

1) Donaldson, George W. (1967) ได้ทำการศึกษาเรื่อง School Camping? What's It All About? พบว่าการจัดกิจกรรมค่ายในสถานศึกษา ผู้เรียนจะเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนและมีความรู้สึกลอยตัวมากขึ้น รวมทั้งมีอิสระในการเรียนได้มากกว่าเรียนในห้องเรียน

2) Jumjim Ngowananchai (2014) พบว่า รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ B SLIM Model สามารถพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ผู้เรียนจะต้องได้รับโอกาสในการฝึกฝนภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงมากขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจในการเรียนนอกห้องเรียน

3) Lin Pang (2012) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบ B SLIM ผู้สอนต้องทำหน้าที่สนับสนุนการเรียนของผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนโดยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองให้มากเพื่อให้เกิดองค์ความรู้และสร้างผลงานเป็นของตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้นอาจดูจากต้นแบบทำตาม หลังจากนั้นค่อยประยุกต์เป็นของตนเอง

4) Marilyn Adams (2002) พบว่า ห้องเรียนที่ใช้การสอนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) จะมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีกว่าห้องที่สอนอ่านด้วยวิธีอ่านเป็นคำ (Whole language) ในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษ แต่ถึงกระนั้นการสอนอ่านด้วยวิธีอ่านเป็นคำก็ยังมีค่าสำคัญไม่สามารถละทิ้งได้ แต่การเรียนการสอนแนวใหม่ต้องนำวิธีการทั้งสองอย่างมาผสมผสานกัน

5) Nae-Dong Yang (1999) ได้ศึกษาเรื่อง The relationship between EFL learners' beliefs and learning strategy use พบว่า ผู้เรียนภาษาสามารถรับรู้ตนเองเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับกับกลวิธีการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลวิธีการฝึกฝนทางภาษา

6) Sally Shaywitz (n.d.) พูดว่า “ถ้าเด็กจะอ่านเป็น และอ่านเก่ง เขาต้องมีความสามารถในการแยกคำที่ได้ยินออกมาเป็นหน่วยเสียง (phonemes) พื้นฐานได้ และ ตัวอักษรที่เห็นเป็นตัวพิมพ์แต่ละตัว เป็นตัวแทนของเสียงแต่ละเสียง ซึ่งการสอนโฟนิกส์ (Phonics) ที่เป็นระบบช่วยให้ผู้เรียนรับรู้คำ (Word recognition) ได้ดีกว่าการสะกด (Spelling) ได้เก่งกว่าผู้เรียนที่ถูกสอนด้วยวิธีอ่านเป็นคำ

7) Sombat Ramat (2016, p. 488-491) ได้วิจัย Using English Instructional Module by B-SLIM Model to Promote English Reading Comprehension of High School Students พบว่า ผู้เรียนที่ได้ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบ B SLIM มีการพัฒนาและการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเพิ่มขึ้นและผู้เรียนมีความพึงพอใจกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบ B SLIM ในระดับมากที่สุด

8) Yang Szu-Hsin; Yu Ting-Hui and Wu Tzu-Ying (2006) พบว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีโอกาสได้ใช้กลวิธีการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้มากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้ ดังนั้นผู้สอนต้องนำกลวิธีการเรียนรู้ไปใช้เพื่อทำให้การเรียนการสอนจึงประสบผลสำเร็จ

9) Xuesong Wang (2009) ได้ศึกษา Second Language Theories and Their influences on EFL in China พบว่า การสอนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองในประเทศจีน มีลักษณะคล้ายคลึงกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งในอดีตการสอนจะเน้นไวยากรณ์เป็นหลัก ทำผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเกิดการคิดวิธีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแนวใหม่เกิดขึ้น ได้แก่ 1) การเรียนการสอนแบบร่วมมือระหว่างครูและผู้เรียน โดยครูจะทำหน้าที่หากระบวนการพัฒนาการสื่อสารและหารูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน 2) การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนทัศนคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนภาษา การบูรณาการการเรียนภาษากับวัฒนธรรมอาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจได้ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียนสามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนและทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การเรียนหลักไวยากรณ์ก็ยังคงมีความจำเป็นเนื่องจากบางครั้งรูปประโยคอธิบายยากทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจเนื้อหา การรู้หลักไวยากรณ์จะสามารถอธิบายเนื้อหายาก ๆ ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า เรื่องผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง
2. รูปแบบวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 คู่มือค่ายภาษาอังกฤษ
4. การดำเนินการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประเภทโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำนวน 40 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 848 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3, 2558)

2. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนนารทหาร (แสงสว่างอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 จำนวน 32 คน โดยใช้สุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (เกษม สาขาวิทย, 2542)

รูปแบบวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองแบบ (Quasi - Experimental Research) ตามรูปแบบการวิจัย One Group Pretest - Posttest Design (Brian K Lynch, 1997, หน้า 74)

ตาราง 1 แสดงรูปแบบการทดลองค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

Pretest	Treatment	Posttest
Test A*	Program**	Test B***

หมายเหตุ: * การทดสอบก่อนเข้าค่ายภาษาอังกฤษ
 ** กิจกรรมการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM
 *** การทดสอบหลังเข้าค่ายภาษาอังกฤษ

ที่มา: <http://www.slideshare.net/triggerjps/experimental-research-26640946>

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในคู่มือค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบไปด้วย

1. แผนการจัดการกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM

ในแผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีส่วนประกอบ 8 ข้อ (สำลี วัคสุทธิและคณะ, หน้า 63, 2554) ได้แก่

1.1 ชื่อเรื่อง ในแผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้กำหนดไว้ 6 หน่วย ได้แก่

You and Me

My Favorite Menu

Sings and Labels

My Idol

Culture Shock

My Lifestyles

1.2 สารระสำคัญ ในแผนการจัดการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้กำหนดสารสำคัญไว้ทุกหน่วยกิจกรรมเพื่อให้ผู้สอนเข้าใจสารสำคัญของหน่วยกิจกรรมก่อนจะทำการเรียนการสอน

1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ ในแผนการจัดการกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ 2 อย่าง คือ

1) จุดประสงค์ปลายทาง เป็นเป้าหมายสุดท้ายของการเรียนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่คาดหวังนั้น

2) จุดประสงค์นำทาง เป็นการเน้นการปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ปลายทาง

1.4 เนื้อหา ในแผนการจัดการกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

1.5 กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับแผนการจัดการกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แบ่งขั้นตอนการทำกิจกรรมในแต่ละหน่วยเป็น 4 ขั้นตอน ตามโครงสร้างรูปแบบ B SLIM ได้แก่

1) ขั้นตอนทำความเข้าใจตัวบ่อนหรือความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) คือ การอธิบายความรู้ใหม่ หรือการบอข้อมูลใหม่ให้เชื่อมต่อบนฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เช่น การออกเสียงคำศัพท์ การนำเสนอคำศัพท์หรือไวยากรณ์ใหม่ โดยผ่านกลวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนซึ่งในส่วนนี้จะ เป็นกิจกรรมวิชาการเป็นส่วนใหญ่

2) ขั้นตอนกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) ในส่วนนี้จะแบ่งกิจกรรมเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 กิจกรรมที่ฝึกปฏิบัติทางภาษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหา หรือ เรียกว่า Getting It

ส่วนที่ 2 กิจกรรมที่ฝึกปฏิบัติทางภาษาเพื่อสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ หรือ เรียกว่า Using It

3) ขั้นผลลัพธ์ (Output) ในแต่ละหน่วยกิจกรรมเมื่อผู้เรียนได้ผ่านการเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติทางภาษาทุกขั้นตอน ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้อย่างเป็นอิสระ โดยนำความรู้ทั้งหมดมาประยุกต์ออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรม โดยออกมาเป็นโครงงานเดี่ยวหรือกลุ่ม ขึ้นอยู่กับรูปแบบกิจกรรม ซึ่งชิ้นงานของโครงงานภาษาอังกฤษ จะมีความยุ่งยากสลับซับซ้อน

กว่าขั้นตอนของการฝึกปฏิบัติ ดังนั้นผู้เรียนจะต้องต้องมีการวางแผนและลงมือสร้างผลงานออกมาในเวลาที่กำหนด

4) **ขั้นประเมินผล (Evaluation)** เมื่อผู้เรียนผ่านการเรียนรู้ทุกขั้นตอนแล้ว ผู้สอนจะทำการประเมินผลผู้เรียน โดยตรวจดูจากชิ้นงานของผู้เรียน โดยมีการตั้งเกณฑ์การวัดผลอย่างชัดเจนเพื่อตรวจสอบความรู้ของผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

1.6 **สื่อการเรียนการสอน** การเลือกสื่อการสอนในคำภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการนำสื่อประเภทต่าง ๆ มาใช้ สนับสนุนการเรียนการสอน ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี สื่อของจริง เป็นต้น มาผสมผสานให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษดียิ่งขึ้น

1.7 **การวัดและประเมินผล** เป็นการประเมินแบบตามสภาพจริง (Authentic Assessment) สมาชิกค่ายจะได้รับการวัดผลประเมินทุกขั้นตอนการทำกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดสอบ และการสร้างชิ้นงาน เป็นต้น สำหรับการวัดผล มีการตั้งเกณฑ์การวัดเพื่อสะท้อนผลความสามารถทางภาษาของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

1.8 **กิจกรรมเสนอแนะ** เป็นส่วนที่ผู้สอนเขียนบันทึกหลังจากการสอน โดยพิจารณาจากปัญหาอุปสรรค ปฏิบัติการผู้เรียนที่เกิดขึ้นขณะทำกิจกรรม เพื่อหาแนวทางการแก้ไขและการพัฒนาต่อไป

2. แบบทดสอบก่อนและหลังกิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนและหลังกิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้จัดทำขึ้นตามหลักการสร้างแบบทดสอบ ได้แก่

2.1 **กำหนดวัตถุประสงค์** แบบทดสอบก่อนและหลังกิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) วัดความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนเข้าร่วมกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบ B SLIM

2) วัดความรู้ของผู้เรียนที่ได้รับหลังจากผ่านกิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM

2.2 **กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด** ในแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังกิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื้อหาในแบบทดสอบจะยึดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละหน่วยกิจกรรม เพื่อให้

แบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.3 กำหนดลักษณะหรือรูปแบบของแบบทดสอบ ในแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ

2.4 วิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด แบบทดสอบในแต่ละข้อ ได้วิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยกิจกรรมทั้ง 6 หน่วย และนำมาออกแบบทำข้อสอบเพื่อสร้างข้อสอบต่อไป โดยข้อสอบทั้งก่อนและหลังกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษจะเป็นคนละชุด

2.5 กำหนดรายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบ ในแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะใช้เวลาในการทำ 20 นาที จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

2.6 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบ

2.7 ตรวจสอบคุณภาพข้อสอบ โดยมีผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพข้อสอบ จำนวน 5 ท่าน และนำข้อเสนอแนะปรับปรุงก่อนนำไปใช้ต่อไป

3. แบบประเมินความพึงพอใจ

เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert (ณิรวรรณ จิตตรีนิทย์, 2552, หน้า 91; อ้างจาก Likert), (รัตนะ บัวสนธิ, 2552, หน้า 111 – 112; อ้างจาก Johnson and Christensen, 2004, หน้า 172) โดยได้กำหนดระดับการตัดสินใจเชิงปริมาณ ดังต่อไปนี้

ระดับการตัดสินใจ	น้ำหนัก
ดีที่สุด	5
ดี	4
พอใช้	3
น้อย	2
น้อยมาก	1

การแปลผลความหมายของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ มีเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ ดีที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ ดี

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ พอใช้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ น้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด

สำหรับแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับสมาชิก
ค่าย แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมของค่ายภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 เป็นการตอบคำถามซึ่งมีลักษณะปลายเปิดแสดงความคิดเห็นของสมาชิกค่าย

การดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อกำหนด
หัวข้อกิจกรรมในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ B SLIM ของ ดร.บีลาช เพื่อ
ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM

3. ศึกษาเอกสาร งานวิจัย เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาทั้งในประเทศและ
ต่างประเทศ เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM
โดยยึดหลักแนวทางการจัดค่ายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552)

4. ออกแบบตารางวิเคราะห์กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B
SLIM

5. การออกแบบและจัดทำคู่มือค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM
ซึ่งประกอบด้วย

1) แผนการจัดการกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM
ซึ่งมีทั้งหมด 6 หน่วย ได้แก่

หน่วยที่ 1 You and me

หน่วยที่ 2 My Favorite Menu

หน่วยที่ 3 Signs and Labels

หน่วยที่ 4 My Idol

หน่วยที่ 5 Culture Shock

หน่วยที่ 6 Lifestyles

2) แบบทดสอบก่อนและหลังกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก
จำนวน 20 ข้อ คลอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด 6 หน่วย ใช้เวลาในการทำ 20 นาที คำถามใน
แบบทดสอบก่อนและหลังกิจกรรมในแต่ละข้อ สะท้อนระดับการพัฒนาความคิดของสมาชิกค่าย

จากระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูง ตามรูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้ Bloom's Taxonomy (บุษบา ประพาสพงษ์, 2555; อ้างจาก Benjamin Bloom)

3) แบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับค่ายภาษาอังกฤษ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาแบบความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบของ ณีราวรรณ จิตตรีนิทย์ (2552, หน้า 91) ซึ่งประกอบด้วยแบบความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับสมาชิกค่าย สำหรับหัวข้อในการประเมินผู้ศึกษาค้นคว้าได้เปลี่ยนแปลงข้อความให้เหมาะสมกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทั้ง 6 กิจกรรม ซึ่งสมาชิกค่ายจะทำแบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษหลังจากทำกิจกรรมครบทั้ง 6 กิจกรรมเรียบร้อยแล้ว

6. ตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ แก้วนุช อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก
- 2) นางสาวสวลีย์ บุตรประดิษฐ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- 3) อาจารย์จรงค์ รุ่งเรือง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลไพศาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3
- 4) อาจารย์ชื่นจิตร์ อินประสิทธิ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองลาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3
- 5) อาจารย์นิตยา อินทร์มี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสระงาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3

นำผลจากการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือมาแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

7. ทดสอบกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง โดยติดต่อโรงเรียนวัดคลองยาง (ประชาพัฒนา) โรงเรียนวัดดงกะพี้และโรงเรียนธารทหาร (แสงสว่างอุปถัมภ์) เพื่อขอความอนุเคราะห์และประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบ

8. ดำเนินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง วัดและประเมินผลนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

9. ติดต่อโรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ทดสอบกับกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมาทร (แสงสว่างอุปถัมภ์) และประชาสัมพันธินักเรียนทราบ

10. ประชุมวิทยากรและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความเข้าใจในขั้นตอนกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

11. ดำเนินการทดลองการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบบไม่ค้างคืน ใช้ระยะเวลา 3 วัน เนื่องจากสถานที่และบุคลากรไม่เอื้ออำนวยต่อเข้าค่ายค้างคืน เนื่องจากสถานที่และบุคลากรไม่เอื้ออำนวยต่อเข้าค่ายค้างคืน

12. วิทยากรหรือพี่เลี้ยงดำเนินกิจกรรมตามตารางค่ายที่กำหนดไว้และประชุมหารือพร้อมสรุปผลประเมินความสามารถทักษะภาษาอังกฤษของชาวค่ายทุกวันหลังจบค่ายในแต่ละวัน

13. เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ชาวค่ายทุกคนต้องได้รับการประเมินโดยทำแบบทดสอบหลังเรียน และประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

14. นำผลที่ได้จากการประเมินทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าทางสถิติที่ผู้ศึกษาค้นคว้ากำหนด ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ มาเปรียบเทียบผลก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

15. นำผลที่วิเคราะห์ได้มาเขียนรายงานสรุปผล อภิปรายผล รวมทั้งข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 3 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูล ได้แก่ โรงเรียนวัดคลองยาง (ประชาพัฒนา) และโรงเรียนวัดดงกะปิ สำหรับการทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และโรงเรียนธรรมาทร (แสงสว่างอุปถัมภ์) ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. จัดประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์ รูปแบบค่ายภาษาอังกฤษและวางแผนเตรียมความพร้อมแก่วิทยากรและผู้ประสานงาน

3. เตรียมวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่จะใช้จัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

4. ดำเนินการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ตาม วัน เวลา สถานที่ และกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด ได้แก่

1) กลุ่มทดลอง ได้แก่

(1) กลุ่มทดลองครั้งที่ 1 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดคลองยาง (ประชาพัฒนา) จำนวน 12 คน เป็นค่ายภาษาอังกฤษแบบ ไป - กลับ จำนวน 4 วัน

(2) กลุ่มทดลองครั้งที่ 2 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดดงกะพี้ จำนวน 15 คน เป็นค้ายภาษาอังกฤษแบบ ไป - กลับ จำนวน 4 วัน

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรทหาร (แสงสว่าง-อุปถัมภ์) จำนวน 32 คน โดยเป็นค้ายภาษาอังกฤษแบบ ไป - กลับ ใช้ระยะเวลา 4 วัน

5. ประชุมคณะวิทยากรหลังสิ้นสุดกิจกรรมค้ายภาษาอังกฤษเพื่อรวบรวมงานแบบทดสอบและแบบประเมินต่างๆ ของสมาชิกค้าย และสรุปผลการดำเนินการค้ายภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับกิจกรรมค้ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่า Index of Item – Objective Congruence: IOC ของคู่มือค้ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. ผลการทดสอบก่อนและหลังเข้าค้ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีหาร้อยละ (Percentage) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3. ค่า t-test แบบ Dependent Samples ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมค้าย เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน

4. ค่าประสิทธิภาพของเนื้อหา (E1/ E2)

E1 แทน ผลฝึกปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละหน่วยได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

E2 แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากทำกิจกรรมภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM ในแต่ละหน่วย ได้คะแนนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70

5. ค่าความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมต่างๆ ในค้ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้า เรื่องผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามรูปแบบ B SLIM 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบ B SLIM จำนวนผู้เรียน 32 คน ระหว่างวันที่ 14 - 17 ธันวาคม 2558 เวลา 08.30 - 15.30 น. ณ โรงเรียนธรรมาทร (แสงสว่างอุปถัมภ์) ซึ่งได้ดำเนินการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. ผลวิเคราะห์ประสิทธิภาพกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ด้วยแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยทำการประเมินผลผ่านกิจกรรมทั้ง 6 หน่วย และประเมินผลการทดสอบหลังกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (Posttest) ซึ่งผลที่ได้มีดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย

	You & Me	The Favorite Menu	Sings & Labels	My Idol	Culture Shock	Lifestyles
E ₁	74.06	73.13	77.19	76.88	74.69	78.75
E ₂	80.00	77.50	78.75	82.50	77.81	86.88

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย จำนวน 6 หน่วย พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมภายในแต่ละหน่วย (E_1) สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งขึ้นทุกหน่วย คือ 70 ซึ่งหน่วย Lifestyles มีค่ามากที่สุด คือ 78.75 และ หน่วย The Favorite Menu มีค่าน้อยที่สุด คือ 73.13 สำหรับ ประสิทธิภาพของกิจกรรมภายหลังจากผ่านกิจกรรมในแต่ละหน่วย (E_2) มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 70 เช่นเดียวกัน โดยมีหน่วย Lifestyles มีค่ามากที่สุดคือ 86.88 และ หน่วย The Favorite Menu มีค่าน้อยที่สุด คือ 77.50

เนื่องจาก ในหน่วยการเรียนรู้ Lifestyles มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมยามว่างของวัยรุ่น ส่วนเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ The Favorite Menu มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับขั้นตอนกรรมวิธี (Explaining a Process) เน้นทักษะการเขียนเชิงบรรยาย

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

	จำนวน (คน)	ประสิทธิภาพของ กิจกรรมค่าย $E_1 = 70$	ประสิทธิภาพโดยรวม $E_2 = 70$	ดัชนีประสิทธิผล (E_1)	ร้อยละของดัชนี ประสิทธิผล
ผลการวิเคราะห์	32	73.07	75.94	0.5172	51.72

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบ B SLIM ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งมีทั้งหมด 6 หน่วย พบว่า คะแนนประสิทธิภาพของกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในแต่ละหน่วยกิจกรรม (E_1) มีค่า 73.07 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ และคะแนนประสิทธิภาพของกิจกรรมภายหลังจากเข้าค่ายภาษาอังกฤษ (E_2) มีค่า 75.94 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ สำหรับค่าดัชนีประสิทธิผล (E_1) มีค่า 0.5172 หรือคิดเป็นร้อยละ 51.72 ซึ่งหมายถึง หลังจากผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแล้ว ผู้เรียนทำคะแนนเพิ่มขึ้น

จากผลวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยและประสิทธิภาพของกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงสรุปได้ว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างได้ผล

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อน (Pretest) และหลัง(Posttest) เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การทดสอบ	จำนวน		\bar{X}	S.D.	% of Mean	t	Sig(1-tailed)
	นักเรียน	คะแนนเต็ม					
ก่อนเรียน	32	20	10.03	1.73	50.16		
หลังเรียน	32	20	15.19	1.23	75.94	5.46 *	0.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษของนักเรียนจำนวน 32 คน ซึ่งคะแนนเต็มก่อนและหลังเรียนมีคะแนน 20 คะแนน ผลที่ได้คือ ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า เมื่อผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM แล้วมีความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ในการทำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้ประเมินความพึงพอใจ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรพาร (แสงสว่างอุปลัมภ์) จำนวน 32 คน ซึ่งผู้ประเมินได้ทำแบบประเมินหลังจากทำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 5 แสดงผลความพึงพอใจของหน่วยกิจกรรม You & Me

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ค่าร้อยละ (%)	ระดับความพึง พอใจ
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ ถูกต้อง	4.53	0.62	90.63	ดีที่สุด
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม	4.03	1.23	80.63	ดี
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด	4.41	0.91	88.13	ดี
4. สมาชิกค่ายได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน	4.09	0.96	81.88	ดี
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของสมาชิกค่าย	4.22	0.83	84.38	ดี
6. สมาชิกค่ายสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่าง อิสระ	4.16	1.05	83.13	ดี
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.44	0.91	88.75	ดี
8. สมาชิกมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรม	4.25	1.02	85.00	ดี
ค่าเฉลี่ย	4.27	0.94	85.31	ดี

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจหน่วยกิจกรรม You & Me มีค่าเฉลี่ย 4.27 คิดเป็นร้อยละ 85.31 อยู่ในระดับ ดี โดยรายการเรื่องวิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องได้รับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53 คิดเป็นร้อยละ 90.63 อยู่ในระดับ ดีที่สุด และรายการเรื่องเวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสมได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.03 คิดเป็นร้อยละ 80.63 อยู่ในระดับ ดี

ตาราง 6 แสดงผลความพึงพอใจของหน่วยกิจกรรม My Favorite Menu

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าร้อยละ (%)	ระดับความพึง พอใจ
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	4.31	0.90	86.25	ดี
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม	4.38	0.61	87.50	ดี
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด	4.34	0.87	86.88	ดี
4. สมาชิกค่ายได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน	4.09	0.86	81.88	ดี
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของสมาชิกค่าย	4.22	0.79	84.38	ดี
6. สมาชิกค่ายสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ	4.16	1.11	83.13	ดี
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.31	0.82	86.25	ดี
8. สมาชิกมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรม	4.25	0.92	85.00	ดี
ค่าเฉลี่ย	4.26	0.86	85.16	ดี

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจหน่วยกิจกรรม My Favorite Menu มีค่าเฉลี่ย 4.26 คิดเป็นร้อยละ 85.16 อยู่ในระดับ ดี โดยรายการเรื่องเวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสมได้รับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.38 คิดเป็นร้อยละ 87.50 อยู่ในระดับ ดี และรายการเรื่องสมาชิกค่ายได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันความพึงพอใจน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.09 คิดเป็นร้อยละ 81.88 อยู่ในระดับ ดี

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของหน่วยกิจกรรม Signs & Labels

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าร้อยละ (%)	ระดับความพึง พอใจ
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	4.06	1.11	81.25	ดี
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม	4.19	1.00	83.75	ดี
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด	4.06	1.08	81.25	ดี
4. สมาชิกค่ายได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน	4.22	1.18	84.38	ดี
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของสมาชิกค่าย	4.16	1.05	83.13	ดี
6. สมาชิกค่ายสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ	4.28	0.85	85.63	ดี
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.34	0.79	86.88	ดี
8. สมาชิกมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรม	4.16	1.05	83.13	ดี
ค่าเฉลี่ย	4.18	1.01	83.67	ดี

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจหน่วยกิจกรรม Signs & Labels มีค่าเฉลี่ย 4.18 คิดเป็นร้อยละ 83.67 อยู่ในระดับ ดี โดยรายการเรื่องกิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้รับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.34 คิดเป็นร้อยละ 86.88 อยู่ในระดับ ดี และรายการเรื่องวิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง และกิจกรรมสนุก ไม่เครียดได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.06 คิดเป็นร้อยละ 81.25 อยู่ในระดับ ดี

ตาราง 8 แสดงผลความพึงพอใจของหน่วยกิจกรรม My Idol

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าร้อยละ (%)	ระดับความพึง พอใจ
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	4.47	0.84	89.38	ดี
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม	3.94	1.27	78.75	ดี
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด	4.28	0.81	85.63	ดี
4. สมาชิกค่ายได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน	4.25	1.08	85.00	ดี
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของสมาชิกค่าย	4.34	0.94	86.88	ดี
6. สมาชิกค่ายสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ	4.31	0.93	86.25	ดี
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.47	0.88	89.38	ดี
8. สมาชิกมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรม	4.47	0.88	89.38	ดี
ค่าเฉลี่ย	4.32	0.95	86.33	ดี

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจหน่วยกิจกรรม My Idol มีค่าเฉลี่ย 4.32 คิดเป็นร้อยละ 86.33 อยู่ในระดับ ดี โดยรายการเรื่องวิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และสมาชิกมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรมได้รับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.47 คิดเป็นร้อยละ 89.38 อยู่ในระดับ ดี และรายการเรื่องสมาชิกค่ายได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 คิดเป็นร้อยละ 85.00 อยู่ในระดับ ดี

ตาราง 9 แสดงผลความพึงพอใจของหน่วยกิจกรรม Culture Shock

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าร้อยละ (%)	ระดับความพึง พอใจ
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	4.03	1.20	80.63	ดี
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม	3.94	1.29	78.75	ดี
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด	3.72	1.40	74.38	ดี
4. สมาชิกค่ายได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน	4.25	1.24	85.00	ดี
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของสมาชิกค่าย	4.03	1.12	80.63	ดี
6. สมาชิกค่ายสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ	3.97	1.09	79.38	ดี
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.03	1.18	80.63	ดี
8. สมาชิกมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรม	3.97	1.06	79.38	ดี
ค่าเฉลี่ย	3.99	1.20	79.84	ดี

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจหน่วยกิจกรรม Culture Shock มีค่าเฉลี่ย 4.32 คิดเป็นร้อยละ 86.33 อยู่ในระดับ ดี โดยรายการเรื่องวิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และสมาชิกมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรมได้รับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.47 คิดเป็นร้อยละ 89.38 อยู่ในระดับ ดี และรายการเรื่องสมาชิกค่ายได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 คิดเป็นร้อยละ 85.00 อยู่ในระดับ ดี

ตาราง 10 แสดงผลความพึงพอใจของหน่วยกิจกรรม My Lifestyles

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าร้อยละ (%)	ระดับความพึง พอใจ
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	4.13	1.04	82.50	ดี
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม	3.94	1.16	78.75	ดี
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด	4.16	0.85	83.13	ดี
4. สมาชิกค่ายได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน	4.31	0.82	86.25	ดี
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของสมาชิกค่าย	4.13	0.83	82.50	ดี
6. สมาชิกค่ายสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ	4.00	1.05	80.00	ดี
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.16	0.95	83.13	ดี
8. สมาชิกมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรม	4.25	1.02	85.00	ดี
ค่าเฉลี่ย	4.13	0.96	82.66	ดี

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจหน่วยกิจกรรม My Lifestyles มีค่าเฉลี่ย 4.13 คิดเป็นร้อยละ 82.66 อยู่ในระดับ ดี โดยรายการเรื่องสมาชิกมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาได้รับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 คิดเป็นร้อยละ 85.00 อยู่ในระดับ ดี และรายการเรื่องเวลาในการทำกิจกรรมได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.94 คิดเป็นร้อยละ 78.75 อยู่ในระดับ ดี

ตาราง 11 แสดงผลสรุปความพึงพอใจกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วย
รูปแบบ B SLIM ทั้ง 6 หน่วยกิจกรรม

	You & Me	My Favorite Menu	Signs & Labels	My Idol	Culture Shock	My Lifestyle	Total
ค่าเฉลี่ย	4.27	4.26	4.18	4.32	3.99	4.13	4.19
ค่าร้อยละ	85.31	85.16	83.67	86.33	79.84	82.66	83.83
ระดับ ความพึงพอใจ	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี

จากตาราง สรุปผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วย
รูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 6 หน่วยกิจกรรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยที่ 4.19
คิดเป็นร้อยละ 83.83 ซึ่งหมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ ดี โดยกิจกรรม My Idol มีค่าเฉลี่ย
ความพึงพอใจมากที่สุด และกิจกรรม Culture Shock มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตาราง 12 แสดงผลสรุปความพึงพอใจกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วย
รูปแบบ B SLIM ในภาพรวม

ประเด็น	You & Me	My Favorite Menu	Signs & Labels	My Idol	Culture Shock	My Lifestyle	ค่าเฉลี่ย รวม
1. วิธีการเล่นเกมเข้าใจง่าย และสามารถปฏิบัติได้							
ถูกต้อง	4.53	4.31	4.06	4.47	4.03	4.13	4.26
2. เวลาในการทำกิจกรรม เหมาะสม	4.03	4.38	4.19	3.94	3.94	3.94	4.07
3. กิจกรรมสนุกไม่เครียด	4.41	4.34	4.06	4.28	3.72	4.16	4.16
4. สมาชิกค่ายได้เรียนรู้การ ทำงานร่วมกัน	4.09	4.09	4.22	4.25	4.25	4.31	4.20
5. กิจกรรมเหมาะสมกับ ระดับความรู้ความสามารถ ของสมาชิกค่าย	4.22	4.22	4.16	4.34	4.03	4.13	4.18
6. สมาชิกค่ายสามารถ เลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ	4.16	4.16	4.28	4.31	3.97	4.00	4.15
7. กิจกรรมช่วยให้เกิด ความมั่นใจในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร	4.44	4.31	4.34	4.47	4.03	4.16	4.29
8. สมาชิกมีโอกาสได้ เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรม	4.25	4.25	4.16	4.47	3.97	4.25	4.23

จากตาราง สรุปผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจหน่วยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวม พบว่า ประเด็นที่ 7 คือ กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 และประเด็นที่ 2 คือ เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม มีความพึงพอใจน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.0

ตอนที่ 2 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกค่าย

ตาราง 13 แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

คำถาม	คำตอบ	เหตุผล
1. กิจกรรมที่สมาชิกค่ายชอบมากที่สุด คือ	1. My Idol	- เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว - กิจกรรมเข้าใจง่าย สนุก - ได้ใช้ภาษาอังกฤษบรรยาย วาดรูปบุคคลที่ชื่นชอบ
2. กิจกรรมที่สมาชิกค่ายชอบน้อยที่สุด คือ	1. Culture Shock	- เป็นเรื่องเข้าใจยาก ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ - กิจกรรมการอ่านและเขียนค่อนข้างยาก - ไม่เข้าใจคำหมายศัพท์ภาษาอังกฤษ - เวลาในการทำกิจกรรมน้อยไป

ข้อเสนอแนะ

- เพิ่มระยะเวลาในการเข้าค่ายให้มากขึ้น
- เชิญนักเรียนต่างโรงเรียนมาร่วมกิจกรรม
- ควรมีวิทยากรชาวต่างประเทศ
- เชิญบุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น ดารา นักร้องมาเป็นวิทยากร

บทที่ 5

บทสรุป

ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่องผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ได้แก่ 1) เพื่อพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประเภทโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/ 70 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธารทหาร (แสงสว่างอุปถัมภ์) ก่อนและหลังเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธารทหาร (แสงสว่างอุปถัมภ์) ที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM ซึ่งได้สรุปผล อภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

สรุปผลการวิจัย

หลังจากการดำเนินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวันที่ 14 – 17 ธันวาคม 2558 ณ โรงเรียนธารทหาร (แสงสว่างอุปถัมภ์) ตำบลธารทหาร อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์แล้ว สรุปผลได้ดังนี้

1. พัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประเภทโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 73.07/ 75.94
2. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังจากเข้าค่ายภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยค่าเฉลี่ยที่ 4.19 คิดเป็นร้อยละ 83.83 ซึ่งหมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ ดี

อภิปรายผล

1. การพัฒนาภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM เป็นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation) 2) ขั้นตอนทำความเข้าใจตัวบ่อนหรือความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) 3) ขั้นตอนกิจกรรมเพื่อทำความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) 4) ขั้นตอนผลลัพธ์ (Output) และ 5) ขั้นตอนประเมินผล (Evaluation)

ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต่อจากนั้นได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน หรือกิจกรรมที่อยู่ในความสนใจตามวัยของผู้เรียน ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวหรือคุ้นเคยของผู้เรียน นอกจากนี้ยังได้เพิ่มการเรียนรู้วัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันทั่วโลก เพื่อให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีอรรถรสรอบด้าน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ให้ผู้เรียนและกำหนดหัวข้อกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วนำกิจกรรมที่ได้สังเคราะห์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาความเหมาะสม และนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้จริง

ในขั้นตอนการทำกิจกรรม ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการสอนและรูปแบบการสอนที่มีความหลากหลายเข้ามาใช้ในการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการฝึกทักษะภาษา พูด ฟัง อ่าน เขียน ด้วยการปฏิบัติจริง ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาผ่านการทำกิจกรรมจากง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษา มีการนำเสนอความรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีและเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และเมื่อได้ฝึกครบทุกกิจกรรม ผู้เรียนต้องสร้างชิ้นงานเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาของตนเองได้อย่างอิสระและฝึกความคิดสร้างสรรค์จากการทำงาน

สำหรับการวัดผลประเมินผล เมื่อผู้เรียนเรียนครบทุกกิจกรรมแล้ว ผู้เรียนต้องทำชิ้นงานออกมาหนึ่งชิ้น โดยผู้เรียนมีอิสระในการสร้างสรรค์งานและสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติซึ่งเป็นการแสดงขั้นสุดของการเรียนภาษา ผู้เรียนจะเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันกับชาวต่างประเทศเมื่ออยู่ในสถานการณ์จริงได้ สอดคล้องกับ ส.วาสนา ประवालพุดกษ (2539: 50) ที่กล่าวไว้ว่า การประเมินผลตามสภาพจริง เป็นการวัดโดยเน้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้ แนวคิดในวิชาต่าง ๆ ที่เรียนเพื่อนำมาแก้ปัญหาโดยใช้ทักษะการคิดที่ซับซ้อน (Complex thinking) มากกว่าที่จะถามความสามารถขั้นต้นหรือความสามารถย่อย ๆ เป็นการวัดผู้เรียนโดยรวม ทั้งด้านความคิด เจตคติ และการกระทำไปพร้อม ๆ กัน

ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี Constructivism ของ Piaget กับ Vygotsky ของ Ozgur Ozer (2004) และ Devries and Zan (1992: 1 – 2, 3 – 6) ที่ว่า ผู้สอนต้องวางแผนการเรียนรู้โดยทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนสามารถสร้างแนวทางในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนต้องสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่ท้าทายและสร้างแรงบันดาลใจในการคิดอย่างสร้างสรรค์ผ่านโครงการที่สามารถใช้ความคิดได้อย่างอิสระ สำหรับการประเมินผลควรประเมินผลจากโครงการหรือชิ้นงานที่ออกแบบโดยผู้เรียนเอง และใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย

2. ผู้วิจัยได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน จากการนำผู้เรียนทำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ศึกษาได้จากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียน มีค่า 1.73 แต่เมื่อนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแล้ว ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนมีค่าลดลงอยู่ที่ 1.23 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการกระจายของคะแนนผู้เรียนมีค่าลดลง และคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Somabt Ramat (2016, p.488 – 491) ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนที่มุ่งผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันอย่างเป็นอิสระ ในขณะที่ทำกิจกรรมวิทยากรอาจใช้เทคนิคการเรียนอย่างหลากหลายเพื่อเพิ่มความท้าทายและแรงจูงใจในการเรียน เช่น กิจกรรมเพลง กิจกรรมเข้าจังหวะ กิจกรรมเกม กิจกรรมบทบาทสมมติ และกิจกรรมการฝึกภาษา เป็นต้น ภายใต้การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายเป็นกันเอง ทำให้ผู้เรียนสนุกสนานกับการเรียนภาษาอังกฤษและเกิดแรงบันดาลใจในการเรียน และก่อให้เกิดทัศนคติที่ทางบวกกับภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นบันไดสำคัญทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้ในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง School Camping? What's It All About? ของ Donaldson, George W (1967) ซึ่งพบว่าการจัดกิจกรรมค่ายในสถานศึกษา ผู้เรียนจะเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนและมีความรู้สึกรักอยากเรียนรู้ รวมทั้งมีอิสระในการเรียนได้มากกว่าเรียนในห้องเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Gardner (1985) ที่กล่าวว่า การมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาษา วัฒนธรรมและการเรียนของภาษาต่างประเทศนั้นมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ทัศนคติเชิงบวกของผู้เรียนก่อให้เกิดกลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายสามารถช่วยให้เกิดทักษะ เพราะทัศนคติเชิงบวกสามารถให้ผู้เรียนเกิดความพยายามในการเรียนรู้อันจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนและสามารถดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจในระดับ ดี ซึ่งมีประเด็นในการศึกษา จำนวน 8 รายการ สำหรับประเมินความพึงพอใจกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ได้แก่ 1) วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง 2) เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม 3) กิจกรรมสนุก ไม่เครียด 4) สมาชิกค่ายได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน 5) กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของสมาชิกค่าย 6) สมาชิกค่ายสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ 7) กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร 8) สมาชิกมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรม

สำหรับค่ายภาษาอังกฤษมีการจัดกิจกรรมที่เริ่มต้นจากกิจกรรมง่าย ๆ ที่ผู้เรียนทุกคนสามารถทำได้เพื่อให้สร้างความมั่นใจแล้วค่อยเพิ่มระดับความยากเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษาอังกฤษให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ วิทยากรจะสื่อสารภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ส่วนผู้เรียนก็จะได้มีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเช่นเดียวกันเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและกล้าแสดงออก ในขณะที่กำลังดำเนินกิจกรรมทางภาษาอยู่ วิทยากรอาจใช้กิจกรรมนันทนาการเข้ามาแทรกเป็นระยะ ๆ เช่น กิจกรรมร้องเพลง กิจกรรมเกม เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานผ่อนคลายความเครียดจากการเรียน นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือความคิดเห็นซึ่งกันและกันกับสมาชิกในกลุ่มในขณะที่ลงมือฝึกปฏิบัติด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ ณัฐมา จารุเทียบ อ่างถึง รัตนาภรณ์ ไพร์ทอง (2547: 52) พบว่า การดำเนินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ควรเริ่มต้นจากกิจกรรมที่ไม่มากนักหรือใช้ภาษาทำทางก่อน เช่น กิจกรรมสร้างความคุ้นเคยเพื่อเตรียมพร้อมและลดความกังวลของนักเรียน และวิไลพร คำสะอาด (2541) ได้วิจัยพบว่า การสอนโดยใช้เพลงและเกมประกอบการสอน ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถใช้ภาษาได้สูงขึ้น

ดังนั้น การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM จึงเป็นหนทางหนึ่งในการช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกทางภาษา เกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษและสามารถนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ มงคล (2553) และ Jumjim Ngowananchai (2014) ที่พบว่า การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบ B-SLIM ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและสามารถพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ ทั้งนี้ผู้เรียนต้องได้รับโอกาสในการฝึกฝนภาษาอังกฤษจากสถานการณ์จริงมากขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษภายนอกห้องเรียน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษต้องมีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ เนื่องจากพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนไม่เท่ากัน ทำให้เวลาในการทำกิจกรรมไม่สอดคล้องแผนการสอนที่ตั้งไว้ วิทยากรต้องรู้จักสังเกตปฏิกิริยาความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมใดที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้ วิทยากรควรลดความยากลง

2. ด้านกิจกรรม

สำหรับเนื้อหากิจกรรม ควรเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันหรืออยู่ในความสนใจ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนภาษา เช่น กิจกรรม My Idol ผู้เรียนจะให้ความสนใจมากเพราะเป็นเรื่องราวที่อยู่ใกล้ตัว ส่วนกิจกรรม Culture Shock เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสนใจน้อยเพราะว่าเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก นอกจากนี้ควรสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยใช้เทคโนโลยีมัลติมีเดียและเพื่อสร้างความน่าสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. ด้านวิทยากรค่าย

วิทยากรค่ายถือว่ามีบทบาทความสำคัญในการดำเนินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ วิทยากรค่ายต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายและรู้ลำดับขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเป็นอย่างดี สามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาและความสามารถของผู้เรียนจึงจะทำให้การดำเนินกิจกรรมภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้วิทยากรค่ายต้องทำหน้าที่ให้ความรู้ในด้านวิชาการและความบันเทิงด้วยจึงจะทำให้ค่ายภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จ

4. ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้

จากการสังเกตผู้เรียน ขณะทำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความกระตือรือร้น ำเรียงสนุกสนานในการทำกิจกรรมและกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น เนื่องจากกิจกรรมค่ายเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่สนุกสนาน ผ่อนคลาย ไม่นเน้นด้านเนื้อหาแต่เน้นการฝึกปฏิบัติของผู้เรียนซึ่งก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ การ์ดเนอร์ ในเรื่องทัศนคติเชิงบวกกับศักยภาพผู้เรียน (Gardner, 1985)

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาค้นคว้ารูปแบบของ B SLIM มาใช้กับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น หรือนำรูปแบบ B SLIM ไปพัฒนาภาษาอังกฤษในรูปแบบอื่น ๆ เช่น บทเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ หรือ แอปพลิเคชันการสอนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยพระเชตุвр

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2536). คู่มือการดำเนินงานห้องสมุดโรงเรียนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัญญามน อินหว่าง. (2555). ระเบียบวิธีวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 1). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยพิษณุโลก.
- การเมือง: การศึกษา ภาษาอังกฤษ คนไทยรั้งท้ายโลก. (20 พฤศจิกายน 2556). กรุงเทพฯธุรกิจออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน 2557, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/Home/detail/politics/education/20131120/544407/ภาษาอังกฤษ-คนไทยรั้งท้ายโลก.html>
- กิจจา กำแหง. (2549). การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร: ทฤษฎี การฝึกปฏิบัติ และปัญหา Communicative Language Teaching: Theories, Practices and Obstacles. ปีที่ 3. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. สืบค้นเมื่อ 7 มีนาคม 2558, จาก http://www.human.nu.ac.th/jhnu/file/journal/2011_02_17_11_02_56-3-2-6.swf
- เกษม สาทร้ายทิพย์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). พิษณุโลก: โรงพิมพ์รัตนสุวรรณ.
- เจลิยาศรี พิบุลชล. (2535). เอกสารประกอบการสอนวิชาการสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์. (15 กันยายน 2555). สืบค้นเมื่อ 21 เมษายน 2557, จาก <http://dahdaree.blogspot.com/2012/09/blog-post.html>.
- ณัฐิมา จรุเทียบ. (2547). การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สารนิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. สืบค้นเมื่อ 9 เมษายน 2557, จาก [http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan\(M.A.\)/Nathima_C.pdf](http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan(M.A.)/Nathima_C.pdf).

- ณิราวรรณ จิตตรีนิทย์. (2552). ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุษบา ประพาสพงษ์. (2555). การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนไทยในโครงการพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาไทย โดยนำภาษาท้องถิ่นมาร่วมจัดการเรียนรู้. วารสารวิชาการ, 15, 84 – 95.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2540). เอกสารการจัดค่ายแคมป์อัจฉริยะ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรเพ็ญ ฤทธิสัน. (13 มิ.ย. 2554). การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. สืบค้นเมื่อ 14 เมษายน 2557, จาก <http://pompenrit.blogspot.com/2011/06/blog-post.html>.
- ฟ้าสว่าง พัฒนพิเชษฐ. (2555). แบบจำลองบันได 3 ขั้น แนวทางในการสอนการสื่อสารทางการพูดภาษาอังกฤษ The Three-Step Model: A Guideline for Teaching English Oral Communication. วารสารนักบริหาร (Executive Journal). 32 (2): 41 – 45.
- ฟิลิกส์ ฌอน บัวกนก. (ม.ป.ป.). 1033107 บทที่ 4 ทฤษฎีการเรียนรู้ กลุ่มพุทธิปัญญา. เอกสารประกอบการสอน Educational Technology and Innovation. สืบค้นเมื่อ 24 เมษายน 2557, จาก <http://aowwa.com/A4.pdf>.
- วิจารณ์ พานิช. (26 พ.ย. 2553). ชีวิตที่พอเพียง: 1144. จินตนาการทักษะครูเพื่อศิษย์ 1. ทักษะครูเพื่อศิษย์ไทยในศตวรรษที่ 21. สืบค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2557, จาก <http://www.gotoknow.org/posts/414362>.
- วิภาดา สารีโพธิ์. (4 กรกฎาคม 2555). ประเภทของการจัดค่าย วิชาค่ายภาษาเพื่อพัฒนาทักษะ สืบค้นเมื่อ 19 เมษายน 2557, จาก <http://aim5381123247.blogspot.com/2012/07/blog-post.html>
- วิไลพร คำสะอาด. (2541). การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษา ความคิดสร้างสรรค์ และ ความสนใจในวิธีสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดย ใช้เพลงและเกมประกอบการสอนกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). ปรัชญาวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วีร์ ระวัง. (2551). การปฏิรูปการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในฐานะ
ภาษาต่างประเทศสำหรับคนไทย. สืบค้นเมื่อ 4 พฤษภาคม 2557, จาก
http://news.sanook.com/education/2/education_255012.php.
- ศรันย์ภรณ์ นาคา. (2554). การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนา ความสามารถด้าน
การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
จุฬารัตน์ราชวิทยาลัย ชลบุรี. สารนิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2557, จาก [http://thesis.swu.ac.th/
swuthesis/Tea_Eng_For_Lan\(M.A.\)/Nathima_C.pdf](http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan(M.A.)/Nathima_C.pdf).
- ศิริพันธ์ โจนุดมะ. (2541). ค่ายภาษาอังกฤษ กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้
ภาษาเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการการเรียนรู้แบบร่วมมือ.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ศิริยา คณิวรานนท์. (2541). ค่ายภาษาอังกฤษ กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้
ภาษาเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.
สารนิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ศิริรัตน์ มงคล. (2553). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ B-SLIM
Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การค้นคว้าอิสระ กศม., มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. อัดสำเนา.
- ศึกษานิเทศกร, กระทรวง. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ส.วาสนา ประवालพฤกษ์. (2539, กรกฎาคม-กันยายน). "การประเมินผลการเรียนให้สอดคล้อง
กับสภาพจริง: การใช้แฟ้มสะสมงาน," สารพัฒนาหลักสูตร. 15: 126.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (6 กุมภาพันธ์ 2556). บันทึกอาเซียน: การศึกษาไทยในอาเซียน. สืบค้น
เมื่อ 8 มีนาคม 2557, จาก [http://www.dailynews.co.th/Content/Article/101043/
บันทึกอาเซียน+%3A+การศึกษาไทยในอาเซียน](http://www.dailynews.co.th/Content/Article/101043/บันทึกอาเซียน+%3A+การศึกษาไทยในอาเซียน).
- สมชาย รัตนทองคำ. (2556). การจัดทำแผนการสอน. เอกสารประกอบการสอน 475788 การ
สอนทางกายภาพบำบัด ภาคต้นปีการศึกษา 2556. สืบค้นเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2557,
จาก <http://ams.kku.ac.th/aalearn/resource/edoc/tech/56web/15plan56.pdf>.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3. (2558). จำนวนนักเรียน ห้องเรียน จำแนกตามชั้น ระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3. สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2558, จาก <http://www.nsw3.go.th/core/base/student/student2558.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (22 เมษายน 2557) ประกาศสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่องแนวปฏิบัติตามประกาศ. กระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำนั กวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____ . (2552). แนวทางการจัดค่าย. สืบค้นเมื่อ 19 เมษายน 2557, จาก http://www.curriculum51.net/viewpage.php?t_id=127.
- สำลี รักสุทธีและคณะ. (2544) เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สิริพร ปาณาวงษ์และคณะ. (กันยายน 2558). School Based Development & On the Job Training by Coaching & Mentoring. เอกสารประกอบการฝึกอบรมโครงการครูป้อง พัฒนาครู, นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์. (2013). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง ทักษะการพูดภาษาอังกฤษความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และทักษะสังคม สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, Veridan E-Journal , Su. 6(1): 430 – 447.
- อดิگانต์ ทองมาก. (2552). การศึกษาการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์จังหวัดตรัง. ปรินูญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนุสิษฐ์ พันธุ์กล้า. (15 กรกฎาคม 2553). เทคนิคการจัดค่ายภาษาอังกฤษ. สืบค้นเมื่อ 19 เมษายน 2557, จาก <http://www.gotoknow.org/posts/375472>.

อาริน สะอีดี้, และ สุรียยา สุไลมาน. (2551). การประเมินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เจตคติ ต่อ การเรียนภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 จังหวัดปัตตานีที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์, 1, 56 - 81.

Alberta Education and Teacher Resources Manual for Teaching. (1992). Teaching native language in high school. Alberta Education, Edmonton, Canada.

Association of Southeast Asian Nations. (2008). THE ASEAN CHARTER.

Retrieve 2014, May 18, from http://www.asean.org/storage/images/ASEAN_RTK_2014/ASEAN_Charter.pdf.

Bennett, Milton, J. (1998). Intercultural communication: A current perspective. In Milton J. Bennett (Ed.), Basic concepts of intercultural communication: Selected readings. Yarmouth, ME: Intercultural Press.

Bilash, O. (n.d.). Seeing and Using Theory in Second Language Teaching Practice.

Retrieved April 30, 2014, from http://scholar.googleusercontent.com/scholar?q=cache:bmSl1OkSa9MJ:scholar.google.com/&hl=th&as_sdt=0,5&as_vis=1

_____. (1998). Planning for writing instruction in a middle years immersion/partial immersion setting. Foreign Language Annals, 31(2), 159-169.

Bilash, O., & Tulasiewicz, W. (1995). Language awareness-Its place in the Canadian context. In K.A. Mcleod (Ed.), Multicultural education: The state of the art. Toronto: CASLT.

Brian K Lynch. (1997). Language program evaluation : theory and practice. Melbourne, Australia: Cambridge University Press.

Davies, A. (2003). The native speaker: Myth and reality. Clevedon: Multilingual Matters. ENGLISH AS THE GLOBAL LANGUAGE. Retrieved 2014, May 18, from <http://iml.jou.ufl.edu/projects/students/Wheaton/page1.html>.

Divries R. and Zan, B (1992, Sping.). Study compares teacher and classroom atmospheres. The Constructivism. 1 – 2, 3 – 6.

Donaldson, George W. (May 1950). A Camp Director Looks at His Program. Journal of Educational Sociology. pp. 529 – 532.

- _____. (1967). *School Camping? What's It All About?*. Oregon, Northern Illinois University,
- Gardner, H. (1983). *Multiples Intelligences*. New York: Basic Books.
- Gardner, R. C., (1985). *Social psychology and language learning: The role of attitudes and motivation*. London; Ontario: Edward Arnold.
- Hammond, J. (2001). *Scaffolding: Teaching and Learning in Language and Literacy Education*. Primary English Teaching Assoc., PO Box 3106, Marrickville, New South Wales, 2204, Australia.
- Huitt, W., & Hummel, J. (2003). *Piaget's theory of cognitive development* Educational Psychology Interactive. Valdosta, GA: Valdosta State University. Retrieved 2014, April 23, from <http://www.edpsycinteractive.org/topics/cognition/piaget/html>.
- Hybel, Sandra. (1995). *Communicating Effective Approach*. New York: Mc. Graw-Hill.
- Jumjim Ngowananchai. (2014). B-SLIM Model as an English Teaching Model in Thailand. *European Journal of Educational Sciences*, 1 (2), 76-80. Retrieved April 16, 2015, from <http://ejes.eu/wp-content/uploads/2016/01/1-2-6.pdf>
- Kwangawad, T. (2001). *Exploring the Possibilities of CLT in the Thai Context*. Unpublished doctoral thesis. University of Alberta, Edmonton, Canada.
- Liskin-Gasparro, J. E. (1982). *ETS Oral Proficiency Testing Manual*. Princeton, New Jersey: Educational Testing Service.
- Marilyn Adams. (n.d.). *Building a Powerful Reading Program*. Research to Practice. Institute for Education Reform. Retrieved May 5, 2014 from <http://www.csus.edu/ier/reading.html>.
- Nunan, D. (1991). *Language teaching methodology: a textbook for teachers*. New York: Prince Hall.
- Nunan, D., & Lamb, C. (1996). *The Self-directed teacher: Managing the Learning process*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Oxford, R. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. New York: Newbury House Publisher.
- Ozgur Ozer. (2004, October – December). *CONSTRUCTIVISM in Piaget and Vygotsky*

(Issue 48). Retrieved February, 2016, from <http://www.fountainmagazine.com/Issue/detail/CONSTRUCTIVISM-in-Piaget-and-Vygotsky>.

Ross Smith (2005). Global English: gift or curse?. *English Today*, 21(2), pp 56-62.

Retrieved May 5, 2014, from <http://journals.cambridge.org/action/displayAbstract?fromPage=online&aid=291932&fileId=S0266078405002075>.

Sally Shaywitz. (n.d.). **Imagine Study Reveals Brain Function of Poor Readers Can Improve**. Retrieved May 5, 2014, from http://www.pbs.org/newshour/bb/science-jan-june98-dyslexia_3-11/.

Scarcella, R. C. & Oxford, R. L. (1992). *The Tapestry of Language learning*. Boston: Heinle & Heinle Publisher.

Stern, H.H., (1983). *Fundamental concepts of Language teaching*. Oxford; New York: Oxford University Press.

Tharp, R.G. & Gallimore, R. (1988). *Rousing minds to life: teaching, learning, and schooling in social context*. Cambridge: Cambridge University Press.

Thornbury, S. (1999). *How to Teach Grammar*. Pearson.

UNITED NATIONS. (n.d.). *Official languages*. Retrieved 2014, March 18, from <http://www.un.org/en/aboutun/languages.shtml>.

Vygotsky, L. (1978). *Mind in society: the developmental of higher psychological process*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Wing, J & Putney, L. (2002). *A vision of Vygotsky*. Boston: Allyn & Bacon.

Yang, N. D., (1999). *The relationship between EFL learners' beliefs and learning strategy use*. *System* 27, 515 – 535.

Yang Szu-Hsin., Yu Ting-Hui and & Wu Tzu-Ying. (2006). *Language Learning Strategy Use of Applied Foreign Language Students in Si-Hu Senior High School*.

Retrieved May 1, 2014, from <http://www.shs.edu.tw/works/essay/2007/03/2007032815370457.pdf>.

มหาวิทยาลัยพระเวศวรร

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ปี ๒๕๖๓
น.บ.ค.๒๕๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ตารางที่ 14 แสดงหลักสูตรการศึกษาขั้นพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ

ม.1	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร	มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและ อ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล	<p>คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำและคำชี้แจงและ เครื่องตีพิมพ์ การประดิษฐ์ การใช้ยา/ สลากยา การบอกทิศทาง บ้ายประกาศต่างๆ หรือใช้ อุปกรณ์</p> <p>- คำสั่ง เช่น Look at the.../ here/ over there./ Say it again/ Read and draw./ Put a/ an... in / on/under a/ an .../ Go to the window/ and open it./ Take out the book, open on page 17 and read it./ Don't go over there./ Don't be late.</p> <p>- คำขอร้อง เช่น Please look up the meaning in dictionary./ Look up the meaning in a dictionary, please./ Can / Could you help me, please? / Excuse me, could you ...? etc. window/ and open it./ Take out the book, open on page 17 and read it./</p>
	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และ คำชี้แจงง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน	

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ม.1	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ	Don't go over there./ Don't be late. etc.
ภาษาเพื่อการสื่อสาร	และ คำชี้แจงง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน (ต่อ)	<p>- คำขอร้อง เช่น Please look up the meaning in dictionary./ Look up the meaning in a dictionary, please./ Can / Could you help me, please? / Excuse me, could you ...? etc.</p> <p>- คำแนะนำ เช่น You should read everyday./ Think before you speak./ คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่น Start./ My turn./ You turn./ Roll the dice./ Count the number./ Finish. etc.</p> <p>- คำสันธาน (conjunction) เช่น and/ but/or</p>
	2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง (poem)	<p>- ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,...Second,...Third,...Next,... Then,...Finally,... etc.</p> <p>ข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <p>- การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ</p>

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ม.1	ตัวชีวิต	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร	2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อย กรอง (poem) (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก เบา ในคำและกลุ่มคำ- การออกเสียงเน้นหนัก - เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียง – ต่ำในประโยค - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
	3. เลือก/ ระบุประโยค และ ข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (non-text information) ที่อ่าน	<p>ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่มเวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ – ขาย ลมฟ้าอากาศการบริการ สถานที่ ภาษาและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็น วงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,400 – 1,550 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)</p>

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ม.1	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร	4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ(main idea) และตอบคำถาม จากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น	<p>บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> - Yes/ No Question - Wh - Question - Or - Question etc. - Tense: present simple/ present continuous/ past simple/ future simple etc. - Simple sentence/ compound sentence

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ม.1	ตัวชีวิต	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร	มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูด การ แทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และจำนวนการตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน
	2. ใช้คำขอร้องให้คำแนะนำ และคำชี้แจง ตามสถานการณ์	คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจง
	3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และ ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธให้ความช่วยเหลือ เช่น Please .../ ..., please./ I'd like .../ I need.../ Many/ Can/ Could ...?/ Yes,.../ Please do./ Certainly./ Yes, of course./ Sure./ Go right ahead./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc.

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ม.1	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร	3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และ ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม (ต่อ)	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการของ ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธให้ ความช่วยเหลือ เช่น Please .../ ..., please./ I'd like .../ I need.../ Many/ Can/ Could ...?/ Yes,.../ Please do./ Certainly./ Yes, of course./ Sure./ Go right ahead./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc.
	4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน อย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ ในการขอและให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
	5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น ของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความ คิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียใจ ไม่ดี จาก ชาว เหตุการณ์ สถานการณ์ ใน ชีวิตประจำวัน เช่น Nice/ Very nice/ Well done! / Congratulations/

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ม.1	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการ สื่อสาร	5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น ของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงกิจกรรมต่างๆพร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบอย่างเหมาะสม (ต่อ)	I like...because.../ I love... because I feel... because.../ I think.../ I believe.../ I agree/ disagree.../ I don't believe.../ I have no idea.../ Oh no! etc.
<p>มาตรฐาน ต1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน</p>		
1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว		ประโยคและข้อความที่ใช้ในการบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเรียน การเล่นเกม ฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว
2. พูด/เขียน สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ (theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม		การจับใจความสำคัญแก่นสาระ การวิเคราะห์ความเรื่อง/ เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา เพลง
3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงพร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ		การแสดงความคิดเห็นและการใช้เหตุผลประกอบการเล่าเรื่องต่าง ๆ หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง เช่น วันวาเลนไทน์

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ม.1	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 2 ภาษาและ วัฒนธรรม	มาตรฐาน ต2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ นำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	การใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางใน การสนทนาตามมารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การ ขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้า ท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำ ตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การ แสดงความรู้สึก ชอบ/ไม่ชอบ การกล่าว อวยพร การแสดงอาการ ต้อนรับหรือ ปฏิเสธ
	2. บรรยาย เกี่ยวกับเทศกาลวันสำคัญ ชีวิต ความเป็นอยู่ และประเพณี ของเจ้าของภาษา	ความเป็นมาและความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณี ของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วัน คริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ม.1	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 2 ภาษาและ วัฒนธรรม	<p>มาตรฐาน ต.2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสม</p>	<p>ความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่าง การออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย</p>
	<p>1. บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง การออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยค</p>	<p>ความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง เทศกาลงานฉลอง วันสำคัญและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา กับของไทย</p>
	<p>2. เปรียบเทียบความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลอง วันสำคัญ และ ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา กับของไทย</p>	<p>การค้นคว้า การรวบรวม การสรุปและการ นำเสนอข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้</p>
สาระที่ 3 ภาษา ความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น	<p>มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน</p>	<p>1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน</p>

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ม.1	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 4 ภาษากับ ความสัมพันธ์ กับชุมชนและ โลก	มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศใน สถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม 1. ใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและ สถานศึกษา	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา
	มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็น เครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบ อาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก 1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและ แหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อ และ ประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ การค้นคว้าความรู้/ ข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษา ต่อและประกอบอาชีพ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

๒๕๖๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ตารางที่ 15 แสดงคะแนนค่าพยากรณ์การสมัครแต่ละกิจกรรม

ลำดับที่	ชื่อของนักเรียน	กิจกรรม									
		You & Me (10/10)	My Favorite Menu (10/10)	Signs & Labels (10/10)	My Idols (10/10)	Culture Shock (10/10)	My Life Styles (10/10)	คะแนนรวม	ทั้งหมด (60/60)		
1		7/8	7/8	7/7	8/9	7/8	8/9	7/8	8/9	44/49	44/49
2		8/9	7/8	8/8	7/8	7/8	7/8	7/8	9/9	46/50	46/50
3		7/8	8/8	9/9	8/10	7/8	8/9	8/8	8/8	45/50	45/50
4		8/8	7/7	7/7	8/8	7/7	8/8	8/8	9/9	47/50	47/50
5		7/7	8/7	8/8	10/10	8/8	8/9	8/9	9/9	48/49	48/49
6		7/7	7/8	7/7	8/8	8/8	8/9	8/9	9/9	46/47	46/47
7		8/9	7/8	9/9	7/7	7/7	7/7	8/8	8/8	46/48	46/48
8		6/8	5/7	7/7	7/8	7/8	7/8	7/8	8/8	39/46	39/46
9		8/8	8/7	9/9	8/9	8/9	9/9	9/9	9/9	51/51	51/51
10		7/7	7/7	8/8	8/8	7/7	7/7	7/7	9/9	46/46	46/46
11		8/9	8/8	7/7	7/7	7/8	7/8	8/9	8/9	45/48	45/48
12		7/7	7/7	8/8	8/8	7/7	7/7	7/7	8/8	45/45	45/45
13		7/8	7/7	7/7	7/7	7/7	7/7	7/7	9/9	42/45	42/45
14		7/7	7/8	8/8	8/8	8/8	8/8	8/8	7/8	45/47	45/47
15		7/7	8/8	7/7	7/7	7/7	7/7	7/7	8/9	44/45	44/45
16		8/9	7/8	8/8	8/9	8/9	8/8	8/8	7/9	46/51	46/51
17		8/9	7/7	9/9	8/8	8/8	8/8	8/8	8/8	48/49	48/49
18		7/7	8/9	5/7	8/9	7/7	7/7	7/7	9/9	42/48	42/48
19		7/8	7/7	8/8	8/8	8/8	8/8	8/8	8/8	46/47	46/47
20		8/9	7/8	8/8	8/8	8/8	8/8	8/8	7/8	46/49	46/49
21		8/9	8/8	9/9	8/8	8/8	8/8	8/8	7/9	48/51	48/51
22		6/7	7/8	7/7	7/7	7/7	7/7	8/8	7/9	42/46	42/46
23		7/7	7/8	7/7	7/7	7/7	8/8	7/7	7/9	43/46	43/46

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ลำดับที่ ของ นักเรียน	กิจกรรม										คะแนนรวม ทั้งหมด (60/60)	
	My Favorite		Signs & Labels		My Idols		Culture Shock		My Life Styles			
	You & Me (10/10)	Menu (10/10)	(10/10)	(10/10)	(10/10)	(10/10)	(10/10)	(10/10)	(10/10)	(10/10)		
24	7/ 8	7/ 7	7/ 7	7/ 7	7/ 7	7/ 7	7/ 7	7/ 7	7/ 8	42/ 44		
25	9/ 10	9/ 9	8/ 8	8/ 8	8/ 10	9/ 9	9/ 9	9/ 9	9/ 9	52/ 55		
26	9/ 9	8/ 9	9/ 9	9/ 9	9/ 10	8/ 9	8/ 9	8/ 9	8/ 10	51/ 56		
27	7/ 8	7/ 8	7/ 7	7/ 7	7/ 7	7/ 7	7/ 7	7/ 7	8/ 8	43/ 45		
28	7/ 7	7/ 7	7/ 7	7/ 7	7/ 8	7/ 7	7/ 7	7/ 7	8/ 9	43/ 45		
29	7/ 7	8/ 8	8/ 8	8/ 8	9/ 9	7/ 7	7/ 7	9/ 9	9/ 9	48/ 48		
30	7/ 8	7/ 8	7/ 9	7/ 9	8/ 8	7/ 8	7/ 8	8/ 9	8/ 9	44/ 50		
31	8/ 9	8/ 9	8/ 8	8/ 8	7/ 9	7/ 8	7/ 8	7/ 8	7/ 8	45/ 51		
32	8/ 8	7/ 7	8/ 9	8/ 9	8/ 9	8/ 8	8/ 8	8/ 9	8/ 9	47/ 50		
คะแนน รวม	237/ 256	234/ 248	247/ 252	247/ 252	246/ 264	239/ 249	239/ 249	252/ 278	252/ 278	1455/ 1547		
คะแนน เฉลี่ย	7.41/ 8.00	7.31/ 7.75	7.72/ 7.88	7.72/ 7.88	7.69/ 8.25	7.47/ 7.78	7.47/ 7.78	7.88/ 8.69	7.88/ 8.69	45.47/ 48.34		
ร้อยละ	74.06/ 80.00	73.13/ 77.50	77.19/ 78.75	77.19/ 78.75	76.88/ 82.50	74.69/ 77.81	74.69/ 77.81	78.75/ 86.88	78.75/ 86.88	75.78/ 80.57		

หมายเหตุ

* คะแนนจากผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละหน่วย/ คะแนนหลังจากทำกิจกรรมภาษาอังกฤษ
ในแต่ละหน่วย

** ผลรวมคะแนนจากผลการฝึกปฏิบัติกิจกรรมทั้ง 6 หน่วย/ ผลรวมคะแนนหลังจากทำกิจกรรม
ภาษาอังกฤษทั้ง 6 หน่วย

มหาวิทยาลัยพระปริยัติธรรม

๒๕๖๕

มหาวิทยาลัยพระปริยัติธรรม

ตารางที่ 16 แสดงคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร

ลำดับที่ ของ นักเรียน	คะแนน ทดสอบ ก่อนเรียน (20)	คะแนน ทดสอบหลัง เรียน (20)	คะแนนที่ เพิ่มขึ้น	ค่าประสิทธิผล	ร้อยละที่ เพิ่มขึ้น
1	8	15	7	0.58	58.33
2	10	16	6	0.60	60.00
3	12	15	3	0.38	37.50
4	10	16	6	0.60	60.00
5	11	15	4	0.44	44.44
6	10	14	4	0.40	40.00
7	10	15	5	0.50	50.00
8	7	13	6	0.46	46.15
9	12	18	6	0.75	75.00
10	13	15	2	0.29	28.57
11	12	16	4	0.50	50.00
12	8	14	6	0.50	50.00
13	10	14	4	0.40	40.00
14	11	15	4	0.44	44.44
15	9	14	5	0.45	45.45
16	8	15	7	0.58	58.33
17	11	16	5	0.56	55.56
18	11	15	4	0.44	44.44
19	8	14	6	0.50	50.00
20	12	16	4	0.50	50.00
21	10	15	5	0.50	50.00
22	11	17	6	0.67	66.67

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับที่ ของ นักเรียน	คะแนน ทดสอบ ก่อนเรียน (20)	คะแนน ทดสอบหลัง เรียน (20)	คะแนนที่ เพิ่มขึ้น	ค่าประสิทธิผล	ร้อยละที่ เพิ่มขึ้น
23	12	14	2	0.25	25.00
24	10	15	5	0.50	50.00
25	10	17	7	0.70	70.00
26	13	18	5	0.71	71.43
27	10	15	5	0.50	50.00
28	9	16	7	0.64	63.64
29	7	13	6	0.46	46.15
30	11	15	4	0.44	44.44
31	8	14	6	0.50	50.00
32	7	16	9	0.69	69.23
คะแนน รวม	321	486	171	16.43	1644.77
คะแนน เฉลี่ย	10.03	15.19	5.34	0.51	51.40
ร้อยละ	50.16	75.94	26.72	51.72	

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ แก้วนุช อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก
2. อาจารย์สวัสดิ์ บุตรประดิษฐ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
3. อาจารย์จรงค์ รุ่งเรือง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลไพศาลี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3
4. อาจารย์ชื่นจิตร อินประสิทธิ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองลาด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3
5. อาจารย์นิตยา อินทร์มี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสระงาม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3

ตารางที่ 17 แสดงคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้เชี่ยวชาญ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5
คุณสมบัติ					
<u>ด้านเนื้อหา</u>					
1. จบการศึกษาอย่างน้อยปริญญาโท สาขาภาษาอังกฤษ	✓	✓	✓	✓	✓
2. มีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ อย่างน้อย 15 ปี	✓	✓	✓	✓	✓
3. มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอน ตามแนวทาง Communicative Language Teaching: CLT	✓	✓	✓	✓	✓
<u>ด้านสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา</u>					
1. มีผลงานนวัตกรรมทางการศึกษา เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ	✓	✓	✓	✓	✓
2. มีประสบการณ์ในการจัดค่าย ภาษาอังกฤษ	✓	✓	✓	✓	✓
3. มีการผลิตสื่อโดยนำเทคโนโลยีเข้า มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 17 ต่อ

ผู้เชี่ยวชาญ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5
คุณสมบัติ					
ด้านวัดและประเมินผล					
1. มีความรู้หลักการวัดผลและ ประเมินผล	✓	✓	✓	✓	✓
2. มีตำแหน่งเป็นครูวิชาการของ สถานศึกษาหรือเป็นที่ปรึกษาให้กับ นิสิตในการทำวิจัย	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 18 แสดงองค์ประกอบของค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM

องค์ประกอบ	คุณลักษณะ/ คุณสมบัติ	กิจกรรม	ผลที่ได้รับ
ผู้อำนวยการค่าย	1. ผู้อำนวยการสถานศึกษา 2. สามารถแต่งตั้งหรือเชิญบุคคลต่าง ๆ มาเป็น คณะทำงานฝ่ายต่าง ๆ ได้ 3. อำนวยความสะดวกในการจัดค่ายภาษาอังกฤษได้	1. ประชุมปรึกษาหารือ ในการจัดค่าย ภาษาอังกฤษ 2. ติดตามความคืบหน้า ในการจัดค่าย ภาษาอังกฤษ	1. คณะทำงานเพื่อจัด ค่ายภาษาอังกฤษ 2. การประสานงานจาก ฝ่ายต่าง ๆ เป็นไปด้วย ความเรียบร้อย 3. ความก้าวหน้าในการ ดำเนินการจัดค่าย ภาษาอังกฤษ
ผู้ประสานงาน	1. เป็นหัวหน้ากลุ่มสาระ ภาษาต่างประเทศหรือผู้ ปฏิบัติหน้าที่แทน 2. มีความเป็นผู้นำ ติดต่อ ประสานงานกับบุคคลหรือ หน่วยงานต่าง ๆ ได้ 3. มีความคล่องแคล่วฉับไว 4. มีความเสียสละ อุตุน	1. สรรหาคณะทำงาน ค่ายภาษาอังกฤษ 2. แต่งตั้งวิทยากรและที่ เลี้ยงค่ายภาษาอังกฤษ 3. กำหนดวัน เวลา สถานที่ในการจัดค่าย ภาษาอังกฤษ 4. อำนวยความสะดวก ในการจัดเตรียมสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ในการจัด ค่ายภาษาอังกฤษและ อื่น ๆ 5. ติดตามผลการ ดำเนินการเป็นระยะ	1. คณะวิทยากร ที่เลี้ยง และฝ่ายสนับสนุน 2. รูปแบบการจัดค่าย 3. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส 4. สถานที่จัดค่าย ได้แก่ อาคารหอประชุมเฉลิม พระเกียรติ 5. วัสดุ อุปกรณ์ในการ จัดค่ายภาษาอังกฤษ 6. ตารางกิจกรรมค่าย ภาษาอังกฤษ เวลา
วิทยากร ที่เลี้ยง และฝ่ายสนับสนุน	1. มีความรู้ หรือมี ประสบการณ์ในการจัด กิจกรรมค่าย 2. เป็นผู้ที่จบการศึกษาสาขา ภาษาอังกฤษ หรือมี ประสบการณ์ในการสอน ภาษาอังกฤษ	1. ศึกษาทำความเข้าใจ รูปแบบการจัดกิจกรรม ค่ายภาษาอังกฤษ ด้วย รูปแบบ B SLIM	1. คณะวิทยากรมีความ เข้าใจแนวทางการจัด ค่ายภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM

ตารางที่ 18 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คุณลักษณะ/ คุณสมบัติ	กิจกรรม	ผลที่ได้รับ
วิทยากร พี่เลี้ยง และฝ่ายสนับสนุน (ต่อ)	3. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 4. มีไหวพริบ ปฏิภาณ 5. มีจิตอาสา	2. วางแผนจัดเตรียมเนื้อหากิจกรรมทางวิชาการและกิจกรม นันทนาการ 3. จัดแบ่งหน้าที่ภาระงานวิทยากร พี่เลี้ยงและฝ่ายสนับสนุน 4. จัดทำแบบทดสอบ ใบความรู้ ใบงาน แบบประเมินภาษาอังกฤษ	2. ความชัดเจนเรื่องบทบาทและหน้าที่ของวิทยากร พี่เลี้ยงและฝ่ายสนับสนุน 3. คู่มือค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM
เนื้อหา	1. เนื้อหาสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้วิชา ภาษาต่างประเทศ โดยเน้น การสื่อสารตามแนวทาง COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING: CLT 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับมาตรฐานและ ตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางขั้น พื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่ม สาระภาษาต่างประเทศ 3. แต่ละหน่วยกิจกรรมมี เนื้อหาที่เหมาะสมกับวัย เป็น เรื่องที่อยู่ความสนใจของ ผู้เรียน	1. กำหนดหน่วยกิจกรรม 2. กำหนดชื่อหน่วย กิจกรรม 3. กำหนดระยะเวลาการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย กิจกรรม 4. กำหนดวัตถุประสงค์ 5. จัดทำตารางวิเคราะห์ เนื้อหา โดยใช้รูปแบบ การเรียน B SLIM และ หลักทฤษฎีการเรียนรู้ ต่าง ๆ 6. จัดทำแผนการจัด กิจกรรมค่าย ภาษาอังกฤษ 7. จัดทำแบบทดสอบ 8. จัดแบบประเมิน	1. ตารางวิเคราะห์ กิจกรรมค่าย ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM 2. คู่มือค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ด้วย รูปแบบ B SIM

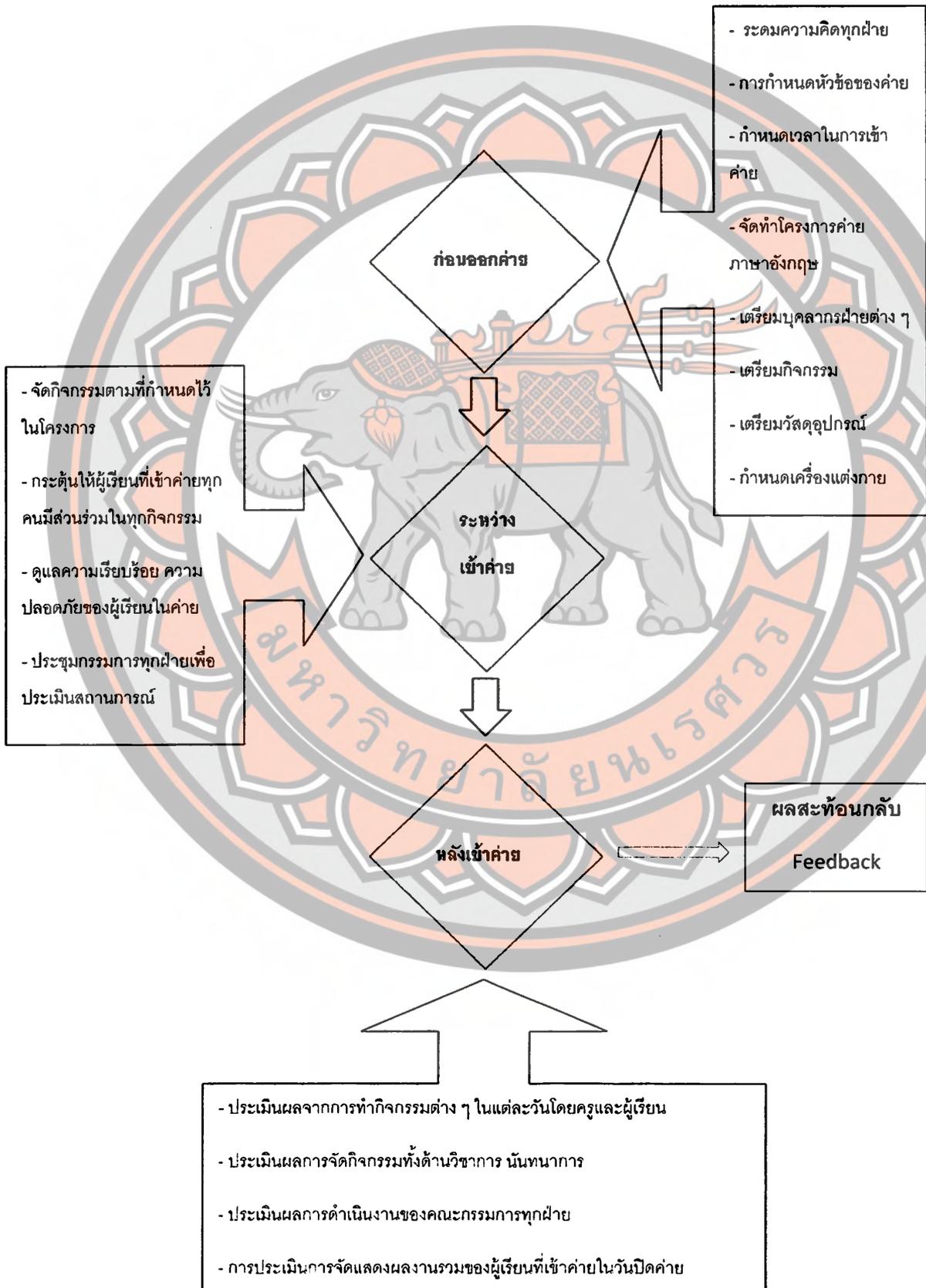
ตารางที่ 18 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คุณลักษณะ/ คุณสมบัติ	กิจกรรม	ผลที่ได้รับ
ประเภทของค่าย	1. ค่ายกลางวัน 2. ค่ายค้างคืน	- วิเคราะห์ความเหมาะสมในการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM โดยใช้เกณฑ์ความปลอดภัย ความสะดวกสบายในการจัดกิจกรรม ประหยัดไม่สร้างภาระผู้เรียน	ค่ายกลางวัน แบบไป-กลับ ใช้เวลาเรียนปกติ ตั้งแต่ 08.30 – 15.30 น.
กิจกรรม	1. กิจกรรมวิชาการ รูปแบบ B SLIM ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน - ขั้นวางแผนและการเตรียม - ขั้นป้อนและทำความเข้าใจความรู้ใหม่ - ขั้นกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะ - ขั้นผลลัพธ์ - ขั้นประเมินผล 2. กิจกรรมนันทนาการ	1. ศึกษารูปแบบ B SLIM 2. วิเคราะห์องค์ประกอบ การสอนภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM 3. จัดทำเนื้อหาการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบ B SLIM 4. นำกิจกรรม นันทนาการเข้าไปใน กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 4. ให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความ สอดคล้องกิจกรรม 5. ปรับปรุงเนื้อหาตาม ข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญ 6. ทดลองใช้ครั้งที่ 1 7. ทดลองใช้ครั้งที่ 2 8. ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 9. วิเคราะห์ผลการใช้	1. กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM 2. กิจกรรมนันทนาการ

ตารางที่ 18 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คุณลักษณะ/ คุณสมบัติ	กิจกรรม	ผลที่ได้รับ
สื่อการสอน	1. สื่อประเภทเครื่องมือ อุปกรณ์ (Hardware) 2. สื่อประเภทกระบวนการ (Software)	จัดทำและจัดหาสื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา	1. สื่ออิเล็กทรอนิกส์และโทรทัศน์ 2. สื่อโสตทัศน 3. กลวิธีการสอน 3. สื่อสิ่งพิมพ์ 4. วัสดุ อุปกรณ์
ระยะเวลา	1. ผู้เรียนมีเวลาพอที่จะเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ 2. ผู้เรียนมีเวลาในการทำชิ้นงานอย่างเพียงพอ 3. เวลาในการดำเนินกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนได้กระชับ ไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย	วิเคราะห์ระยะเวลาให้สัมพันธ์กับเนื้อหาที่เรียน	เวลาในการเรียนรู้ ฐานละ 3-4 ชั่วโมง
การวัดและประเมินผล	1. สามารถวัดผู้เรียนได้ต่อเนื่อง ควบคู่กับการเรียนการสอน 2. สามารถวัดได้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 3. สามารถวัดครอบคลุมผู้เรียนได้ทุกด้าน 4. สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา	1. ศึกษาแนวทางการสร้างแบบประเมินผลต่าง ๆ 2. จัดทำแบบประเมิน	การวัดผลประเมินผลที่ตรงกับสภาพจริงของผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสถานการณ์

ภาพ 4 แสดงขั้นตอนการดำเนินงานค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้วยรูปแบบ B SLIM

วิทยาลัยนาฏศิลป์
๒๕๖๕

มหาวิทยาลัยพระนคร

ตารางที่ 19 แสดงการประเมินคุณภาพคู่มือคำยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจาก
ผู้เชี่ยวชาญ

ประเด็นที่ ต้องการวัด	คำถาม ข้อที่	ความสอดคล้อง			IOC = $\frac{\sum R}{N}$	การ แปลผล
		ไม่สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	สอดคล้อง		
		-1	0	1		
ประเมิน คุณภาพของ กิจกรรม You & Me	1			5	1.00	ใช้ได้
	2			5	1.00	ใช้ได้
	3			5	1.00	ใช้ได้
	4			5	1.00	ใช้ได้
	5	1		4	0.60	ใช้ได้
	6			5	1.00	ใช้ได้
	7			5	1.00	ใช้ได้
	8			5	1.00	ใช้ได้
	9			5	1.00	ใช้ได้
	10			5	1.00	ใช้ได้
ประเมิน คุณภาพของ กิจกรรม My Favorite Menu	11			5	1.00	ใช้ได้
	12			5	1.00	ใช้ได้
	13			5	1.00	ใช้ได้
	14			5	1.00	ใช้ได้
	15			5	1.00	ใช้ได้
	16			5	1.00	ใช้ได้
	17			5	1.00	ใช้ได้
	18			5	1.00	ใช้ได้
	19			5	1.00	ใช้ได้
	20			5	1.00	ใช้ได้
	21			5	1.00	ใช้ได้
	22		1	4	0.80	ใช้ได้
	23			5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ประเด็นที่ ต้องการวัด	คำถาม ข้อที่	ความสอดคล้อง			IOC = $\frac{\sum R}{N}$	การ แปลผล
		ไม่สอดคล้อง -1	ไม่แน่ใจ 0	สอดคล้อง 1		
ประเมิน	24			5	1.00	ใช้ได้
คุณภาพของ	25			5	1.00	ใช้ได้
กิจกรรม	26			5	1.00	ใช้ได้
Signs	27			5	1.00	ใช้ได้
& Labels	28			5	1.00	ใช้ได้
	29			5	1.00	ใช้ได้
	30		1	4	0.80	ใช้ได้
	31			5	1.00	ใช้ได้
ประเมิน	32			5	1.00	ใช้ได้
คุณภาพของ	33			5	1.00	ใช้ได้
กิจกรรม My	34			5	1.00	ใช้ได้
Idols	35			5	1.00	ใช้ได้
	36			5	1.00	ใช้ได้
	37			5	1.00	ใช้ได้
	38			5	1.00	ใช้ได้
	39			5	1.00	ใช้ได้
	40		2	3	0.60	ใช้ได้
	41			5	1.00	ใช้ได้
ประเมิน	42			5	1.00	ใช้ได้
คุณภาพของ	43			5	1.00	ใช้ได้
กิจกรรม	44			5	1.00	ใช้ได้
Culture	45	1		4	0.60	ใช้ได้
Shock	46	1		4	0.60	ใช้ได้
	47			5	1.00	ใช้ได้
	48			5	1.00	ใช้ได้
	49			5	1.00	ใช้ได้
	50			5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ประเด็นที่ ต้องการวัด	คำถาม ข้อที่	ความสอดคล้อง			IOC = $\frac{\sum R}{N}$	การ แปลผล
		ไม่สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	สอดคล้อง		
		-1	0	1		
ประเมิน คุณภาพของ กิจกรรม My Lifestyles	51			5	1.00	ใช้ได้
	52			5	1.00	ใช้ได้
	53			5	1.00	ใช้ได้
	54			5	1.00	ใช้ได้
	55			5	1.00	ใช้ได้
	56		1	4	0.80	ใช้ได้
	57			5	1.00	ใช้ได้
	58			5	1.00	ใช้ได้
	59		1	4	0.80	ใช้ได้
	60			5	1.00	ใช้ได้
61			5	1.00	ใช้ได้	
62			5	1.00	ใช้ได้	
63			5	1.00	ใช้ได้	
ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ				วิธีดำเนินการ		
1. กิจกรรมในหน่วย Culture Shock ควรมีการ กระบวนการพบปะสังสรรค์ หรือจำลองเหตุการณ์ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิถีชีวิตของวัฒนธรรมชาติ ต่าง ๆ อย่างดั่งแท้				เพิ่มกิจกรรมพบปะสังสรรค์ ด้วยกิจกรรมระดม สมอง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิเคราะห์ ข้อมูลปัจจัยที่ทำให้เกิดความหลากหลายและ ความแตกต่างของวัฒนธรรม		
2. กิจกรรมในหน่วย Culture Shock ควรมีการ เปรียบเทียบวัฒนธรรมของไทยและวัฒนธรรม ต่างชาติ เพื่อเกิดการยอมรับในความแตกต่างของ วัฒนธรรม				เพิ่มกิจกรรมแสดงความคิดเห็นเชิงเปรียบเทียบ ความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรม ต่างชาติ ออกมาในรูปแบบแผนผังความคิด (Mind Map)		
3. กิจกรรมในหน่วย My Idol นอกจากบุคคล ต้นแบบจากบุคคลที่มีชื่อเสียงแล้ว ควรมีการ นำเสนอบุคคลต้นแบบของสมาชิกภายในค่าย ด้วยเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจตนเอง				เพิ่มกิจกรรมค้นหาต้นแบบชาวค่าย โดยให้สมาชิก ในกลุ่มคัดเลือกตัวแทนกลุ่มออกมา แสดง ความสามารถ และคัดเลือกหาสุดยอดชาวค่าย จากสมาชิกค่ายด้วยตนเอง		

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
เรื่อง ผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยรูปแบบ B SLIM
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาแบบสอบถามและทำเครื่องหมาย / ลงในแบบประเมินด้านล่างนี้
โดยมีน้ำหนักคะแนนดังนี้

- 1 = ท่านเห็นด้วย
- 0 = ท่านไม่แน่ใจ
- 1 = ท่านไม่เห็นด้วย

แบบประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการพัฒนา
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยค่ายภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบ B SLIM โดยแยกเป็นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประเมินความสอดคล้องกระบวนการเรียนรู้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยใช้
รูปแบบ B SLIM 5 ขั้นตอน

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

นายมนเทียร ชัยประเสริฐ

ผู้จัดทำ

ตอนที่ 1 ประเมินความสอดคล้องกระบวนการเรียนรู้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบ B SLIM

ฐานการเรียนรู้	จุดประสงค์	กิจกรรม	การประเมินผล	เห็นด้วย (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)
You and Me ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายสามารถกล่าว ทักทายและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเองและเพื่อนได้	1. ขั้นป้อนความรู้ใหม่ (Comprehensive Input)				
		กิจกรรมที่ 1.1	การสังเกตพฤติกรรม			
		กิจกรรมที่ 1.2	การสังเกตพฤติกรรม			
	จุดประสงค์นำทาง 1. พูดทักทายแบบเป็น ทางการและไม่เป็น ทางการได้	กิจกรรมที่ 1.3	การสังเกตพฤติกรรม			
		กิจกรรมที่ 1.4	การสังเกตพฤติกรรม			
		กิจกรรมที่ 1.5	การสังเกตพฤติกรรม			
	2. ถามตอบข้อมูลตนเอง ได้ถูกต้อง	2. ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก ทักษะ (Intake Activity)				
		กิจกรรมที่ 2.1	การสังเกตพฤติกรรม			
	3. ใช้ภาษาท่าทางในการ ทักทายตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษาได้	กิจกรรมที่ 2.2	ความถูกต้องการตอบ คำถามในแบบฝึก			
		4. สัมภาษณ์และจด บันทึกข้อมูลตามหัวข้อ ที่กำหนดได้	กิจกรรมที่ 2.3	การสังเกตพฤติกรรม การประเมินการพูด		
	5. พูดและเขียนบรรยาย เกี่ยวกับข้อมูลของ เพื่อนๆ ได้		3. ขั้นผลลัพธ์ (Output)			
		กิจกรรมที่ 3.1	การประเมินการเขียน			
			การประเมินชิ้นงาน			
		กิจกรรมที่ 3.2	การประเมินการพูด			
	กิจกรรมที่ 3.3	การสังเกตพฤติกรรม				

ฐานการเรียนรู้	จุดประสงค์	กิจกรรม	การประเมินผล	เห็นด้วย (1)	ไม่เห็นด้วย (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)
My Favorite Menu ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์ปลายทาง	1. ชั้นป้อนความรู้ใหม่ (Comprehensive Input)				
	สมาชิกค่ายสื่อสารเรื่องราวตามลำดับขั้นตอนได้	กิจกรรมที่ 1.1	การสังเกตพฤติกรรม			
		กิจกรรมที่ 1.2	การสังเกตพฤติกรรม			
	จุดประสงค์นำทาง	2. ชั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity)				
	1. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องปรุงและวิธีปรุงอาหารและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง	กิจกรรมที่ 2.1	การสังเกตพฤติกรรม			
	2. พูดประโยค Present Continuous Tense ได้ถูกต้องตามสถานการณ์	กิจกรรมที่ 2.2	ความถูกต้องการตอบคำถามในแบบฝึก			
		กิจกรรมที่ 2.3	การสังเกตพฤติกรรม			
	3. เลือกใช้คำเชื่อม (Connection Words) ได้ถูกต้อง	กิจกรรมที่ 2.4	ความถูกต้องการตอบคำถามในแบบฝึก			
	4. เขียนข้อความที่เกี่ยวกับการทำอาหารตามลำดับขั้นตอนได้ถูกต้อง	3. ชั้นผลลัพธ์ (Output)				
			การประเมินการเขียน			
	กิจกรรมที่ 3.1	การประเมินชิ้นงาน				
	กิจกรรมที่ 3.2	การประเมินการพูด				
	กิจกรรมที่ 3.3	การสังเกตพฤติกรรม				

ฐานการเรียนรู้	จุดประสงค์	กิจกรรม	การประเมินผล	เห็นด้วย (1)	ไม่เห็นด้วย (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)
Sign and Label ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์ปลายทาง	1. ชั้นป้อนความรู้ใหม่ (Comprehensive Input)				
	สมาชิกค่ายเข้าใจความหมาย และสื่อสารการให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ป้ายสัญลักษณ์และทิศทางได้ ถูกต้อง	กิจกรรมที่ 1.1	การสังเกตพฤติกรรม			
		กิจกรรมที่ 1.2	การสังเกตพฤติกรรม			
	จุดประสงค์นำทาง	2. ชั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก ทักษะ (Intake Activity)				
	1. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ ป้ายสัญลักษณ์และทิศทาง ได้ถูกต้อง	กิจกรรมที่ 2.1	การสังเกตพฤติกรรม			
		กิจกรรมที่ 2.2	การสังเกตพฤติกรรม			
	2. เลือกป้ายสัญลักษณ์ให้ตรงกับข้อความ	กิจกรรมที่ 2.3	ความถูกต้องการตอบ คำถามในรูปแบบฝึก			
	3. พูดแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการ บอกทิศทาง	กิจกรรมที่ 2.4	การสังเกตพฤติกรรม			
	4. เขียนบอกเส้นทางในการ เดินทางได้	3. ชั้นผลลัพธ์ (Output)				
		กิจกรรมที่ 3.1	การประเมินชิ้นงาน			
	กิจกรรมที่ 3.2	การประเมินการพูด				

ฐานการเรียนรู้	จุดประสงค์	กิจกรรม	การประเมินผล	เห็นด้วย (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)
My Idol ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายมีความสามารถ สื่อสารให้ข้อมูลลักษณะรูปร่างได้	1. ชั้นป้อนความรู้ใหม่ (Comprehensive Input)				
		กิจกรรมที่ 1.1	การสังเกตพฤติกรรม			
	จุดประสงค์นำทาง 1. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ ลักษณะรูปร่างและ บุคลิกภาพได้ 2. บรรยายลักษณะรูปร่าง และบุคลิกภาพได้ 3. เขียนประโยคบรรยาย ลักษณะรูปร่างและ บุคลิกภาพได้ 4. พุดแสดงเหตุผลประกอบ ได้	กิจกรรมที่ 1.2	การสังเกตพฤติกรรม			
		กิจกรรมที่ 1.3	การสังเกตพฤติกรรม			
		2. ชั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก ทักษะ (Intake Activity)				
		กิจกรรมที่ 2.1	ความถูกต้องการตอบ คำถามในแบบฝึก			
		กิจกรรมที่ 2.2	การประเมินการพูด			
		กิจกรรมที่ 2.3	ความถูกต้องการตอบ คำถามในแบบฝึก			
		กิจกรรมที่ 2.4	การสังเกตพฤติกรรม			
		3. ชั้นผลลัพธ์ (Output)				
		กิจกรรมที่ 3.1	การประเมินชิ้นงาน			
		กิจกรรมที่ 3.2	การประเมินการพูด			
	กิจกรรมที่ 3.3	การสังเกตพฤติกรรม				

ฐานการเรียนรู้	จุดประสงค์	กิจกรรม	การประเมินผล	เห็นด้วย (1)	ไม่เห็นด้วย (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)
Culture Shock ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์ปลายทาง	1. ขั้นป้อนความรู้ใหม่ (Comprehensive Input)				
	สมาชิกค่ายเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและของไทย	กิจกรรมที่ 1.1	ผลสัมฤทธิ์การทดสอบก่อนเรียน			
		กิจกรรมที่ 1.2	การสังเกตพฤติกรรม			
	จุดประสงค์นำทาง	กิจกรรมที่ 1.3	การสังเกตพฤติกรรม			
	1. แสดงออกภาษาภายในแต่ละภูมิภาคของโลกได้ถูกต้อง	2. ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity)				
	2. เข้าใจความแตกต่างภาษาภายในแต่ละภูมิภาคของโลก	กิจกรรมที่ 2.1	ความถูกต้องการตอบคำถามในแบบฝึก			
	3. ตอบคำถามเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้	กิจกรรมที่ 2.2	การสังเกตพฤติกรรม การประเมินชิ้นงาน			
	4. ค้นคว้าหาความรู้และเปรียบเทียบกับความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากลได้	3. ขั้นผลลัพธ์ (Output)				
	5. นำเสนอความรู้ที่ได้รับมาเผยแพร่ให้เห็นเป็นรูปธรรม	กิจกรรมที่ 3.1	การสังเกตพฤติกรรม			
		กิจกรรมที่ 3.2	การประเมินชิ้นงาน			
	กิจกรรมที่ 3.3	การประเมินการพูด				
	กิจกรรมที่ 3.4	ผลสัมฤทธิ์การทดสอบหลังเรียน				

ฐานการเรียนรู้	จุดประสงค์	กิจกรรม	การประเมินผล	เห็นด้วย (1)	ไม่เห็นด้วย (0)	ไม่เห็นด้วย (-1)
Lifestyle ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายสามารถสื่อสาร	1. ขั้นป้อนความรู้ใหม่ (Comprehensive Input)				
	กิจกรรมยามว่างของตนเองพร้อม ทั้งให้เหตุผลได้					
	จุดประสงค์นำทาง	กิจกรรมที่ 1.2	การสังเกตพฤติกรรม			
	1. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ	กิจกรรมที่ 1.3	การสังเกตพฤติกรรม			
	งานอดิเรกได้ถูกต้อง	กิจกรรมที่ 1.4	การสังเกตพฤติกรรม			
	2. พูดถึงกิจกรรมยามว่างหรือ	กิจกรรมที่ 1.5	การสังเกตพฤติกรรม			
	งานอดิเรกของตนเองได้	2. ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก ทักษะ (Intake Activity)				
	3. วางตำแหน่ง Adverbs of frequency ในประโยคได้		กิจกรรมที่ 2.1	ความถูกต้องการตอบ คำถามในแบบฝึก		
	ถูกต้อง	4.				
	เลือกใช้คำแสดงเหตุผลได้		กิจกรรมที่ 2.2	การสังเกตพฤติกรรม		
	อย่างเหมาะสม		กิจกรรมที่ 2.3	การประเมินการเขียน		
			3. ขั้นผลลัพธ์ (Output)			
			กิจกรรมที่ 3.1	การประเมินชิ้นงาน		
			การประเมินการเขียน			
		กิจกรรมที่ 3.2	การประเมินการพูด			
		กิจกรรมที่ 3.3	การสังเกตพฤติกรรม			

ภาคผนวก ซ

การวิเคราะห์กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษตามรูปแบบ B SLIM

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิชาการ/ ครู	สมาชิกค่าย/ นักเรียน				
<p>You and Me หวานมันจัน กับเธอ</p> <p>ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง</p> <p>มาตรฐานการ เรียนรู้ ศ1.1.1/ 1.1.2/ 1.1.3 ศ1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4/ 1.2.5 ศ1.3.1 ศ2.1.1/ 2.1.3 ศ4.1.1/ 4.1.2</p>	<p>จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายสามารถกล่าว ทักทายและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนได้</p> <p>จุดประสงค์นำทาง 1. พูดทักทายแบบทางการ (Formal Greeting) และ ไม่เป็นทางการ (Informal Greeting) ได้ (มาตรฐาน ศ.1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.3) 2. ถามตอบข้อมูลตนเองได้ ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ.1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4/ 1.2.5) 3. ใช้ภาษาท่าทางในการ ทักทายตามวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาได้ (มาตรฐาน ศ.2.1.1/ 2.1.3) 4. สัมภาษณ์และจับบันทึก ข้อมูลตามหัวข้อที่กำหนดได้ (มาตรฐาน ศ.1.2.4) 5. พูดและเขียนบรรยาย เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวได้ (มาตรฐาน ศ.1.2.3)</p>	<p>1. ชั้นป้อนความรู้ใหม่ (Comprehensive Input) การทักทาย (Greeting)</p> <p>1.1. วิทยากรนำสมาชิกค่ายร้อง เพลง "The Greeting Song" (MapleLeaf-Hashima,2012) โดยเปิดวิดีโอพร้อมแสดงท่า ประกอบ</p> <p>1.2 วิทยากรขอให้สมาชิก ค่ายจัดแถวเป็นวงกลมสองวง จำนวนคนเท่า ๆ กัน หลังจาก นั้นบอกให้สมาชิกค่ายหันหน้า เข้าหาตัวเอง แล้วเปิดเพลง "The Greeting Song" เมื่อ วิทยากรจะใช้คำว่า "Switch" เมื่อต้องการเปลี่ยนคู่</p> <p>1.3 วิทยากรนำเสนอความรู้ เกี่ยวกับการทักทายในรูปแบบ ทางการ (Formal Greeting) และไม่ทางการ (Informal Greeting) และข้อมูลส่วนตัว (Personal Information) ผ่าน โปรแกรม Presentation โดย วิทยากรเปิดภาพ และเสียงและ อธิบายให้นักสมาชิกค่าย (วิดีโอ, ยาเจิม, ม.ป.ป.)</p>	<p>สมาชิกค่ายป้อนมือ ร้องเพลง "The Greeting Song" และ ทำท่าทางประกอบตาม วิทยากร</p> <p>สมาชิกค่ายหันหน้าเข้าหา ตัวเอง ร้องเพลง "The Greeting Song" และทำ ท่าทางประกอบ เมื่อวิทยากร บอกว่า "Switch" สมาชิกค่าย ต้องเปลี่ยนคู่ใหม่ โดยให้ เคลื่อนที่ซ้ายมือหรือขวามือ ตัวเองก็ได้</p> <p>สมาชิกค่ายเรียนรู้การทักทาย แบบทางการ(Formal Greeting) ไม่ทางการ (Informal Greeting) และ ข้อมูลส่วนตัว (Personal Information) โดยการพูด ประโยคตามโปรแกรมที่ วิทยากรแสดงบนจอและคอย ตอบคำถามจากวิทยากร</p>	<p>เทคนิคการสอนโดยใช้เพลงเพื่อสร้าง แรงจูงใจในการเรียนรู้ และส่งเสริม ให้เกิดการเรียนรู้และสร้างความรู้ ระยะยาว (Murphy, 1990)</p> <p>การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการเล่น และการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความ สนุกสนานและเป็นการนำไปสู่การ ค้นพบและเรียนรู้ (นิรมล ชุตตลานกิจ, 2524: 1-2)</p> <p>เพื่อลดเวลาและประหยัดทรัพยากร บุคคลในการสอน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ ง่ายขึ้น เกิดความชัดเจนและสื่อ ความหมายที่ดี นอกจากนี้ผู้เรียนยัง เกิดความสนใจในการเรียนทำให้ ผู้เรียนตื่นตัว (ช่อบุญ จิราณาภา, 2542)</p>	<p>1.1 - 1.3 สังเกตพฤติกรรมของ ผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน</p>	<p>- คอมพิวเตอร์ - เครื่องฉายโปรเจคเตอร์ - พรีจอบภาพ - ไมโครโฟนหุ้มผ้าโพง - วิดีทัศน์ เพลง Greeting - Presentation เกี่ยวกับ การทักทาย</p>	

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
You and Me หวานมันจิ้น กับเธอ (ต่อ)	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายสามารถกล่าว ทักทายและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนได้	1. ขึ้นป้อนความรู้ใหม่ (Comprehensive Input) การทักทาย (Greeting) (ต่อ)		ผู้เรียนต้องเรียนรู้การออกเสียงให้ถูกต้อง และเป็นธรรมชาติจะส่งผลทำให้การ เรียนภาษาประสบความสำเร็จ (Laskin- Gaspardo, 1982) และการฝึกหัดบ่อย ๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความจำคนตาม ทฤษฎีการเรียนรู้ของThomdike (Wikipedia, 2014)	สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน		- ไม่ค่อยฟังพร้อมคำโพง - Presentation เกี่ยวกับ การทักทาย - ลูกบอล จำนวน 2 ลูก - คู่มือค่าย
		1.4 วิทยากรนำสมาชิกออก เสียงการทักทายและการ ถามข้อมูลส่วนตัวอีกครั้ง	สมาชิกค่ายออกเสียงตาม วิทยากรหรือโปรแกรม Presentation อีกครั้ง				
ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์นำทาง 1 หุุดทักทายแบบทางการ (Formal Greeting) และ ไม่เป็นทางการ (Informal Greeting) ได้ (มาตรฐาน ศ.1.2.1/ 1.2.2/ 1.1.3) 1.2.3) 2.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4/ 1.2.5 1.3.1 1.2.1/ 2.1.3 1.1/ 4.1.2	2. ชิ้นกิจกรรมเพื่อความ เข้าใจและฝึกทักษะ (Intake) การทักทาย (Greeting)		เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นใน การตอบสนองของภาษาเรียนรู้ ส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสื่อสารกันซึ่งส่ง ผลให้ผู้เรียนกล้าแสดงทักษะทางภาษา ออกมา (Lee, 1995: 35)	สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน		
		2.1 วิทยากรนำเล่นเกมส่งบอล (Passing ball game) โดย วิทยากรบอกรูปแฉกเป็นวงกลม สองวงซ้อนกัน มีลูกบอล 2 ลูก ให้สมาชิกค่าย วิทยากรเปิด เพลง เมื่อวิทยากรปิดเพลง วิทยากรสั่งให้สมาชิกค่ายที่มี ลูกบอลสันทาทักทายกัน ตามแฉกวิทยากรจะกำหนด	จัดแฉกเป็นวงกลม 2 วงซ้อน กันแต่ละวงลูกบอลคนละลูก เมื่อวิทยากรเปิดเพลงให้ สมาชิกค่ายส่งบอลไป เรื่อยๆ เมื่อเพลงหยุดใครที่ มีลูกบอลให้อื่นขึ้นแฉกแล้ว ทักทายกับเพื่อนที่มีบอล เหมือนกันตามแฉกการัน ที่วิทยากรกำหนด				
มาตรฐานการ เรียนรู้							

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
You and Me หวานมันจันทน์ กับเธอ (ผอ)	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายสามารถกล่าว ทักทายและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนได้	2. ชั้นกิจกรรมเพื่อความ เข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) การทักทาย (Greeting) (ผอ)					
ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	ถูกต้องและเหมาะสม	2.2 วิทยากรให้สมาชิกค่ายทำ แบบฝึกทักษะเกี่ยวกับการ ทักทายในสมุดค่าย สมาชิก ค่ายคนใดไม่เข้าใจเรื่องการ ทักทายอาจคู่มือหากจากไม่ ความรู้อ	สมาชิกค่ายทำแบบฝึกหัดใน สมุดค่าย เมื่อเสร็จแล้วให้ ตรวจคำตอบจากเฉลยท้าย บท	ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และตัดสินใจ ปัญหาได้ด้วยตนเองเป็นการจัดการ เรียนรู้โดยใช้แบบฝึก (คนศักดิ์ สิ้นสระ เวรณู, 2540: 106)	ความถูกต้องการตอบคำถามในแบบ ฝึก โดยใช้เกณฑ์ความต้องการถูกต้อง ร้อยละ 80	แบบฝึก	-ไม่ใคร่ไหนพร้อมสำโพง -คู่มือค่าย -สมุดค่าย
มาตรฐานการเรียนรู้ ศ1.1.1/ 1.1.2 1.1.3 ศ1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4/ 1.2.5 ศ1.3.1 ศ2.1.1/ 2.1.3 ศ4.1.1/ 4.1.2	จุดประสงค์นำทาง 1. หุคทักทายแบบทางการ (Formal Greeting) และ การทักทายแบบไม่เป็น ทางการ (Informal Greeting) ได้ (มาตรฐาน ศ1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.3) 2. ตามตอบข้อมูลตนเองได้ ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4/ 1.2.5) 3. ใช้ภาษาท่าทางในการ ทักทายตามวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาได้ (มาตรฐาน ศ2.1.1/ 2.1.3) 4. สัมภาษณ์และจดบันทึก ข้อมูลตามหัวข้อที่กำหนดได้ (มาตรฐาน ศ.1.2.4) 5. หุคและเขียนบรรยาย เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวได้ (มาตรฐาน ศ.1.2.3)	2.3 วิทยากรให้สมาชิกค่าย สำรวจข้อมูล (Survey) เพื่อน โดยนำคำถามในใบความรู้ตาม ข้อมูลของแต่ละคน และเขียน ข้อมูลลงเพื่อนลงในสมุด ค่าย	สมาชิกค่ายถามข้อมูล ส่วนตัวของเพื่อน (Personal Information) โดยใช้รูปแบบ ประโยคคำถามในสมุดค่าย และเขียนข้อมูลลงในสมุด ค่ายหลังจากเพื่อนตอบ คำถาม	ในทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Thomdike ว่าด้วยเรื่องของการนำความรู้ที่ได้รับ จากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับ สถานการณ์ต่าง ๆ การฝึกอย่างต่อเนื่อง จะทำให้ผู้เรียนประสพผลในการเรียน อย่างถ่องแท้ (Wikipedia, 2014)	สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในกาทำกิจกรรม - ความเจือ้นมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน ประเมินการหุค ประกอบด้วย - ความถูกต้อง - ความคล่องแคล่ว - การแสดงท่าทาง น้ำเสียง ประกอบการหุค	ตารางข้อมูล ส่วนตัว	

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
You and Me หวานมันจิ้น กับเธอ (คือ) ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง มาตรฐานการ เรียนรู้ ศ1.1.1/ 1.1.2/ 1.1.3 ศ1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4/ 1.2.5 ศ1.3.1 ศ2.1.1/ 2.1.3 ศ4.1.1/ 4.1.2	จุดประสงค์ปลายทาง	3. ชิ้นผลลัพธ์ (Output)					
	สมาชิกฉายภาพทักทาย กันเอง	การทักทาย (Greeting)					
	ทักทายและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนได้ ถูกต้องและเหมาะสม	3.1 วิทยาการเตรียมไว้สมาชิก ค่ายจัดทำข้อมูลตนเอง (Profile) และเขียนบรรยาย ข้อมูลโดยมีตัวอย่างการเขียน คำสันธาน (Conjunction) เชื่อมประโยคพร้อมตกแต่ง ชิ้นงานให้สวยงาม	สมาชิกค่ายจัดทำข้อมูล ตัวเอง (Profile) และเขียน บรรยายลงในสมุดค่าย หรือมอบแผ่นซีดีให้ ความสวยงาม	ใช้หลักการฝึกเพื่อให้เกิดทักษะซึ่งยึด หลักการทำโดยยึดแบบ (Patterning) ผู้เขียนสามารถทำได้ด้วยตนเองและ ตัดสินใจในการเขียนได้จากการ์ด รูปแบบ (เขียน ไรยศร. 2530)	ประเมินการเขียน ประกอบด้วย - การใช้ภาษา - เนื้อหา ประเมินชิ้นงาน ประกอบด้วย - ความสมบูรณ์ของชิ้นงาน - ความคิดสร้างสรรค์	แฟ้มข้อมูล (Profile)	- คอมพิวเตอร์ที่มีกล้อง webcam หรือเครื่องฉาย ที่บ่งแสง - เครื่องฉายโปรเจกเตอร์ พร้อมจอภาพ - ไมโครโฟนพร้อมลำโพง - คู่มือค่าย
	จุดประสงค์นำทาง						
	1. หุคทักทายแบบทางการ (Formal Greeting) และ การทักทายแบบไม่เป็น ทางการ (Informal Greeting) ได้ (มาตรฐาน ศ1.2.1/ 1.2.2/ ศ1.2.4/ 1.2.5)	3.2 วิทยาการเลือกสมาชิกค่าย ในแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ ผลงานตนเอง	สมาชิกค่ายที่สุ่มได้ออกมา นำเสนอข้อมูลพร้อมทั้ง ผลงานตนเอง	เป็นภาคนำเสนอผลงานที่เกิดจากการ เรียนรู้ตั้งแต่ต้น ชิ้นงานที่แสดงออกมา เป็นการพิสูจน์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Biosh. O., n.d.)	สังเกตการณ์ ประกอบด้วย - ความถูกต้อง - ความคงแคะค่า - การแสดงท่าทาง น้ำเสียง ประกอบกาพูด		
2. ตามขอบข้อมูลตนเองได้ ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4/ 1.2.5)	3.3 วิทยาการเชิญสมาชิกค่าย เพลง "Greeting Song" อีกครั้ง	สมาชิกค่ายร้องเพลง "Greeting Song" และ ทักทายประกอบ	กิจกรรมเน้นทนาการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิด การผ่อนคลาย หลังจากที่ได้ทำกิจกรรม วิชาการแล้ว (อนุศิษฐ์ พันธกล้า, 2553)	สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน			
3. ไร้ภาษาท่าทางในการ ทักทายตามวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาได้ (มาตรฐาน ศ2.1.1/ 2.1.3)							
4. สัมภาษณ์และจดบันทึก ข้อมูลตามหัวข้อที่กำหนดได้ (มาตรฐาน ศ.1.2.4)							
5. หุคและเขียนบรรยาย เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวได้ (มาตรฐาน ศ.1.2.3)							

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
The Favorite Menu แชนเวอร์ โภชนา	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายสามารถใช้ ภาษาเขียนบรรยาย ตามลำดับขั้นตอนได้	1. ชั้นป้อนความรู้ใหม่ (Comprehensive Input) การปรุงอาหาร (Cooking) 1.1 วิทยากรเตรียมวัตถุดิบเพื่อ ประกอบอาหาร วิทยากรสาธิต และอธิบายการทำอาหารแก่ สมาชิกค่าย พร้อมตั้งคำถาม	สมาชิกค่ายดูการสาธิตการ ทำอาหารและตอบคำถาม ของวิทยากร	การสอนแบบสาธิตเป็นการสอนแบบ แสดงขั้นตอนเพื่อให้เรียนรู้จากการ สังเกต (พีเพอร์น สาครสินธุ์, 2524: 76)	1.1 - 1.2 สังเกตพฤติกรรมของ ผู้เขียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน		- สื่อจริงหรือวิดีโอทัศน์ - คอมพิวเตอร์ - โปรเจคเตอร์และ จอภาพ - โทรศัพท์และลำโพง - โปรแกรม Presentation นำเสนอคำศัพท์ - บัตรภาพ - คู่มือค่าย
ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์นำทาง 1. ออกเสียงคำศัพท์เดี่ยวกับ เครื่องปรุงและวิธีปรุงอาหาร และเข้าใจความหมายได้ ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ.1.1.2)	1.2 วิทยากรเปิดวิดีโอทัศน์ นำเสนอคำศัพท์และอธิบายที่ เกี่ยวข้องกับส่วนผสมเครื่องปรุง และวิธีปรุงอาหารแบบต่าง ๆ	สมาชิกค่ายดูวิดีโอทัศน์ และ ออกเสียงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ อาหาร เครื่องปรุงและ ลักษณะการปรุงอาหารแบบ ต่าง ๆ	เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้คำศัพท์ ผู้เรียนสามารถตั้งใจติดตามคำศัพท์ได้ ตลอดเวลา (ภัทรวดี สว่างภาพ, น.ป.ป.)			
มาตรฐานการ เรียนรู้	ศ1.1.1/ 1.1.2/ 1.1.3 ศ1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4 ศ1.3.1 ศ3.1.1 ศ4.1.1/ 4.1.2	(มาตรฐาน ศ 1.1.3) 4 เขียนข้อความที่เกี่ยวข้องกับ การทำอาหารตามลำดับ ขั้นตอนได้ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ 4.1.1)					
		2. ชั้นกิจกรรมเรื่องความ เข้าใจและฝึกทักษะ (Inlake Activity) การปรุงอาหาร (Cooking) 2.1 วิทยากรนำเล่นเกมจับคู่ (Matching game) โดยแบ่ง สมาชิกค่ายเป็นกลุ่ม ๆ วิทยากรแสดงรูปภาพ สมาชิก ถ่ายหน้าคำศัพท์ให้ตรงกับ รูปภาพ	สมาชิกค่ายจับกลุ่ม ๆ ละ เท่ากับ เคียวตัวแทนออกมา เล่นเกมจับคู่ศัพท์โดย สมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วม ในการเล่น	เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการ เรียนและฝึกภาษาที่ใช้ได้จริง (Weed, 1975: 304 - 305)	สังเกตพฤติกรรมของผู้เขียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน		

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
The Favorite Menu	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายสามารถใช้	2. ชั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity)					
แนวเวอร์	ภาษาเพื่อนพยาย						
โภชนา (ต่อ)	ตามลำดับขั้นตอนได้						
	จุดประสงค์นำทาง	2.2 วิทยากรให้สมาชิกค่ายทำ					
ระยะเวลา	1. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ	แบบฝึกเลือกคำเกี่ยวกับ	สมาชิกค่ายรวมกลุ่มกันทำ	เพื่อฝึกฝนการใช้คำศัพท์เรียนมาให้	ความถูกต้องการตอบคำถามในแบบ	แบบฝึก	- คอมพิวเตอร์
3-4 ชั่วโมง	เครื่องปรุงและวิธีปรุงอาหาร	วิธีการปรุงอาหารแล้วเขียนลงในช่องว่างประโยคโดยสื่อ	ให้นักเรียนตรวจคำตอบในใบเฉลยด้านหลังของสมุด	เกิดความคล่องแคล่วมากขึ้น (River, 1968: 97 – 105)	ฝึก โดยใช้เกณฑ์ความถูกต้องถูกต้อง ร้อยละ 80		- โปรเจคเตอร์และจอภาพ
มาตรฐานการเรียนรู้	และเข้าใจความหมายได้	ถูกต้อง	ความเห็นตรงกับรูปภาพ				- ไมโครโฟนและลำโพง
๑1.1.1/ 1.1.2/ 1.1.3	ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ.1.1.2)						- โปรแกรม Presentation
๑1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4	2. เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวิธีประกอบอาหารได้	2.3 วิทยากรใช้โปรแกรม Presentation อธิบายเรื่องการเขียนลำดับขั้นตอน(Explaining a Process) ได้แก่ first, then, next, after that, at the same	สมาชิกค่ายฟังคำอธิบายเรื่องการเขียนลำดับขั้นตอน (Explaining a Process) พร้อมตอบคำถามจากวิทยากร	เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนสามารถฝึกปฏิบัติความอย่าง ต่อเนื่องเพราะโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีทั้ง ภาพ เสียง และข้อความจึงน่าสนใจกว่าพูดบรรยายอย่างเดียว (สุดอนันต์ สิบธวานนท์ . 2552 : 74-75)	สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน		- สื่อเสียง
๑3.1.1/ ๑4.1.1/ 4.1.2	3. เลือกใช้คำกรออธิบายกรรณวิธี(Explaining a Process)	finally เป็นต้น					- สมุดค่าย
	(มาตรฐาน ศ.1.3.1)						
	4. เขียนข้อความที่เกี่ยวข้องกับการทำอาหารตามลำดับขั้นตอนได้ถูกต้อง	2.4 วิทยากรให้สมาชิกค่ายทำแบบฝึกทักษะ ในสมุดค่ายและเฉลยคำตอบ	สมาชิกค่ายทำแบบฝึกหัดและตรวจคำตอบ	ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และตัดสินใจปัญหาได้ด้วยตนเองเป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก (สมศักดิ์ หินสุระเวรณ . 2540: 106)	ความถูกต้องการตอบคำถามในแบบฝึก โดยใช้เกณฑ์ความถูกต้องถูกต้อง ร้อยละ 80	แบบฝึก	
	(มาตรฐาน ศ.4.1.1)						

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/แนวคิด/เทคนิคการเรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงานของรายจ่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ผู้เรียน				
The Favorite Menu แบบเวอร์ โภชนา (ต่อ)	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายสามารถใช้ภาษาเพื่อขยายตามลำดับชั้นสอนได้	3. ชิ้นผลลัพธ์ (Output) การปรุงอาหาร (Cooking)	สมาชิกค่ายช่วยกันทำอาหารโดยใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแต่งประโยคแสดงขั้นตอนการทำ หรือภาพประกอบ	เป็นการเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-base Learning) ผู้เรียนมีความอิสระในการใช้ภาษาและเชื่อมโยงถ่ายโอนความรู้ที่ได้เรียนไปเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยการใช้ปฏิบัติ (แบบผา เมืองทอง ม.ป.ป)	ประเมินการเขียน ประกอบด้วย - การใช้ภาษา - เนื้อหา ประเมินคุณภาพชิ้นงาน ประกอบด้วย - ความสมบูรณ์ของชิ้นงาน - ความคิดสร้างสรรค์	หนังสือเล่มเล็ก	- ไมโครโฟนและลำโพง - ตัวอย่างหนังสือเล่มเล็ก
ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์นำทาง 1. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องปรุงและวิธีปรุงอาหารและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ.1.1.2)	3.1 วิทยากรให้สมาชิกค่ายช่วยกันทำตำราอาหารกลุ่ม 2 รายการ โดยแบ่งเป็นอาหารคาว 1 ชนิด อาหารหวาน 1 ชนิด วิทยากรอธิบายการทำหนังสือเล่มเล็กพร้อมตัวอย่างหนังสือ	ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอผลงาน	เป็นการนำเสนอผลงานที่เกิดจากการเรียนรู้ตั้งแต่ต้น ชิ้นงานที่แสดงออกมาเป็นการพิสูจน์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Bilash, O., n.d.)	สังเกตการณ์พูด ประกอบด้วย - ความถูกต้อง - ความคงแคล่ว - การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียง ประกอบด้วย		
มาตรฐานการเรียนรู้ ศ1.1.1/ 1.1.2/ 1.1.3 ศ1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4 ศ1.3.1 ศ3.1.1 ศ4.1.1/ 4.1.2	2. เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวิธีประกอบอาหารได้ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ.1.1.3) 3. เลือกใช้คำการอธิบายกรรมวิธี(Explaining a Process) (มาตรฐาน ศ.1.3.1) 4. เขียนข้อความที่เกี่ยวกับการทำอาหารตามลำดับชั้นสอนได้ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ.4.1.1)	3.2 วิทยากรเลือกตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอตำราอาหารที่สมาชิกค่ายทำ	สมาชิกค่ายและวิทยากรร่วมกันสรุปความรู้ที่เรียนมา	เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่แท้จริงหลังจากผ่านกระบวนการเรียนรู้จากกิจกรรมในบทเรียน (Peter Schwartz et al, 2001: 2)	สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก		

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
Sight and Label ภาษา สัญลักษณ์	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายเข้าใจ ความหมายและสื่อสารภาพ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับป้าย สัญลักษณ์และทิศทางได้	1. ชั้นป้อนความรู้ใหม่ (Comprehensive Input) ป้ายสัญลักษณ์ (Signs and Labels)	สมาชิกค่ายดูวีดิทัศน์และทำ ท่าทางตามเพลง Move Left! Directions Song For Kids และ Learn Useful Signs Train - learning useful signs for kids	เทคนิคการสอนโดยใช้เพลงเพื่อสร้าง แรงจูงใจในการเรียนรู้ และส่งเสริม ให้เกิดการเรียนรู้และสร้างความจำระยะ ยาว (Murphy, 1990) และทำให้ผู้เรียน เกิดความอิสระในการทำกิจกรรมซึ่ง นำไปสู่การค้นพบการเรียนรู้ได้ในอนาคต (เดชา วิยะจิววิยะ, 2524)	1.1 – 1.2 สังเกตพฤติกรรมของ ผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน	- คอมพิวเตอร์ - จอมอนิเตอร์ - ไมโครโฟนและลำโพง - โปรแกรม Presentation - ไมโครโฟนและลำโพง - คู่มือค่าย - สมุดค่าย	
มาตรฐานการเรียนรู้	จุดประสงค์นำทาง 1. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ ป้ายสัญลักษณ์และทิศทาง ได้ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ.1.1.2) 2. เลือป้ายสัญลักษณ์ให้ ตรงกับข้อความ (มาตรฐาน ศ.1.1.3) 3. พุคแสดงข้อมูลเกี่ยวกับ การบอกทิศทาง (มาตรฐาน ศ.1.2.4) 4. เขียนบอกเส้นทางในการ เดินทางได้ (มาตรฐาน ศ.1.3.1)	1.2 วิทยานำเสนอคำศัพท์ เกี่ยวกับป้ายสัญลักษณ์และ ทิศทางสมาชิกค่ายออกเสียง ตามพร้อมทำความเข้าใจ ความหมายของเครื่องหมาย และสัญลักษณ์ ผ่านโปรแกรม Presentation	สมาชิกค่ายเรียนรู้คำศัพท์ ออกเสียงคำศัพท์ที่วิทยากร นำเสนอและตอบคำถาม จากวิทยากร	เพื่อฝึกฝนการใช้คำศัพท์ที่เรียนมาให้ เกิดความคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น (River, 1968: 97 – 105)			

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
Sign and Label ภาษาสัญลักษณ์	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายเข้าใจ ความหมายและสื่อสารการ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับป้าย สัญลักษณ์และทิศทางได้	2. ชั้นกิจกรรมเพื่อความ เข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) ป้ายสัญลักษณ์ (Signs and Labels)	สมาชิกค่าย	เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดย ผู้เรียนมีกิจกรรมที่ต้องสื่อสารกับ และ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตัดสินใจในการ แก้ปัญหา (Lee, 1995)	2.1 - 2.2. สังเกตพฤติกรรมของ ผู้เขียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในท่าทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน		- บัตรภาพ - สมุดค่าย - คู่มือค่าย
ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	ถูกต้อง	2.1 วิทยากรนำสมาชิกเล่นเกม พยายกระซิบ (Whispering game) โดยวิทยากรแสดงบัตร ภาพให้ส่วนหน้าแต่ละกลุ่มดู แล้วให้ไปกระซิบกับสมาชิกใน กลุ่มตนเอง กลุ่มใดออกมาตอบ ได้ก่อนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ	สมาชิกช่วยเล่นเกมพยาย กระซิบ (Whispering game) โดยฟังกติกาการ เล่นจากวิทยากร	เป็นเทคนิคการสอนโดยใช้สถานการณ์ จำลอง (Simulation) ผู้เขียนมีการ ตรวจสอบทางพฤติกรรมและเสริมสร้าง ประสบการณ์ในการเรียนรู้โดย แสดงออกภายใต้สถานการณ์จำลองที่ กำหนด (สมบุญ ณ เชียงดี ณ อยุธยา, 2525)			
มาตรฐานการ เรียนรู้ ศ1.1.1/ 1.1.2/ 1.1.3 ศ1.2.1/ 1.2.2 1.2.4 ศ1.3.1 ศ3.1.1 ศ4.1.1/ 4.1.2	จุดประสงค์นำทาง 1. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ ป้ายสัญลักษณ์และทิศทาง ได้ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ.1.1.2) 2. เลือกป้ายสัญลักษณ์ให้ ตรงกับข้อความ (มาตรฐาน ศ.1.1.3) 3. หาคำแสดงหรือพูดเกี่ยวกับ การบอกทิศทาง (มาตรฐาน ศ.1.2.4) 4. เขียนบอกเส้นทางในการ เดินทางได้ (มาตรฐาน ศ.1.3.1)	2.2 วิทยากรนำสมาชิกเล่า บทบาทสมมติ (Role Play) โดยให้สมาชิกค่ายสมมติว่า กำลังรับรถ วิชาแสดงป้าย จราจร สมาชิกค่ายต้องทำตาม ป้ายสัญลักษณ์ให้ถูกต้อง	สมาชิกค่ายอื่นทำท่าซบซก เมื่อวิทยากรแสดงป้าย จราจรให้สมาชิกค่ายปฏิบัติ ตามป้ายที่ปรากฏ ; และตอบ ว่าเป็นป้ายสัญลักษณ์ใด				
		2.3 วิทยากรแนะนำการทำ แบบฝึกหัด เรื่องป้าย สัญลักษณ์ในสมุดค่ายและ เจดยคำตอบ	สมาชิกค่ายทำแบบฝึก ทักษะเรื่องป้ายสัญลักษณ์ ในสมุดค่ายและตรวจ คำตอบ	ผู้เขียนสามารถเรียนรู้และตัดสินใจ ปัญหาได้ด้วยตนเองเป็นารจัดการ เรียนรู้โดยใช้แบบฝึก (สมศักดิ์ สันสุระ เวรณู, 2540: 106)	ความถูกต้องการตอบคำถามในแบบ ฝึก โดยใช้เกณฑ์ความถูกต้องถูกต้อง ร้อยละ 80	แบบฝึก	

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
Sign and Label	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายเข้าใจ	2. ชั้นกิจกรรมเพื่อความรู้ เข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) ป้ายสัญลักษณ์ (Signs and Labels) (๒๑)		เป็นกิจกรรมค่ายแบบสำรวจภาคสนาม และเป็นไว้เทคนิคการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) (Johnson and Johnson, 1992) และเทคนิคการเรียนรู้เชิงสถานการณ์ (Situated Learning) เป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ร่วมมือกัน โดยแต่ละคนมีหน้าที่หรือความสามารถที่แตกต่างกันมาช่วยเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (Brown, Collins & Duguid, 1989)	สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความร่วมมือของสมาชิก - ความสนุกสนาน	- ลางทางชุมทรัพย์ - สติกเกอร์ - ป้ายบอกทิศทางและตำแหน่ง - ไม้บรรทัด - กรรไกร - กระดาษกึ่งมันกึ่งใส - ดินสอ - ปากกาสีเมจิก - ไม้จิ้มฟันและผ้าโพง	
ภาษา สัญลักษณ์	ความหมายและสิ่งสาธิตการ โยงข้อมูลเกี่ยวกับป้าย	2 4 วิทยากรนำสมาชิกค่ายทำ กิจกรรม Walk rally โดย วิทยากรแจกปรีชาฉายทาง ชุมทรัพย์ให้สมาชิกค่ายแต่ละ กลุ่มหาสมบัติโจรสลัดที่ซ่อนไว้ กลุ่มไหนหาสมบัติได้ครบก่อน เป็นผู้ชนะ	สมาชิกค่ายแต่ละกลุ่มเปิด ปรีชาฉายทาง อ่าน ข้อความแล้วเดินตาม คำบอกเพื่อนหาสมบัติโจรสลัด เมื่อหาสมบัติเจอ สติกเกอร์ติดลงในป้ายทาง ชุมทรัพย์ด้วย				
สัญลักษณ์	โยงข้อมูลเกี่ยวกับป้าย	2 4 วิทยากรนำสมาชิกค่ายทำ กิจกรรม Walk rally โดย วิทยากรแจกปรีชาฉายทาง ชุมทรัพย์ให้สมาชิกค่ายแต่ละ กลุ่มหาสมบัติโจรสลัดที่ซ่อนไว้ กลุ่มไหนหาสมบัติได้ครบก่อน เป็นผู้ชนะ	สมาชิกค่ายแต่ละกลุ่มเปิด ปรีชาฉายทาง อ่าน ข้อความแล้วเดินตาม คำบอกเพื่อนหาสมบัติโจรสลัด เมื่อหาสมบัติเจอ สติกเกอร์ติดลงในป้ายทาง ชุมทรัพย์ด้วย				
ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์นำทาง 1 ออกเสียงคำศัพท์ เกี่ยวกับป้ายสัญลักษณ์ และทิศทางได้ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ.1.1.2)	2 4 วิทยากรนำสมาชิกค่ายทำ กิจกรรม Walk rally โดย วิทยากรแจกปรีชาฉายทาง ชุมทรัพย์ให้สมาชิกค่ายแต่ละ กลุ่มหาสมบัติโจรสลัดที่ซ่อนไว้ กลุ่มไหนหาสมบัติได้ครบก่อน เป็นผู้ชนะ	สมาชิกค่ายแต่ละกลุ่มเปิด ปรีชาฉายทาง อ่าน ข้อความแล้วเดินตาม คำบอกเพื่อนหาสมบัติโจรสลัด เมื่อหาสมบัติเจอ สติกเกอร์ติดลงในป้ายทาง ชุมทรัพย์ด้วย				
มาตรฐานการเรียนรู้ ศ.1.1.1, 1.1.2 1.1.3 ศ.2.1.1, 1.2.2 1.2.4 ศ.3.1 ศ.3.1 ศ.4.1.1, 4.1.2	2. เลือกป้ายสัญลักษณ์ให้ ตรงกับข้อความ (มาตรฐาน ศ.1.1.3) 3. หาคำแสดงข้อมูลเกี่ยวกับ การบอกทิศทาง (มาตรฐาน ศ.1.2.4) 4. เขียนบอกเส้นทางในการ เดินทางได้ (มาตรฐาน ศ.1.3.1)	3. ชั้นผลลัพธ์ (Output) ป้ายสัญลักษณ์ (Signs and Labels) 3.1 วิทยากรให้สมาชิกค่าย ทำฉายทางชุมทรัพย์ด้วยเปิดวี ทัศน์คำอธิบายทำ How to make a treasure map? 3.2 วิทยากรเลือกตัวแทนแต่ละ กลุ่มออกมานำเสนอแผนที่ฉาย ทางชุมทรัพย์ของกลุ่ม	สมาชิกค่ายนำปรีชาฉาย ทาง นำตำแหน่งที่ฉายทาง และเขียนหรือใช้สัญลักษณ์ เพื่อบอกรายละเอียดการ เดินทาง ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมา นำเสนอผลงาน	เป็นการเรียนรู้ด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกกระบวนการค้นหา ความรู้ มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ มี อิสระและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ใน การทำงาน (ประพนธ์ เจริญ, 2631) เป็นการนำเสนอผลงานที่เกิดจากการ เรียนรู้ตั้งแต่ต้น ชิ้นงานที่แสดงออกมา เป็นการพิสูจน์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Blash, O., n.d.)	ประเมินคุณภาพชิ้นงาน ประกอบด้วย - ความสมบูรณ์ของชิ้นงาน - ความคิดสร้างสรรค์	ค่ายทาง ชุมทรัพย์	
					สังเกตการณ์ ประกอบด้วย - ความถูกต้อง - ความคล่องแคล่ว - การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียง ประกอบบทพูด		

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
My Idol คนรักมันดาลา ใจ ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง มาตรฐานการ เรียนรู้ ร 1.1.1: 1.1.2: 1.1.3 ร 1.2.1: 1.2.2: 1.2.4: 1.2.5 ร 1.3.1: 1.3.3 ร 3.1.1 ร 4.1.1: 4.1.2	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายมีความสามารถ สื่อสารให้ข้อมูลลักษณะ รูปร่างได้ จุดประสงค์นำทาง 1 อธิบายคำศัพท์เกี่ยวกับ ลักษณะรูปร่างและ บุคลิกภาพได้ (มาตรฐาน ร 1.1.2) 2 พูดบรรยายลักษณะ รูปร่างและบุคลิกภาพได้ (มาตรฐาน ร 1.2.4) 3 เขียนประโยคบรรยาย ลักษณะรูปร่างและ บุคลิกภาพได้ (มาตรฐาน ร 1.3.1) 4 พูดแสดงเหตุผลประกอบ ได้ (มาตรฐาน ร 1.2.5: 1.3.3)	1. <u>ชั้นป้อนความรู้ใหม่</u> (<u>Comprehensive Input</u>) <u>รูปร่างลักษณะ (Character)</u> 1.1 วิทยากรเล่นเกมใครเอ่ย (Who am I?) โดยวิทยากร แสดงรูปภาพของบุคคลที่มี ชื่อเสียง แล้วให้สมาชิกค่าย ทายว่าเป็นใคร	สมาชิกค่ายแบ่งกลุ่ม เล่น เกมใครเอ่ย (Who am I?)	เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นใน การเรียนรู้ (Weed, 1976: 304 – 305) และ เป็นการช่วยเสริมซึ่งกันและกัน ภายในกลุ่ม (ฐิติมา ฉิมเปียกร, 2536)	1.1 – 1.3 <u>สังเกตพฤติกรรมของ</u> <u>ผู้เขียน</u> <u>ประกอบด้วย</u> - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน		- บัตรภาพ - คอมพิวเตอร์ - โปรเจคเตอร์และ จอภาพ - ไมโครโฟนและลำโพง - สมุดค่าย - คู่มือค่าย
		1.2 วิทยากรใช้โปรแกรม Presentation บรรยายเกี่ยวกับ บุคคลที่มีชื่อเสียงแต่ละคน โดย บอกอาชีพหรืองานที่ทำ การ แต่งกาย และลักษณะรูปร่าง ของแต่ละคน	สมาชิกค่ายหังล่าบรรยาย และตอบคำถามจาก วิทยากร	เพื่อลดเวลาและประหยัดทรัพยากร บุคคลในการสอน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย ขึ้น เกิดความชัดเจนและสื่อความหมาย ที่ดี นอกจากนี้ผู้เรียนยังเกิดความสนใจ ในการเรียนทำให้ผู้เรียนตื่นตัว (จอบุญ จิราภาพ, 2542)			
		1.3 วิทยากรนำเสนอคำศัพท์ เกี่ยวกับลักษณะรูปร่าง หน้าตา ของบุคคล พร้อมกับสมาชิก ค่ายออกเสียงตามให้ถูกต้อง	สมาชิกค่ายเรียนรู้คำศัพท์ ออกเสียงคำศัพท์ที่วิทยากร นำเสนอและตอบคำถาม จากวิทยากร	เพื่อฝึกฝนการใช้คำศัพท์ที่เรียนมาให้ เกิดความคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น (River, 1968: 97 – 105)			
		2. <u>ชั้นกิจกรรมเพื่อความรู้</u> <u>เข้าใจและฝึกทักษะ (Intake</u> <u>Activity) รูปร่างลักษณะ</u> <u>(Character)</u> 2.1 วิทยากรอธิบายการบอก ลักษณะรูปร่างหน้าตา นั่ง จากนั้นให้ทำแบบฝึกทักษะทาง ภาษา พร้อมเฉลยในภายหลัง	สมาชิกค่ายศึกษาใบความรู้ พร้อมทั้งทำแบบฝึกหัดและ ตรวจคำตอบ	ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และตัดสินใจ ปัญหาได้ด้วยตนเองเป็นบริหารจัดการ เรียนรู้โดยใช้แบบฝึก (สมศักดิ์ สีนสุระ เวรณ, 2540: 105)		ความถูกต้องการตอบคำถามในรูปแบบ ฝึก โดยใช้เกณฑ์ความต้องถูกต้อง ร้อยละ 80	แบบฝึก

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
My Idol คนรักบันทึกล ใจ	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายมีความสามารถ สื่อสารให้ข้อมูลลักษณะ รูปร่างได้	2. ชิ้นกิจกรรมเพื่อความ เข้าใจและฝึกทักษะ (Interact Activty)รูปร่างลักษณะ (Character) (ชื่อ)					
ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์นำทาง 1. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ ลักษณะรูปร่างและ บุคลิกภาพได้ ศ1.1.1/ 1.1.2/ 1.1.3 ศ1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4/ 1.2.5 ศ1.3.1/ 1.3.3 ศ3.1.1 ศ. 4.1.1/ 4.1.2	2.2 วิทยากรให้สมาชิกค่ายฝึก พูดการบรรยายลักษณะรูปร่าง หน้าตาของบุคคลในภาพ โดย วิทยากรแจกบัตรภาพผู้คนแล้ว ให้สมาชิกภายในกลุ่มบรรยาย ตามบัตรภาพที่ได้รับ	สมาชิกค่ายแต่ละคนเลือก ภาพและบรรยาย ลักษณะรูปร่างตามรูปที่ได้ ให้เพื่อนภายในกลุ่มฟัง	เป็นการสอนโดยเน้นการใช้ภาษาของ นักเรียนเป็นหลัก เน้นปฏิสัมพันธ์ ระหว่างครูและนักเรียนเป็นสำคัญ วิทยากรจะเป็นผู้คอยกระตุ้นให้ผู้เรียน อยากแสดงออกทางภาษา และ ช่วยเหลือแนะนำและแก้ไขการใช้ภาษา ให้ถูกต้อง (สำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540)	ประเมินการพูด ประกอบด้วย - ความถูกต้อง - ความคล่องแคล่ว - การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียง ประกอบการพูด		- บัตรภาพ - สมุดค่าย - คู่มือ - ลำโพงและไมโครโฟน
มาตรฐานการ เรียนรู้	3. เขียนประโยคบรรยาย ลักษณะรูปร่างและ บุคลิกภาพได้ (มาตรฐาน ศ1.3.1) 4. หาคะแสดงเหตุผลประกอบ ได้ (มาตรฐาน ศ1.2.5/ 1.3.3)	2.3 วิทยากรให้สมาชิกค่าย ศึกษาเรื่องลักษณะบุคลิกภาพ ในสมุดค่าย ทำแบบฝึกทักษะ ทางภาษาและเจดอในภายหลัง	สมาชิกค่ายศึกษาเรื่อง ลักษณะบุคลิกภาพในสมุด ค่าย ทำแบบฝึกหัดและ ตรวจคำตอบ	ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และตัดสินใจ ปัญหาได้ด้วยตนเองเป็นการจัดการ เรียนรู้โดยใช้แบบฝึก (สมศักดิ์ สีนุระ เวชญ์, 2540: 106)	ความถูกต้องการตอบคำถามในแบบ ฝึก โดยใช้เกณฑ์ความต้องถูกต้อง ร้อยละ 80	แบบฝึก	
		2.4 วิทยากรนำเสนอบท My idol โดย วิทยากรจะบอก ลักษณะรูปร่าง ให้สมาชิกค่าย หาเพื่อนที่มีลักษณะดังกล่าว วิทยากรตรวจสอบความ ถูกต้อง	เมื่อวิทยากรพูดลักษณะ รูปร่างแล้ว สมาชิกค่าย ค้นหาเพื่อนที่มีลักษณะตรงกับ คำบรรยายของวิทยากร เมื่อ เจอแล้วให้จับมือเพื่อนนั้นลง และพูดว่า Hooray !	เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการ เรียนและฝึกภาษาที่เร้าใจได้จึง (Weed, 1975: 304 – 305)	สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน		

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
My Idol คนรักบันคาล ใจ	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายมีความสามารถ สื่อสารให้ข้อมูลลักษณะ รูปร่างได้	3. ชั้นผลลัพธ์ (Output) รูปร่างลักษณะ (Character)					
ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์นำทาง 1. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ ลักษณะรูปร่างและ บุคลิกภาพได้ ศ1.1.1/ 1.1.2/ 1.1.3 ศ1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4/ 1.2.5 ศ1.3.1/ 1.3.3 ศ3.1.1 ศ. 4.1.1/ 4.1.2	3.1 วิทยากรให้สมาชิกค่ายทำ บัตรภาพบุคคลต้นแบบ (Idol)	สมาชิกค่ายทำบัตรภาพโดย ให้นักเรียนวาดรูปบุคคลที่ นักเรียนเป็น แล้วเขียน บรรยายลักษณะรูปร่าง หน้าตาที่อยากเป็น พร้อม ตกแต่งการ์ดให้สวยงาม	เป็นการเรียนรู้แบบโครงงาน (Project- base Learning) ผู้เรียนมีความเข้าใจใน การใช้ภาษาและเชื่อมโยงคำอธิบาย ความรู้ที่ได้เรียนให้เข้ากับสถานการณ์ ต่าง ๆ ด้วยการใช้ปฏิบัติ (บทบาท เนิจจริง, ม.ป.ป)	ประเมินคุณภาพชิ้นงาน ประกอบด้วย - ความสมบูรณ์ของชิ้นงาน - ความคิดสร้างสรรค์	บัตรภาพ	- กระดาษ A4 - ดินสอสี - ปากกาเมจิก - ยางลบ - ไม้บรรทัด - ตาข่าย Bingo - คำโพงและไมโครโฟน
มาตรฐานการ เรียนรู้	2. หุคบรรยายลักษณะ รูปร่างและบุคลิกภาพได้ (มาตรฐาน ศ1.2.4) 3.เขียนประโยคบรรยาย ลักษณะรูปร่างและ บุคลิกภาพได้ (มาตรฐาน ศ1.3.1) 4. หุคแสดงเหตุผลประกอบ ได้ (มาตรฐาน ศ1.2.5/ 1.3.3)	3.2 วิทยากรเลือกตัวแทนแต่ละ กลุ่มออกมานำเสนอผลงาน บัตรบุคคลต้นแบบ (Idol) ของ ตนเองพร้อมทั้งให้เหตุผล สั้น ๆ ในวาจาท	สมาชิกค่ายที่ได้รับการเลือก ออกมานำเสนอผลงาน ตนเอง พร้อมทั้งให้เหตุผล สั้น ๆ ในวาจาท	เป็นการนำเสนอผลงานที่เกิดจากการ เรียนรู้ตั้งแต่ต้น จนถึงที่แสดงออกมา เป็นการพิสูจน์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Bilash, O., n.d.)	สังเกตการณ์หุค ประกอบด้วย - ความถูกต้อง - ความคล่องแคล่ว - การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียง ประกอบการหุค		
		3.3. วิทยากรทบทวนความรู้ที่ เรียนมาด้วยการเล่นเกม Bingo วิทยากรแจกกระดาษ Bingo และอธิบายกติกาการเล่นให้ สมาชิกค่ายทราบ วิทยากรอ่าน คำศัพท์ให้สมาชิกฟัง	สมาชิกค่ายเขียนคำศัพท์ เกี่ยวกับรูปร่างลักษณะลง ในตาราง สมาชิกค่ายทำ เครื่องหมายลงบนคำที่ตรง กับคำของวิทยากรอ่าน จนกว่าสมาชิกค่ายคนใดจะ Bingo	เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่แท้จริงหลัก จากผ่านกระบวนการเรียนรู้จากกิจกรรม ในบทเรียน (Peter Schwartz et al. 2001: 2) และเป็นรูปแบบการเล่นที่ ส่งเสริมภาษาและความจำ (ทีสนา แรนมณี, 2532)	สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการเล่น - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน		

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
Culture Shock หลากหลาย วัฒนธรรม	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายเข้าใจความ วัฒนธรรม	1. ชั้นป้อนความรู้ใหม่ (Comprehensive Input) วัฒนธรรม (Culture) เจ้าของภาษาและของไทย					
ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์นำทาง 1. แสดงออกภาษากายใน แต่ละภูมิภาคของโลกได้ (มาตรฐาน ศ1.1.3)	1.1 วิทยากรแจกข้อสอบก่อน เรียน	สมาชิกค่ายทำแบบทดสอบ ก่อนทำกิจกรรม	เป็นการทดสอบความรู้เดิมของผู้เรียน เกี่ยวกับวัฒนธรรมของไทยและต่างชาติ ของ (วารินทร์ วัฒนพรหม, 2542)	ผลสัมฤทธิ์การทดสอบก่อนเรียน		<ul style="list-style-type: none"> - ข้อสอบก่อนเรียน - คอมพิวเตอร์ - โปรเจคเตอร์และ ไมโครโฟน - ลำโพงแอมป์ไมโครโฟน - สมุดค่าย - คู่มือค่าย
มาตรฐานการ เรียนรู้ ศ1.1.1/ 1.1.2/ 1.1.3/ 1.1.4 ศ.1.2.2/ 1.2.4/ 1.2.5 ศ1.3.2 ศ2.1.1/ 2.1.3 ศ2.2.1/ 2.2.2 ศ3.1.1 ศ4.1.1 ศ4.2.1	2. เข้าใจความแตกต่าง ภาษากายในแต่ละภูมิภาค ของโลก(มาตรฐาน ศ2.2.1) 3. ตอบคำถามเกี่ยวกับ ความแตกต่างทาง วัฒนธรรมได้(มาตรฐาน ศ 2.2.1) 4. หาความรู้และ เปรียบเทียบความแตกต่าง ของวัฒนธรรมไทยและ วัฒนธรรมสากลได้ (มาตรฐาน ศ2.2.2) 5. จัดกิจกรรมภาษา และวัฒนธรรมตามความ สนใจของตนเอง (มาตรฐาน ศ2.1.3)	1.2 วิทยากรนำเสนองาน ทำทาง ในกาทำหยาของประเทศ ต่าง ๆ และภาษาที่ทางที่มี ความหมายต่างกันทั่วโลก โดยใช้วีดิทัศน์เกี่ยวกับ Culture Shock พร้อมอธิบายเรื่องราว ต่าง ๆ ให้กับสมาชิกค่ายเข้าใจ	สมาชิกค่ายดูวิดีโอ เกี่ยวกับ Culture Shock และตอบคำถามกับวิทยากร	การเรียนรู้ได้ใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อสื่อถึง ความแตกต่างของวัฒนธรรมเจ้าของ ภาษาของไทยให้เข้าใจง่ายและชัดเจน ยิ่งขึ้น (ชอญญู จิรานุกาพ, 2542)	สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน		
		1.3 วิทยากรทบทวนความรู้ คลัง โดยให้นักเรียนแสดงภาษา กายตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ กำหนด	สมาชิกค่ายแสดงภาษากาย ตามสถานการณ์ที่วิทยากร บอก	เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่แท้จริง หลังจากผ่านกระบวนการเรียนรู้จาก กิจกรรม (Peter Schwartz et al, 2001: 2)	สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน - ความถูกต้องของท่าทาง		
		2.1 วิทยากรให้สมาชิกค่ายอ่าน เรื่อง Culture Shock Thailand แล้วทำแบบฝึกหัดในสมุด ค่ายพร้อมเฉลยในภายหลัง	สมาชิกค่ายฝึกการอ่าน โดย อ่าน เรื่อง Culture Shock Thailand และทำแบบฝึกหัด พร้อมตรวจคำตอบ	เป็นการฝึกทักษะการอ่าน โดยใช้รูปแบบ การสอนแบบ PANORAMA (Edwards, 1973) ได้แก่ ชั้นเตรียม ชั้นอ่าน และชั้น สรุป	ความถูกต้องการตอบคำถามในรูปแบบ ฝึก โดยใช้เกณฑ์ความถูกต้อง ร้อยละ 80	แบบฝึก	

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
Culture Shock หลากหลาย วัฒนธรรม ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายเข้าใจความ แตกต่างด้านวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาและของไทย	2. ชิ้นกิจกรรมเพื่อความรู้ เข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Ability) วัฒนธรรม (Culture) (ต่อ) 2.2 วิทยากรให้สมาชิกค่าย ระดมสมอง (Brainstorming) เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ วัฒนธรรมของคนบนโลกมี ความแตกต่างกัน และทำ แผนที่ความคิด (Mind Map) แสดงปัจจัยที่เกี่ยวข้องความ แตกต่างทางวัฒนธรรมพร้อม ตกแต่งชิ้นงานให้สวยงาม	สมาชิกค่ายแต่ละกลุ่ม ประชุมเพื่อเสนอความคิด เกี่ยวกับปัจจัยอะไรที่ทำให้ เกิดความแตกต่างด้าน วัฒนธรรม และจัดทำ แผนผังความคิด (Mind Mapping) แสดงความคิด ของสมาชิกค่ายพร้อม ตกแต่งชิ้นงานให้สวยงาม	เป็นการส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นเพื่อ หาแนวทางการแก้ปัญหาให้ได้มาก ที่สุดในช่วงเวลาจำกัด (Rowlinson, 1988) และ แสดงความคิดเห็นรอบด้าน ออกมาอย่างเป็นระบบ เป็นรูปธรรม ช่วยการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) (Buzan and Buzan, 1997)	สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน ประเมินคุณภาพชิ้นงาน ประกอบด้วย - ความสมบูรณ์ของชิ้นงาน - ความคิดสร้างสรรค์	แผนผัง ความคิด (Mind Map)	- กระดาษปรีฟ - ปากกาสีเมจิก - ลำโพงและไมโครโฟน
มาตรฐานการ เรียนรู้ ศ 1.1.1: 1.1.2: 1.1.3: 1.1.4 ศ 1.2.2: 1.2.4: 1.2.5 ศ 1.3.2 ศ 2.1.1: 2.1.3 ศ 2.2.1: 2.2.2 ศ 3.1.1 ศ 4.1.1 ศ 4.2.1	จุดประสงค์นำทาง 1 ปฏิบัติภาษาภายในและละ ภูมิภาคของโลกได้ (มาตรฐาน ศ 1.1.3) 2. เข้าใจความแตกต่าง ภาษาภายในแต่ละภูมิภาค ของโลก(มาตรฐาน ศ 2.2.1) 3. ตอบคำถามเกี่ยวกับ ความแตกต่างทาง วัฒนธรรมได้(มาตรฐาน ศ 2.2.1) 4. มีความรู้และ เปรียบเทียบความแตกต่าง ของวัฒนธรรมไทยและ วัฒนธรรมสากลได้ (มาตรฐาน ศ 2.2.2) 5. จัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความ สนใจของตนเอง (มาตรฐาน ศ 2.1.3)	3. ชิ้นผลลัพธ์ (Output) วัฒนธรรม (Culture) 3.1 วิทยากรนำแผ่นกน Helium Roll – Duct Tape Teambuilding Game วิทยากรออกคำสั่ง Up, Down, Left, Right คำสั่งให้สมาชิกค่ายทำตาม เงิน Up ยกนิ้วขึ้นสูง Down เลื่อนนิ้วลงล่าง Left ให้เคลื่อนตัวไป ทางซ้าย Right ให้เคลื่อนตัวไป ทางขวา โดยนำมาให้รองตกลงพื้น	สมาชิกค่ายแต่ละกลุ่มขึ้น เป็นวงกลม ยืนนิ้วชี้ออกมา และกันที่จุดศูนย์กลาง วงกลม วิทยากรวางภาระนะ บนนิ้ว เมื่อวิทยากรออก คำสั่งให้สมาชิกค่ายทำตาม เงิน Up ยกนิ้วขึ้นสูง Down เลื่อนนิ้วลงล่าง Left ให้เคลื่อนตัวไป ทางซ้าย Right ให้เคลื่อนตัวไป ทางขวา โดยนำมาให้รองตกลงพื้น	เพื่อสร้างความกระตือรือร้นในการเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความสามารถ อย่างอิสระเตรียมตัวทำงานกลุ่มโดยใช้ กิจกรรมนั้นหน้าภาคร่วมช่วย (จับห้ มือ่งสี, 2534)	สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการเล่น - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน		

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/แนวคิด/เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยาการ/ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ผู้เรียน				
Culture Shock หลากหลาย วัฒนธรรม	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายเข้าใจความ แตกต่างด้านวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาและของไทย	3. จินลทัศน์ (Output) วัฒนธรรม (Culture) (ต่อ)					
ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์นำทาง 1 ปฏิบัติภาษาในและ ภูมิภาคของโลกได้ (มาตรฐาน ศ.1.1.3) 2 เข้าใจความแตกต่าง ภาษาภายในแต่ละภูมิภาค ของโลก(มาตรฐาน ศ.2.2.1) 3. ตอบคำถามเกี่ยวกับ ความแตกต่างทาง วัฒนธรรมได้(มาตรฐาน ศ 1.1.4/ 2.2.1) 4. หาความรู้และ เปรียบเทียบความแตกต่าง ของวัฒนธรรมไทยและ วัฒนธรรมสากลได้ (มาตรฐาน ศ.2.2) 5 จัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความ สนใจของตนเอง (มาตรฐาน ศ.2.1.3)	3.2. วิทยาการให้สมาชิกค่ายทำ ป้ายเพื่อเกี่ยวกับ Culture Shock ในหัวข้อที่สนใจ	สมาชิกค่ายแต่ละกลุ่ม ประชุมกันเพื่อจัดทำป้าย นี้เกี่ยวกับ Culture Shock ที่กลุ่มสนใจ	เป็นภาคนิพนธ์แบบโครงการ (Project- base Learning) ผู้เรียนมีความอิสระใน การใช้ภาษาและเชื่อมโยงถ่ายโอน ความรู้ที่ได้เรียนให้เข้ากับสถานการณ์ ต่าง ๆ ด้วยการปฏิบัติ (แบบหา เรื่องของ. ม.ป.ป)	ประเมินคุณภาพชิ้นงาน ประกอบด้วย - ความสมบูรณ์ของชิ้นงาน - ความคิดสร้างสรรค์	ป้ายเทศ	- พีเจอบอร์ด ขนาด 49 X 65 เซนติเมตร - กระดาษโปสเตอร์สี - กรรไกร - กาวหรือกระดาษกาว - ไม้บรรทัด - ปากกาสีเมจิก
มาตรฐานการ เรียนรู้ ศ.1.1.1/ 1.1.2/ 1.1.3 / 1.1.4 ศ.1.2.2/ 1.2.4/ 1.2.5 ศ.1.3.2 ศ.2.1.1/ 2.1.3 ศ.2.2.1/ 2.2.2 ศ.3.1.1 ศ.4.1.1 ศ.4.2.1		3.3 วิทยาการให้ตัวแทนแต่ละ กลุ่มออกมานำเสนอผลงาน	ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอ แนวคิด และความรู้ที่ได้จาก กลุ่มของตนเองให้เพื่อน ๆ สมาชิกฟัง	เป็นการนำเสนอผลงานที่เกิดจากการ เรียนรู้ตั้งแต่ต้น ถึงงานที่แสดงออกมา เป็นการพิสูจน์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Bilash, O., n.d.)	สังเกตการพูด ประกอบด้วย - ความถูกต้อง - ความชัดเจน - การแสดงท่าทาง น้ำเสียง ประกอบการพูด		
		3.4 สมาชิกค่ายทำแบบทดสอบ หลังทำกิจกรรม	สมาชิกค่ายทำแบบทดสอบ หลังเรียน	เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ของผู้เรียนหลังจากเรียนไปแล้วว่าบรรลุ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ (วาจิพร รัตนพรหม, 2542)	ผลสัมฤทธิ์การทดสอบหลังเรียน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียนเพื่อดูความก้าวหน้าใน การเรียนรู้		

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
Lifestyle กิจกรรมของเรา ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายสามารถสื่อสาร กิจกรรมของเราของตนเอง พร้อมทั้งให้เหตุผลต่าง ๆ ได้	1. ชั้นป้อนความรู้ใหม่ (Comprehensive Input) กิจกรรมของชีวิต (Life Style) 1.1 วิทยากรเปิดวิดีโอ My Lifestyle Is..... พร้อมทั้ง อธิบายความหมายของ Lifestyle	สมาชิกค่ายดูวิดีโอ My Lifestyle Is..... อธิบายความหมายของ Lifestyle	เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้คำศัพท์ ผู้เรียนสามารถตั้งใจติดตามคำศัพท์ได้ ตลอดเวลา (บทวิดีโอ สว่างพ. น.ป.ป.)	1.1 – 1.5 สังเกตพฤติกรรมของ ผู้เขียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในกาทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน		
มาตรฐานการเรียนรู้ ศ1.1.1: 1.1.2: 1.1.3 ศ1.2.1: 1.2.2: 1.2.4: 1.2.5 ป.2.2.1 ศ1.3.1 ศ3.1.1 ศ4.1.1 ศ4.2.1	จุดประสงค์ปลายทาง 1. อธิบายคำศัพท์เกี่ยวกับ งานอดิเรกได้ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ1.1.2: 1.2.4) 2. พูดถึงกิจกรรมยามว่าง หรืองานอดิเรกของตนเองได้ (มาตรฐาน ศ1.2.1: 1.2.5: 1.3.1) 3. วางตำแหน่ง Adverbs of frequency ในประโยคได้ ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ1.1.3: 2.2.1) 4. เลือกใช้คำแสดงเหตุ ผลได้อย่างเหมาะสม (มาตรฐาน ศ1.2.1:1.2.5)	1.2 วิทยากรนำเสนอแผนภาพ Lifestyle ที่เป็นที่ยอมรับของคน ไทย แล้วออกเสียงว่ากิจกรรม ใดที่สมาชิกค่ายชอบทำ	สมาชิกค่ายแผนภาพ เกี่ยวกับ Lifestyle ของคน ไทย แล้วช่วยกันออกเสียง กิจกรรมที่สมาชิกชอบทำ	เพื่อสร้างความสนใจกระตุ้นการเรียนรู้ของ ผู้เรียน (สิ่งเขต นาคโพธิจร, 2530)			
		1.3 วิทยากรเสนอแผนภูมิที่ แสดงการใช้ความถี่ในการทำ กิจกรรม พร้อมกับอธิบาย โครงสร้างประโยค Adverb of frequency	สมาชิกค่ายเรียนรู้และตอบ คำถามเรื่องคำกริยาวิเศษณ์ เกี่ยวกับความถี่จากวิทยากร	เป็นแผนผังความคิดที่ให้ผู้เรียนสามารถ เรียนรู้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและจดจำ ได้นาน (Doug and Melissa, 1999) และ (ทีศนา แรมณี, 2548)			
		1.4 วิทยากรนำเสนอคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับ Life style สมาชิก ค่ายฝึกออกเสียง	สมาชิกชาวค่ายออกเสียง คำศัพท์ Life style ตาม วิทยากร	การออกเสียงให้ถูกต้องและเป็น ธรรมชาติทำให้การเรียนภาษาประสบ ความสำเร็จ (Lisbon-Gaspardo, 1982)			
		1.5 วิทยากรเปิดโปแกรม Presentation อธิบายเรื่อง Adverbs of frequency	สมาชิกค่ายศึกษาเรียนรู้การ ใช้ Adverbs of frequency	เพื่อลดเวลาและประหยัดทรัพยากร บุคคลในการสอน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย ขึ้น เกิดความชัดเจนและสื่อความหมาย ที่ดี นอกจากนี้ผู้เรียนยังเกิดความสนใจ ในการเรียนทำให้ผู้เรียนมีนิสัย (ธอบุญ จิราภาพ, 2542)			

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
Lifestyle กิจกรรมของเรา	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายสามารถสื่อสาร กิจกรรมยามว่างของตนเอง พร้อมทั้งให้เหตุผลง่าย ๆ ได้	2. ชั้นกิจกรรมเพื่อความ เข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) กิจกรรมของชีวิต (Life Style)					
ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์นำทาง 1. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ งานอดิเรกได้ถูกต้อง (มาตรฐาน ศ1.1.1: 1.1.2; 1.1.3 ศ1.2.1: 1.2.2; 1.2.4: 1.2.5 ศ.2.2.1 ศ1.3.1 ศ3.1.1 ศ4.1.1 ศ4.2.1	2.1 วิทยากรให้สมาชิกค่ายทำ แบบฝึกหัด Adverb of frequency หรือตัวเลข	สมาชิกค่ายทำแบบฝึกหัด Adverb of frequency ใน สมุดค่ายแล้วตรวจคำตอบ	ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และตัดสินใจ ปัญหาได้ด้วยตนเองเป็นการจัดการ เรียนรู้โดยใช้แบบฝึก (สมศักดิ์ สันธะ เวทน์, 2540: 106)	ความถูกต้องการตอบคำถามในแบบ ฝึก โดยให้เกณฑ์ความถูกต้อง ร้อยละ 80	แบบฝึก	- สมุดค่าย - คู่มือค่าย
มาตรฐานการเรียนรู้	2.2 วิทยากรให้สมาชิกค่าย ศึกษาข้อความแสดงเหตุผลใน สมุดค่าย	สมาชิกค่ายศึกษาใบความรู้ เกี่ยวกับคำที่แสดงเหตุผล แล้วในสมาชิกค่ายเลือก เหตุผลความชอบของตัวเอง	ให้นักการฝึกเพื่อให้เกิดทักษะซึ่งยึด หลักการทำโดยยึดแบบ (Pathaming) ผู้เรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองและ ตัดสินใจในการเขียนได้จากกาสรู รูปแบบ (เนียน ไชยศร, 2530)	สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน			
	3 วางผ่านหน้า of frequency ในประโยคได้	2.3 วิทยากรให้สมาชิกค่าย สำรวจเพื่อนในกลุ่มที่เกี่ยวกับ ความชอบในการทำกิจกรรม ยามว่าง โดยใช้คำถาม What do you like to do in your free time? Why do you like to do?	สมาชิกค่ายเดินสำรวจ กิจกรรมยามว่างที่ชอบเพื่อน ในกลุ่มและเขียนลงในสมุด ค่าย	ในทฤษฎีการเขียนของ Thomdike ว่าด้วยเรื่องของการนำความรู้ที่ได้รับ จากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับ สถานการณ์ต่าง ๆ การฝึกอย่างต่อเนื่อง จะทำให้ผู้เรียนประสบผลในการเขียน อย่างถ่องแท้ (Wikipedia, 2014)	ประเมินการเขียน ประกอบด้วย - การใช้ภาษา - เนื้อหา	ตารางข้อมูล	

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กิจกรรม		ทฤษฎี/ แนวคิด/ เทคนิคการ เรียนรู้	การประเมินผล	ชิ้นงาน ของชาว ค่าย	สื่อและอุปกรณ์
		วิทยากร/ ผู้สอน	สมาชิกค่าย/ ผู้เรียน				
Lifestyle กิจกรรมของ เรา ระยะเวลา 3-4 ชั่วโมง	จุดประสงค์ปลายทาง สมาชิกค่ายสามารถสื่อสาร กิจกรรมยามว่างของตนเอง หรือทั้งให้ในคุณลักษณะ ใดๆ ได้	3. ชิ้นผลลัพธ์ (Output) กิจกรรมของชีวิต (Life Style)					
มาตรฐานการ เรียนรู้ ๓1.1.1/ 1.1.2/ 1.1.3 ๓1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4/ 1.2.5 ๓.2.2.1 ๓1.3.1 ๓3.1.1 ๓4.1.1 ๓4.2.1	จุดประสงค์นำทาง 1. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ งานอดิเรกได้ถูกต้อง (มาตรฐาน ๓1.1.2/ 1.2.4) 1.1.3 ๓1.2.1/ 1.2.2/ 1.2.4/ 1.2.5 ๓.2.2.1 ๓1.3.1 ๓3.1.1 ๓4.1.1 ๓4.2.1 2. พูดถึงกิจกรรมยามว่าง หรืองานอดิเรกของตนเองได้ (มาตรฐาน ๓1.2.1/ 1.2.5/ 1.3.1) 3. วางตำแหน่ง Adverbs of frequency ในประโยคได้ ถูกต้อง (มาตรฐาน ๓1.1.3/ 2.2.1) 4. เลือกใช้ผ่านแสดงเหตุ ผลได้อย่างเหมาะสม (มาตรฐาน ๓1.2.1/1.2.5)	3.1 วิทยากรให้สมาชิกค่ายทำ บัตร Pop up เขียนบรรยาย กิจกรรมที่ชอบทำยามว่าง พร้อมทั้งแสดงเหตุผลที่ชอบ	สมาชิกค่ายทำบัตร Pop up แล้วเขียนบรรยายกิจกรรม ยามว่างที่ชอบแสดงผล พร้อมตกแต่งให้สวยงาม	เป็นการเรียนรู้แบบโครงการ (Project- base Learning) ผู้เรียนมีความอิสระใน การใช้ภาษาและเชื่อมโยงคำรอบ ความรู้ที่ได้เรียนให้เข้ากับสถานการณ์ ต่าง ๆ ด้วยการใช้ปฏิบัติ (บุรุษมา เรืองรอง, ม.ป.ป)	ประเมินคุณภาพที่เน้น ประกอบด้วย - ความสมบูรณ์ของชิ้นงาน - ความคิดสร้างสรรค์ ประเมินการเรียนรู้ ประกอบด้วย - การใช้ภาษา - เนื้อหา สังเกตการพูด ประกอบด้วย - ความถูกต้อง - ความชัดเจน - การแสดงท่าทาง น้ำเสียง ประกอบการพูด สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประกอบด้วย - ความกระตือรือร้น - ความสนใจในการทำกิจกรรม - ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก - ความสนุกสนาน	บัตร Pop up	- กระดาษโปสเตอร์ขาว - กระดาษ - กาว - ไม้บรรทัด - ดินสอสี - ปากกาเมจิก - ลำโพงและไมโครโฟน
		3.2 วิทยากรเลือกสมาชิกค่าย แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ ผลงานบัตร Pop up ของ ตนเอง	สมาชิกค่ายที่วิทยากรเลือก ออกมานำเสนอผลงาน	เป็นการนำเสนอผลงานที่เกิดจากการ เรียนรู้สั่งและต้น ชิ้นงานที่แสดงออกมา เป็นการพิสูจน์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Blash, O., n.d.)			
		3.3 วิทยากรและสมาชิกค่าย ร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนอีก ครั้ง	สมาชิกค่ายและวิทยากร ร่วมกันสรุปความรู้ที่เรียนมา	เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่แท้จริง จากผ่านกระบวนการเรียนรู้จากกิจกรรม ในบทเรียน (Peter Schwartz et al, 2001: 2)			

อ้างอิง

- จันทร์ ผ่องศรี. (2534). "นันทนาการ." ใน เอกสารคำสอนคณะครุศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ช่อบุญ จิราณาภาพ. (2542). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่องการใช้บริการสารสนเทศห้องสมุด สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดรธานี.
- ชัยวัฒน์ สุธธีรัตน์. (2554). "บทที่ 16 การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ." 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 4. หน้า 485-497. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตโปรดักชัน.
- ทัศนา แคมมณี. (2532). "การเล่นกับการพัฒนาสติปัญญาของเด็กไทยในชนบท," ใน **แต่คุณครูด้วยรัก**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2548). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- นิรมล ชยุตสาหกิจ. (2524). "ทฤษฎีการเล่นเพื่อพัฒนาสติปัญญา," ใน **การละเล่นและเครื่องเล่นเพื่อการพัฒนาเด็ก**. หน้า 1-8. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุบผา เรืองรอง. (ม.ป.ป). **โครงการ/ การสอนแบบโครงการ (Project Approach)**. ค้นคว้าเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2558, จาก <http://taamkru.com/th/โครงการ/>
- ประนอม เดชชัย. (2531). **แนวคิดในการสอนสังคมศึกษา**. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ผิยน ไชยสร. (2530, กันยายน-ธันวาคม). "การวัดผลงานภาคปฏิบัติ". **วารสารวัดผลการศึกษา**. 8: 37-61.
- ภัทรวดี สว่างภพ. (ม.ป.ป.). **วีดิทัศน์ช่วยสอน**. ค้นคว้าเมื่อ 27 มกราคม 2558, จาก <https://www.l3nr.org/posts/455937>
- รพีพรรณ สาครสินธุ์. (2524). **หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์วิชาชีพ**. ภาควิชาหลักสูตรการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- เลขา ปิยะอัจฉริยะ. (2524). "การเล่นเป็นเรียนของเด็ก," ใน **การละเล่นและเครื่องเล่นเพื่อพัฒนาเด็ก**. หน้า 18-26. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารินทร์ รัศมีพรหม. (2542). **การออกแบบและพัฒนาระบบการสอน**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วิลัย ยาเจิม. (ม.ป.ป). การกล่าวทักทายและตอบรับ (Greeting). ค้นคว้าเมื่อ 20 ตุลาคม 2557, จาก <http://innovation.kpru.ac.th/web18/551121829/innovation/index.php/1>
- สมบุญรณ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2525). **เปรียบเทียบผลการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนหน่วยการเรียนรู้ทำมาหากิน ด้วยการสอนแบบใช้สถานการณ์จำลอง. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.**
- สมศักดิ์ สีนุระเวชญ์. (2540). **เอกสารทางวิชาการ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้การสอน เอกสารลำดับที่ 33. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.**
- สังเขต นาคไพจิตร. (2530). **การ์ตูน. มหาสารคาม: ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.**
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2540). **การสอนภาษาไทยแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.**
- สุนนท์ สิ้นธพานนท์. (2552). **นวัตกรรมการเรียนการสอน...เพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินติ้ง**
- อนุสิทธิ์ พันธุ์กล้า. (15 กรกฎาคม 2553). **เทคนิคการจัดค่ายภาษาอังกฤษ. สืบค้นเมื่อ 19 เมษายน 2557, จาก <http://www.gotoknow.org/posts/375472>.**
- Bilash, O. (n.d.). Seeing and Using Theory in Second Language Teaching Practice. Retrieved 2014, April 30, from http://scholar.googleusercontent.com/scholar?q=cache:bmSl1OkSa9MJ:scholar.google.com/&hl=th&as_sdt=0,5&as_vis=1.
- Buzan, Tony., and Buzan, Barry. (1997). **The Mind Map Book: Radiant Thinking.** London: BBC Books.
- Brown, J. S., Collins, A., and Duguid, P. (1989, Jan - Feb). "Situated Cognition and the Culture of Learning," *Educational Researcher*. 18: 32 – 42.
- Edwards, Peter. (1973, November). "PANORAMA: A study Technique," *Journal of Reading*. 132-135.
- Johnson, D. W. and R. T. Johnson. (1992, October). "Cooperative Learning in the Social Studies Classroom: An Invitation to Social Studies," *National Council for the Social Studies Bulletin*. 87: 48 -50.

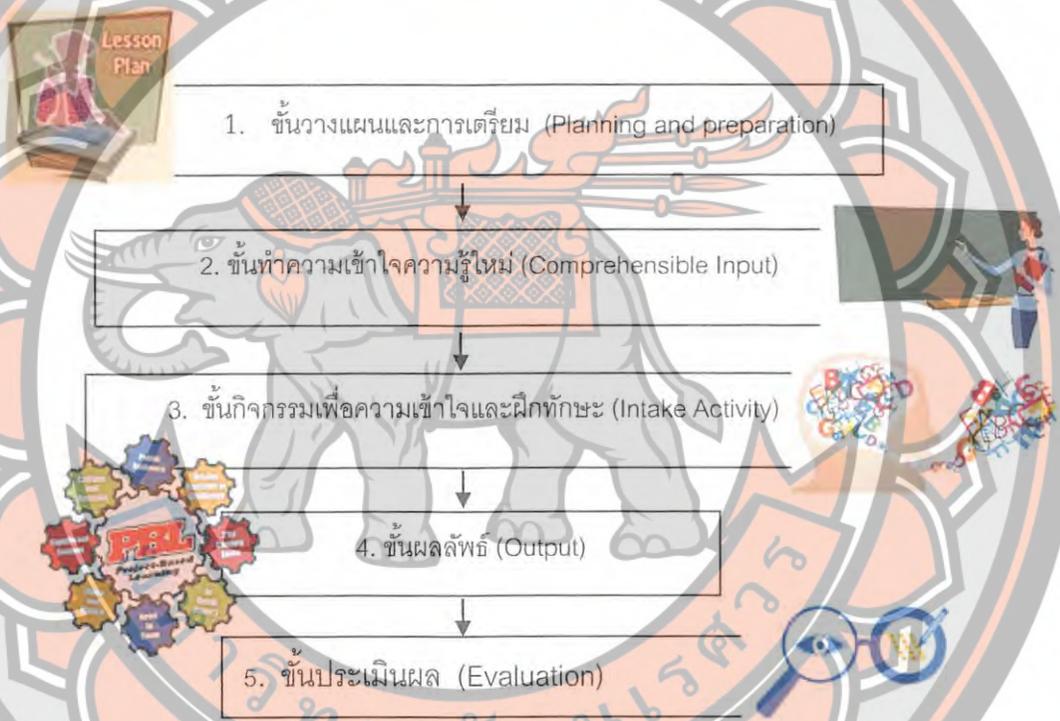
- Lee Su Kin. (1995, January). "Creative Games for the Language Class," *English Teaching Forum*. 33 (1): 35.
- Liskin-Gasparro, J. E. (1982). *ETS Oral Proficiency Testing Manual*. Princeton, New Jersey: Educational Testing Service.
- MapleLeafHashima. (2012). *The Greetings Song*. Retrieved October 20, 2014, from <https://www.youtube.com/watch?v=gVIFEVLzP4o>
- Murphy, T. (1990). The song stuck in my head phenomenon: a melodic din in the LAD?. *System*, 18(1), 53-64.
- Peter Schwartz, Stewart Mennin and Graham Web. (2001). *Problem-Based Learning*. UK: Kogan.
- River, Willga M. (1968). *Teaching Foreign Language Skills*. The University of Chicago Press.
- Rowlinson, J. G. (1988). *Greative Thinking and Brainstroming*. Great Britain: Biddle.
- Weed, Gretchen E. (1975, November). "Using Games in Teaching Children," *English Teaching Forum*. 13 (34): 304 – 305.
- Wikipedia. (2014, December 22). *Principles of learning*. Retrieved February 1, 2015, from http://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Principles_of_learning&oldid=63925619

กระทรวงศึกษาธิการ
กรมส่งเสริมการเกษตร
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กรมส่งเสริมการเกษตร
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กรมส่งเสริมการเกษตร

รูปแบบของการพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบ B-SLIM

บีลาช ได้กล่าวใน Seeing and Using Theory in Second Language Teaching Practice เกี่ยวกับรูปแบบของ Bilash's Success-guided Language Instructional Model หรือ B-SLIM Model ไว้ดังนี้ B-Slim Model เป็นรูปแบบที่สามารถสะท้อนผลการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียนได้ซึ่งแบ่งได้เป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation)

ในขั้นตอนนี้เป็นหน้าที่ของครู ซึ่งครูที่มีประสบการณ์ในการสอนสามารถวางแผนบทเรียนได้อย่างสร้างสรรค์และรวดเร็ว การจัดวางแผนและการจัดเตรียมต้องอาศัยเวลารวมไปถึงสื่อการสอนต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้ในห้องเรียน ดังนั้นขณะที่วางแผนและจัดเตรียมครูต้องเลือกกิจกรรมที่จะสอนและเลือกรูปแบบตัวอักษร หรือ วัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ในห้องเรียน โดยคำนึงว่าสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ต้องน่าสนใจ มีความเชื่อมโยงกัน ยึดมั่นในหลักความเป็นจริง เป็นของจริง และสะท้อนตัวตนของนักเรียนได้ ดังนั้นในภาพรวมครูต้องมีเวลาและมีทักษะเมื่อนำเสนอหลักการใหม่ ในวิธีการสอนแบบใหม่

2. ชั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อความรู้ใหม่ (Comprehensible Input)

ในขณะที่ทำป้อนความรู้ใหม่ ครูต้องรู้ว่าครูจะสอนอะไรและจะสอนอย่างไร ครูต้องอธิบายความรู้ใหม่ นำเสนอความคิด กลยุทธ์ แนวคิด หรือข้อมูลให้กับผู้เรียนโดยการป้อนความรู้ใหม่ที่ตั้งอยู่บนฐานของความรู้เดิม ซึ่งในงานวิจัยการสอนภาษาที่สองได้ยืนยันว่าผู้เรียนภาษาที่สองจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยความรู้และความสามารถทั้ง 13 ชนิดดังนี้

1. การรับรู้ภาษา (Language Awareness) ได้แก่ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษา (Content about Language) ทักษะทางภาษา (Language Skill) ทักษะคติ (Attitude Education) เรียนรู้จากกระบวนการทางภาษา (Metacognitive Opportunities to Reflect on the Process of Language Acquisition)

2. ทักษะคติ (Attitude)
3. กลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategy)
4. วัฒนธรรม (Culture)
5. สถานการณ์และความคล่องแคล่ว (Situation/ Fluency)
6. ไวยากรณ์ (Grammar)
7. ศัพท์ (Vocabulary)
8. การออกเสียง (Pronunciation)
9. ทักษะการฟัง (Listening Comprehension)
10. ทักษะการพูด (Speaking)
11. ทักษะการอ่าน (Learning Reading)
12. ทักษะการเขียน (Writing)
13. เทคนิคแบบ (Form)

3. ชั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity)

ชั้นนี้ได้แบ่งกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ 2 ประเภท คือ กิจกรรมที่ปฏิบัติได้ในเวลาอันสั้น เรียกว่ากิจกรรม Getting It และ กิจกรรมที่สามารถยกระดับความสามารถได้ เรียกว่า กิจกรรม Using It กิจกรรม Getting It มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัด ส่วนกิจกรรม Using It เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ

ความรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากคุณครูในแต่ละครั้ง คุณครูต้องแน่ใจว่านักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ โดยพิจารณาได้จาก สิ่งแรกคือต้องเข้าใจในสิ่งที่เรียน คุณครูอาจใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ อย่างเช่น การทำซ้ำ การตรวจสอบความเข้าใจ การให้ตัวอย่าง การถามคำถาม การให้รูปแบบ และการแสดงความคิดเห็น คุณครูต้องสังเกตนักเรียนเมื่อนักเรียนยังไม่เข้าใจ เช่น นักเรียนทำหน้ามึนงง หน้ามึนคิ้วขมวด ระหว่างนี้ครูต้องอธิบายใหม่อีกครั้งด้วยวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจใคร่รู้และลดความวิตกกังวลของผู้เรียน อย่างที่สอง ผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ภาษา เพื่อให้เกิดความชำนาญและไปประยุกต์ในสถานการณ์ที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนต้องฝึกสรุปความคิดรวบยอด การแก้ปัญหา การอภิปรายในเรื่องต่างๆ และการประเมินการสร้างสรรค์ผลงาน ในขณะที่กำลังกิจกรรมเพื่อยกระดับความสามารถ คุณครูต้องออกแบบการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย การทำงานอาจเป็นงานเดี่ยว งานคู่ หรืองานกลุ่มก็ได้ กิจกรรมที่ทำให้ต้องเริ่มจากง่ายไปยาก ใน ใน ก ร ณี นักเรียนไม่สามารถทำกิจกรรมขั้นยกระดับความสามารถได้ ผู้เรียนต้องย้อนกลับไปทำกิจกรรมขั้นตอนแรก หรือบางที่อาจให้นักเรียนตอบคำถามเพื่อโยงความสู่ความเข้าใจและยกระดับความคิดให้ได้

4. ชั้นผลลัพธ์ (Output)

กิจกรรมขั้นนี้ผู้เรียนสามารถทำงานได้อย่างอิสระโดยนำความรู้ความสามารถทั้งหมดมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และความรู้เชิงวัฒนธรรม ผลงานที่นักเรียนสร้างสรรค์ออกมาเป็นการพิสูจน์ถึงการเรียนรู้ของนักเรียน หรือเรียกว่า โครงการ (Project) อันประกอบด้วย บูรณาการ (Integrative) สร้างสรรค์ (Creative) ทรงคุณค่า (Personal/ Meaningful) บ่งบอกความเป็นตัวตน (Spontaneous)

ความแตกต่างระหว่างกิจกรรมขั้น Using It และ Output คือ กิจกรรมขั้น Using It เป็นกิจกรรมที่พัฒนาความถูกต้องทางภาษา แต่กิจกรรมขั้น Output เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องผลิตชิ้นงานทางภาษาเชิงสร้างสรรค์ซึ่งมีขั้นตอนที่สลับซับซ้อนกว่า มีการจัดเตรียม การวางแผนภายใต้เวลาที่กำหนด

5. ชั้นประเมินผล (Evaluation)

ขั้นตอนนี้คุณครูต้องเก็บข้อมูลของนักเรียนทั้งหมดเพื่อตัดสินผลการเรียนว่านักเรียนจะได้เรียนอะไรต่อไป ดังนั้นผลการประเมินที่ได้เป็นตัวสะท้อนประสิทธิภาพการสอนของคุณครู ซึ่งการประเมินอาจเป็นลักษณะ วัดผลระหว่างเรียน (Formative Evaluation) หรือประเมินผลการเรียน (Assessment) อันที่จริงการประเมินผลควรที่จะประเมินทุกขั้นตอนตั้งแต่ขั้นการวางแผนและการเตรียมการกระทั่งถึงขั้นผลลัพธ์เพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องในการปรับปรุงการเรียนการสอนครั้งต่อไป ขั้นนี้เป็นขั้นการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูอาจใช้การประเมินทักษะตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และการสอบเก็บคะแนนปลายภาคเรียน

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ปี ๒๕๖๒

มหาวิทยาลัยพระเวศวรร

แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมได้ทำไปแล้ว โดยเขียนหมายเลข 5, 4, 3, 2,

1 ลงในช่องให้ตรงกับชื่อกิจกรรม ดังนี้

5 คือ ดีที่สุด 4 คือ ดี 3 คือ พอใช้ 2 คือ น้อย 1 คือ น้อยที่สุด

ข้อความ	ชื่อกิจกรรม					
	You and Me	The Favorite Menu	Signs and Labels	My Idol	Culture Shock	Life Styles
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง						
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม						
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด						
4. สมาชิกค่ายได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน						
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของสมาชิกค่าย						
6. สมาชิกค่ายสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ						
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร						
8. สมาชิกมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากการทำกิจกรรม						

ตอนที่ 2 คำชี้แจง ให้สมาชิกค่ายตอบคำถามต่อไปนี้ พร้อมทั้งบอกเหตุผล

1. กิจกรรมที่สมาชิกค่ายชอบมากที่สุด คือ.....

เพราะ.....

2. กิจกรรมที่สมาชิกค่ายน้อยที่สุด คือ.....

เพราะ.....

3. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

เกษตรนฤพานเกษตร

๕๒๒๒๒๒๒๒

มหาวิทยาลัยพระนคร

แบบทดสอบก่อนเข้าค่าย (Pre-test)

คำชี้แจง ให้สมาชิกค่ายทำข้อสอบก่อนเรียน โดยเลือกหรือเขียนคำตอบที่ถูกต้องที่สุด To choose and write the best answer.

1. A: How are you today?
B:

- a. I'm not good. b. I'm not bad. c. thank you. d. see you.

2. A meets B at the first times.
A: How do you do? B:

- a. How do you do? b. Nice to meet you. c. thank you. d. Good bye!

3. A:?
B: I come from Phetchaboon.
a. How old are you? b. What is your name?
c. What color do you like? d. Where are you from?

4. In the kitchen, she is making the buns by.....
a. steaming b. frying
c. boiling d. baking

5. I.....many eggs in the pot.
a. steaming b. frying
c. boiling d. baking

6.

What is menu?

- a. Sour prawn soup (Tom Yam Kung)
- b. Coconut milk soup with chicken (Tom Kha Kai)
- c. Green Curry with Chicken (Kheaw Wan Kai)
- d. Clear glass noodle soup (Gaeng Jued Woon Sen)

7.

You must if you will go the hospital.

- a. turn right
- b. turn left
- c. turn back
- d. turn around

8. Which sign does it have in the school?

a.

b.

c.

d.

9. "I want to go to toilet now. Which labels can show toilet sign?"

a.

b.

c.

d.

10.

What hair is her?

- a. straight hair
- b. curly hair
- c. wavy hair
- d. short hair

11.

- a. She's tall and slim with small nose and eyes.
 b. He's tall and slim with small nose and eyes.
 c. She's short and plump with a big mouth and a big nose.
 d. He's short and plump with a big mouth and a big nose.

12.

- a. Jack captain's like face looks funny.
 b. Jack's captain's face looks like funny.
 c. Jack's captain's funny face looks like.
 d. Jack's captain's looks like funny face.

13.

สัญลักษณ์รูปตัว L ในประเทศสหรัฐอเมริกา หมายถึงข้อใด

- a. เลขแปด b. ให้งดใช้เสียง c. ไอ้ซีแพ็ค d. อายพรให้โชคดี

14. ปัจจัยใดบ้างที่ทำให้เกิดความแตกต่างด้านวัฒนธรรม

- a. ภูมิประเทศ, ภูมิอากาศ b. ความเชื่อ, ศาสนา
 c. วิถีการดำเนินชีวิต d. ถูกทุกข้อ

15. ถ้าชาวค่ายอยากใช้ชีวิตต่างแดนให้มีความสุข ควรยึดคำสุภาษิตใดดีที่สุด

- a. เข้าเมืองตาหลิ่ว ต้องหลิ่วตาตาม b. เห็นช้างขี้ ขี้ตามช้าง
 c. ขี้ช้างจับตักแตน d. กานในฝูงหงส์

16. ชาวค่ายจะแก้ไขให้ถูกต้องอย่างไร เมื่อเดินทางไปต่างแดนแล้วปฏิบัติไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมของประเทศนั้น

- a. แสดงอาการไม่พอใจ b. เดินหนีไปไกลๆ c. กล่าวขอโทษ d. ถูกทุกข้อ

แบบทดสอบหลังเข้าค่าย (Post-test)

คำชี้แจง ให้สมาชิกค่ายทำข้อสอบก่อนเรียน โดยเลือกหรือเขียนคำตอบที่ถูกต้องที่สุด To choose and write the best answer.

1. A: How do you do? B:

- a. Nice to meet you. b. How do you do? c. Good bye! d. thank you.

2. A: How are you today?

B:

- a. I'm not bad. b. I'm not good. c. thank you. d. see you.

3. A:

B: I come from Phetchaboon.

- a. How old are you? b. What is your name?
c. What color do you like? d. Where are you from?

4. I.....many eggs in the pot.

- a. boiling b. baking c. frying d. steaming

5. In the kitchen, she is making the buns by.....

- a. boiling b. baking c. steaming d. frying

6.

What is menu?

- a. Coconut milk soup with chicken (Tom Kha Kai)
- b. Green Curry with Chicken (Kheaw Wan Kai)
- c. Clear glass noodle soup (Gaeng Jued Woon Sen)
- d. Sour prawn soup (Tom Yam Kung)

7.

You must if you will go the hospital.

- a. turn back
- b. turn around
- c. turn right
- d. turn left

8. Which sign does it have in the school?

a.

b.

c.

d.

9. "I want to go to toilet now. Which labels can show toilet sign?"

a.

b.

c.

d.

10.

What hair is her?

- a. straight hair
- b. curly hair
- c. wavy hair
- d. short hair

11.

- a. Jack captain's like face looks funny.
 b. Jack's captain's looks like funny face.
 c. Jack's captain's face looks like funny.
 d. Jack's captain's funny face looks like.

12.

- a. She's tall and slim with small nose and eyes.
 b. He's tall and slim with small nose and eyes.
 c. She's short and plump with a big mouth and a big nose.
 d. He's short and plump with a big mouth and a big nose.

13.

สัญลักษณ์รูปตัว L ในประเทศสหรัฐอเมริกา หมายถึงข้อใด

- a. ไลซ์แพ้ b. ให้งดใช้เสียง c. เลขแปด d. อวยพรให้โชคดี

14. ปัจจัยใดบ้างที่ทำให้เกิดความแตกต่างด้านวัฒนธรรม

- a. ภูมิประเทศ, ภูมิอากาศ b. ความเชื่อ, ศาสนา c. วิธีการดำเนินชีวิต d. ถูกทุกข้อ

15. ถ้าชาวค่ายอยากใช้ชีวิตต่างแดนให้มีความสุข ควรยึดคำสุภาษิตใดดีที่สุด

- a. เข้าเมืองตาหลิ่ว ต้องหลิ่วตาตาม b. เห็นช้างขี้ ขี้ตามช้าง
 c. ขี้ช้างจับตักแตน d. กายในฝูงหงส์

16. ชาวค่ายจะแก้ไขให้ถูกต้องอย่างไร เมื่อเดินทางไปต่างแดนแล้วปฏิบัติไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมของประเทศนั้น

- a. แสดงอาการไม่พอใจ b. เดินหนีไปไกลๆ c. กล่าวขอโทษ d. ถูกทุกข้อ

17. She _____ speak Spanish.

- a. not often b. don't often c. doesn't often d. did often not

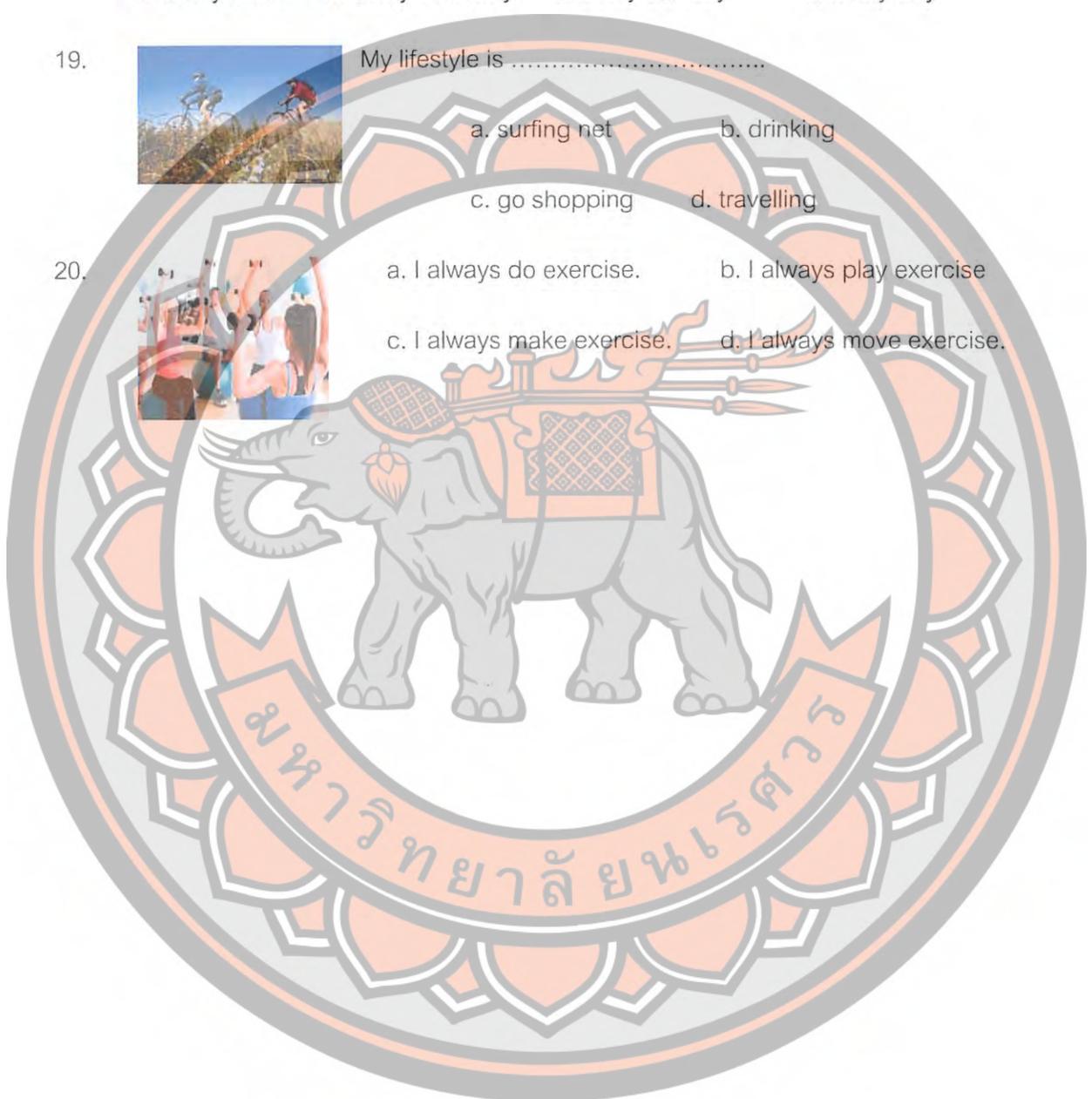
18. We go to school _____.

- a. every week b. every weekday c. every Sunday d. every day

19. My lifestyle is

- a. surfing net b. drinking
c. go shopping d. travelling

20. a. I always do exercise. b. I always play exercise
c. I always make exercise. d. I always move exercise.

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๐๙๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
เรียน ดร.สมศักดิ์ แก้วนุช

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายมนต์เกียรติ ชัยประเสริฐ รหัสประจำตัว ๕๕๐๗๑๘๗๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง "การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยคำภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบ B Slim Model" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี เล็งศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๔๖-๘๘๓๓

โทรสาร ๐-๕๕๔๖ ๘๘๒๖

๒. นายมนต์เกียรติ ชัยประเสริฐ

โทร ๐๘-๑๘๘๘-๕๔๑๒

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๐๔๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
เรียน อาจารย์สวัสดิ์ บุตรประดิษฐ์สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายณเด็ยร ชัยประเสริฐ รหัสประจำตัว ๕๕๐๗๑๘๗๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยคำภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบ 8 Slim Model” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี เสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ตั้งแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื่อมพร หลิบเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๖๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐ ๕๕๖๖ ๘๘๒๖

๒. นายณเด็ยร ชัยประเสริฐ

โทร ๐๘-๑๘๘๘-๕๕๑๒

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๐๔๐๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
เรียน คุณนิทยา อินทร์มีสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายมนต์เกียรติ ชัยประเสริฐ รหัสประจำตัว ๕๔๐๗๑๘๗๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง "การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยกลยุทธ์ภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบ B Slim Model" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี เส็งศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๓๓

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายมนต์เกียรติ ชัยประเสริฐ

โทร ๐๘-๑๘๘๘-๕๔๑๒

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๖/ว ๐๔๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
เรียน คุณชื่นจิตร อินประสิทธิ์สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายมนต์เชียร ชัยประเสริฐ รหัสประจำตัว ๕๔๐๗๑๘๗๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยคำภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบ B Slim Model” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี เล็งศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอ่อมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายมนต์เชียร ชัยประเสริฐ

โทร ๐๘-๑๘๘๘-๕๔๑๒

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๐๕๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน คุณจรงค์ รุ่งเรือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายมณฑิร ชัยประเสริฐ รหัสประจำตัว ๕๕๐๗๑๘๗๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยคำภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบ B Slim Model” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี เส็งศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ทพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื่อมพร หลินเวทย์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายมณฑิร ชัยประเสริฐ

โทร ๐๘-๑๘๘๘-๕๕๑๒

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาระบบงานวิจัยและนวัตกรรมการเรียนการสอน

ศรี นครินทร์

มหาวิทยาลัยพระนคร

ทะเบียนรับ
เลขที่ 518 2658
วันที่ 20 พ.ย. 58
ที่ 27

ที่ ศธ ๐๕๑๑๐๖/ว ๑๒๖๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
อำนวยการเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาชั้นคว่ำด้วยตนเอง

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสารพิน (แสงสว่างอุปถัมภ์)

ผู้ที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายสมเด็จพร ชัยประเสริฐ รหัสประจำตัว ๕๔๐๗๑๘๘๗ บัณฑิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ทำการศึกษาชั้นคว่ำด้วยตนเอง เรื่อง "การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยคำภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบ B Skill Model" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี เจริญศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาชั้นคว่ำด้วยตนเอง

ในการศึกษาชั้นคว่ำเรื่องนี้ จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้บัณฑิตศึกษาไปรวบรวมข้อมูลในการศึกษาชั้นคว่ำด้วยตนเอง ซึ่งจะประกอบประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

เรียน คณะกรรมการ
โรงเรียนสารพิน
ขอความร่วมมือเก็บข้อมูล
เพื่อการศึกษาชั้นคว่ำด้วยตนเอง
เรื่อง การพัฒนาภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารด้วยคำภาษาอังกฤษ
ตามรูปแบบ B Skill Model
20 พ.ย. 58

ขอแสดงความนับถือ

(Signature)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมพร พลจันทร์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(Signature)
20 พ.ย. 58

๑.งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๖๖-๕๕๑๓
โทรสาร ๐-๕๕๖๖-๕๕๑๖
๒.นายสมเด็จพร ชัยประเสริฐ
โทร ๐๕-๑๘๘๔-๕๕๑๖

๑๗.๕

โรงเรียนวัดคลองยาง
378
วันที่ 27 10 ๒๕๕๕
วันที่ 18.๑1

ที่ ศธ ๐๔๒๓.๐๒/๖ ๑๒๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดคลองยางประชาพัฒนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน.....ฉบับ

ด้วย นายณณเทียร ชัยประเสริฐ รหัสประจำตัว ๕๔๐๗๑๑๘๗๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง "การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยคำย่อภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบ B Slim Model" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี เสงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

น.ก. โรงเรียนวัดคลองยาง

ขอแสดงความนับถือ

- เพื่อ ครุฑ
- พิธีรภาพสังการ
- เหนือภาพ

[Signature]

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

[Signature]
๒๗ ๑๑

๑.งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๑๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๑๖-๘๘๓๒

๒.นายณณเทียร ชัยประเสริฐ

โทร ๐๘-๑๘๘๘-๕๕๑๒

[Handwritten signatures and notes]

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๑๒๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ๖๕๐๐๐

๓ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดคงกะทิว

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน.....ฉบับ

ด้วย นายมณฑิร ชัยประเสริฐ รหัสประจำตัว ๕๔๐๗๑๘๗๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยคำภาษาอังกฤษ คามรูปแบบ B Slim Model” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาณี เส็งศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอ๋อมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

๑.งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒.นายมณฑิร ชัยประเสริฐ

โทร ๐๘-๑๘๘๘-๕๕๑๒

โรงเรียนบ้านประชาสามัคคี
เลขรับ.....195
วันที่ 11 ธ.ค 54
เวลา 10.27

ที่ ศธ 04075.019/ 212

โรงเรียนธรรพาท (แสงสว่างอุปลัมภ์)
ตำบลธรรพาท อำเภอหนองบัว
จังหวัดนครสวรรค์ 60110

9 ธันวาคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากรการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ณ โรงเรียนธรรพาท (แสงสว่างอุปลัมภ์)

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านประชาสามัคคี

ที่ส่งมาด้วย ตารางการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชุด

ด้วยโรงเรียนธรรพาท (แสงสว่างอุปลัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ได้กำหนด จัดกิจกรรมเข้าค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับมัธยมศึกษา ในระหว่าง 14 - 16 ธันวาคม 2558 ณ หอประชุมโรงเรียนธรรพาท (แสงสว่างอุปลัมภ์) ซึ่งมีคณะครูและนักเรียนจำนวน 120 คน เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว

ทางโรงเรียนทราบว่า นายมณฑิเร ชัยประเสริฐ ครู คศ.2 โรงเรียนบ้านประชาสามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 เป็นบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในหัวข้อเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี ดังนั้น ทางโรงเรียนจึงขอเรียนเชิญท่านมาเป็นวิทยากรตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางโรงเรียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

* เรียน ผอ
โรงเรียนธรรพาท ได้จัด คณะวิทยากร
ไปให้วิทยากร มาที่ค่ายภาษาอังกฤษ
ในวันที่ 14-16 ธ.ค 54

(นายวันชัย ยี่รักษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนธรรพาท (แสงสว่างอุปลัมภ์)

โรงเรียนธรรพาท (แสงสว่างอุปลัมภ์)
โทร. 056-569011

นายวันชัย ยี่รักษ์
ผู้อำนวยการโรงเรียนธรรพาท (แสงสว่างอุปลัมภ์)

ชื่อกิจกรรม (Activity): Lifestyles กิจกรรมของเรา

จุดประสงค์ (Objective)

จุดประสงค์ปลายทาง

สมาชิกค่ายสามารถสื่อสารกิจกรรมยามว่างของตนเองพร้อมทั้งให้เหตุผล
ง่าย ๆ ได้

จุดประสงค์นำทาง

1. ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับงานอดิเรกได้ถูกต้อง
2. พูดถึงกิจกรรมยามว่างหรืองานอดิเรกของตนเองได้
3. วางตำแหน่ง Adverbs of frequency ในประโยคได้ถูกต้อง
4. เลือกใช้คำแสดงเหตุผลได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหา (Theme content)

ชาวค่ายได้เรียนรู้รูปแบบการหรือกิจกรรมดำเนินชีวิตในลักษณะต่าง ๆ ที่
ตนเองชื่นชอบอย่างมีเหตุผล

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม (Learning process) (ใช้เวลาประมาณ 3 - 4 ชั่วโมง)

1. ขั้นป้อนความรู้ใหม่ (Comprehensive Input) (ใช้เวลาประมาณ 1 - 1.30

ชั่วโมง)

1.1 สมาชิกค่ายดูวีดิทัศน์ My Lifestyle Is..... และช่วยกันหาคำจำกัด

ความของ Lifestyle

1.2 วิทยากรนำเสนอแผนภาพ Lifestyle ที่เป็นที่ยอมรับของคนไทย แล้ว

ออกเสียงว่ากิจกรรมใดที่สมาชิกค่ายชอบทำ

1.3 วิทยากรเสนอแผนภูมิที่แสดงการใช้ความถี่ในการทำกิจกรรม พร้อม

กับอธิบายโครงสร้างประโยค Adverb of frequency

1.4 วิทยากรนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ Lifestyle สมาชิกค่ายฝึกออก

เสียง

1.5 วิทยากรเปิดโปรแกรม Presentation อธิบายเรื่อง Adverbs of

frequency

2. ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) (ใช้เวลาประมาณ 1

- 1.30 ชั่วโมง)

2.1 สมาชิกถ่ายทอดแบบฝึกหัด Adverbs of frequency ¹

2.2 วิทยากรให้สมาชิกถ่ายทอดศึกษาข้อความแสดงเหตุผลในสมุดคำย²

2.3 วิทยากรถามสมาชิกถ่ายทอดเกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างแต่ละคน "What do you like to do in your free time?" Why do you like to do?³ สมาชิกถ่ายทอดใช้รูปประโยค I like to....because

3. ขั้นผลลัพธ์ (Output) (ใช้เวลาประมาณ 1 – 2 ชั่วโมง)

3.1 วิทยากรให้สมาชิกถ่ายทอดทำบัตร Pop up เขียนบรรยายกิจกรรมที่ชอบทำยามว่างพร้อมทั้งแสดงเหตุผลที่ชอบ

3.2 วิทยากรเลือกตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานบัตร Pop up ของตนเอง

3.3 วิทยากรและสมาชิกถ่ายทอดร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้เรียนอีกครั้ง

3.4 วิทยากรนำเล่นเกม Dam Dili Du⁴

4. ขั้นการวัดผลประเมินผล (Evaluation)

4.1 การสังเกตพฤติกรรมสมาชิกถ่ายทอด

4.2 ประเมินความสามารถในการเขียน

4.3 ประเมินความสามารถในการพูด

4.4 ประเมินชิ้นงาน/ ผลงานของสมาชิกถ่ายทอด

เครื่องมือที่ใช้ในวัดผล (Assessment tools)

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน

2. แบบประเมินความสามารถในการเขียน

3. แบบประเมินผลงานนักเรียน

¹ ใบบาง Adverbs of frequency หน้า 69, 71 ดูเฉลยหน้า 74.

² ใบบางรู้ การใช้เหตุผล Because. Because of หน้า 68.

³ ใบบาง What is your lifestyle? หน้า 73.

⁴ Dam Dili Du หน้า 88.

ชิ้นงาน (Task)

1. แบบฝึกทักษะทางภาษา Adverbs of frequency
2. ตาราง Lifestyle ของเพื่อนสมาชิกค่าย
3. บัตร Pop up

ระยะเวลา (Time)

3 - 4 ชั่วโมง

วัสดุอุปกรณ์ (Material)

1. วีดิทัศน์เกี่ยวกับ Hobby และ Adverbs of frequency
2. โปรแกรม Presentation เรื่อง Adverbs of frequency
3. คอมพิวเตอร์
4. จอภาพ และโปรเจคเตอร์
5. ไมโครโฟน และลำโพง
6. แบบทดสอบก่อนและหลังกิจกรรม
7. สมุดขาวค่าย
8. กระดาษโปสเตอร์
9. ปากเคมี
10. กาว
11. ดินสอสี
12. ไม้บรรทัด
13. ยางลบ

ใบความรู้ (Knowledge Sheets)

การใช้เหตุผล Because, Because of

because และ because of: ทั้งสองคำแปลเหมือนกันคือ "เพราะ, เพราะว่า" แต่วิธีใช้ต่างกันคือ

because: เป็น Conjunction เชื่อมประโยคแสดงเหตุผล หลัง because ต้องเป็นอนุประโยค (Clause) เสมอ เช่น

- Jack did not come to school because he was ill. แจ็คไม่มาโรงเรียนเพราะป่วย
- The students couldn't play football because it was raining. นักเรียนไม่สามารถเล่นฟุตบอลได้

เพราะว่าฝนตก

because of: เป็น Preposition (คำที่ใช้เชื่อม Noun และ Pronoun) วลีหลัง because of ต้องมีกรรมมารับ จะเป็นสรรพนามหรือคำสมอนามก็ได้ แต่จะเป็นประโยคไม่ได้ เช่น

- She failed because of him. ฉันล้มเหลวก็เพราะเขา
- I came home early because of my wife. ผมกลับบ้านเร็ว เพราะภรรยาของผม

คำถามที่ให้แสดงเหตุผล มักขึ้นต้นด้วย Why เช่น

- Why didn't you come to my party? ทำไมคุณไม่มางานเลี้ยง
- Why do you like to do this thing? ทำไมคุณถึงชอบทำสิ่งนี้

ตัวอย่าง คำแสดงอารมณ์ ความรู้สึก

pleasurable/ enjoyable น่าเพลิดเพลินใจ thrilling/ excite น่าหวาดเสียว ตื่นเต้น

interest น่าสนใจ splendid/ great สุดยอด ยอดเยี่ยม

funny/ humorous น่าสนุก ตลกขบขัน challenging น่าท้าทาย

boring น่าเบื่อ trendy/ popular เป็นที่นิยม

- I like to play high jumping because it is challenging. ฉันชอบกระโดดสูงเพราะมันน่าท้าทาย
- The collecting coins are my favorite hobby because I feel enjoyable. การสะสมเหรียญเป็น

งานอดิเรกที่โปรดปรานของฉันเพราะฉันรู้สึกสนุก

แหล่งข้อมูล

ใบงาน (Work Sheets)

Adverbs of frequency (1)

คำชี้แจง ให้สมาชิกค่ายวาง ในประโยคให้ถูกต้อง/ Put the adverb of frequency on the right place

1. He listens to the radio. (often)

.....

2. They read a book. (sometimes)

.....

3. Pete gets angry. (never)

.....

4. Tom is very friendly. (usually)

.....

5. I take sugar in my coffee. (sometimes)

.....

6. Ramon is hungry. (often)

.....

7. My grandmother goes for a walk in the evening. (always)

.....

8. Walter helps his father in the kitchen. (usually)

.....

9. They watch TV in the afternoon. (never)

.....

10. Christine smokes after dinner. (seldom)

.....

Adverbs of frequency (2)

คำชี้แจง ให้สมาชิกค่ายเลือก adverb of frequency ให้ถูกต้อง/ Choose the adverb of frequency on the right place

1. Pandas _____ fly.
 - a. never
 - b. often
 - c. always
 - d. sometimes
2. The farmer _____ work in the field.
 - a. never
 - b. seldom
 - c. usually
 - d. hardly
3. She _____ speak Spanish.
 - a. don't often
 - b. doesn't often
 - c. did often not
 - d. not often
4. Bees _____ fly.
 - a. never
 - b. sometimes
 - c. rarely
 - d. always
5. We go to school _____.
 - a. every week
 - b. every weekday
 - c. every Sunday
 - d. every day
6. I have lunch at 12 o'clock _____.
 - a. every week
 - b. every weekday
 - c. every night
 - d. every day
7. Which sentence is in the correct order?
 - a. He never has eaten Indian food.
 - b. He has never eaten Indian food.
 - c. He has eaten Indian food never.
 - d. He has eaten never Indian food.
8. Which sentence is in the correct order?
 - a. She usually goes shopping with her mother.
 - b. She goes shopping usually with her mother.
 - c. She goes with her mother usually shopping.
 - d. She goes shopping with her mother usually.

ที่มา: <http://cutcaster.com/photo/100130107->

Mother-and-daughter-shopping-for-fresh-produce/

9. Which sentence is in the correct order?

- a. I go to school sometimes by car.
- b. Sometimes I go to school by car.
- c. I sometimes go to school by car.
- d. 2 and 3

ที่มา:

<http://www.pinecrest.edu/podium/default.aspx?i=152063&tn=Coming+And+Going>

10. Which sentence is in the correct order?

- a. We do our homework always carefully.
- b. We do homework always our carefully.
- c. We always do our homework carefully.
- d. We do our homework carefully always.

ที่มา:

<http://www.oprah.com/relationships/Help-for-Doing-Homework>

แหล่งข้อมูล: <http://www.trueplookpanya.com/examination/display/3181>

มหาวิทยาลัยพระศวร

Adverbs of frequency

1. He often listens to the radio.
2. They sometimes read a book.
3. Peter never gets angry.
4. Tom is usually very friendly.
5. I sometimes take sugar in my coffee.
6. Ramon is often hungry.
7. My grandmother always goes for a walk in the evening.
8. Walter usually helps his father in the kitchen.
9. They never watch TV in the afternoon.
10. Christine seldom smokes after dinner.

Adverbs of frequency (2)

1. a. never
2. c. usually
3. b. doesn't often
4. d. always
5. b. every weekday
6. d. every day
7. b. He has never eaten Indian food.
8. a. She usually go shopping with her mother.
9. d. b and c
10. c. We always do our homework carefully.

สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาเถรสมาคม

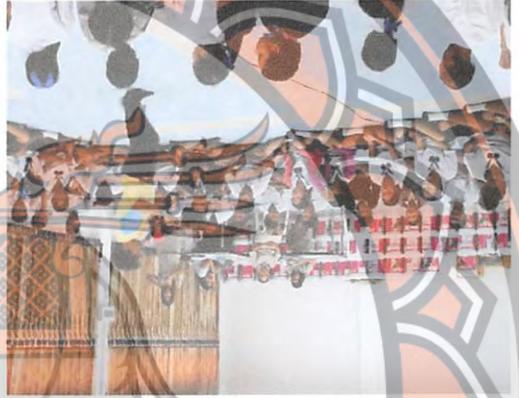
พระพรหมบัณฑิต

มหาวิทยาลัยพระเวศม์

ស្រីប្រកួតប្រជែងប្រឡង

ការប្រកួតប្រជែងប្រឡងប្រកួតប្រជែងប្រឡងប្រកួតប្រជែងប្រឡង

กิจกรรม ice breaking และในทางการ

ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

การทดสอบหลังเรียน (Posttest) และทำแบบประเมิน

ตัวอย่างการประเมินผลก่อนเรียน (Pretest)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	มณฑิยา ชัยประเสริฐ
วัน เดือน ปี เกิด	6 เมษายน 2518
ที่อยู่ปัจจุบัน	115/2 หมู่ 17 ตำบลเกยไชย อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ 60120
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านประชาสามัคคี หมู่ 1 ตำบลบางเคียน อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ 60120
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู อันดับ คศ.2 วิทยฐานะครูชำนาญการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2553	Cert. The Sino Cooperative Training Programme for Native Thai Teacher of Chinese, International Collage, Southwest University, the People's Republic of China
พ.ศ. 2543	ป.วค. (ประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2541	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยนเรศวร

มหาวิทยาลัยนเรศวร